OTSUSED

KOMISJONI OTSUS (EL) 2019/115,

10. juuli 2018,

meetme SA.37977 (2016/C) (ex 2016/NN) kohta, mida Hispaania rakendas ettevõtja Sociedad Estatal de Correos y Telégrafos, S.A. suhtes

(teatavaks tehtud numbri C(2018) 4233 all)

(Ainult hispaaniakeelne tekst on autentne)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 108 lõike 2 esimest lõiku,

võttes arvesse Euroopa Majanduspiirkonna lepingut, eriti selle artikli 62 lõike 1 punkti a,

olles kutsunud huvitatud isikuid üles esitama märkusi vastavalt eespool nimetatud sätetele ([1]) ja võttes nende märkusi arvesse

ning arvestades järgmist:

1. MENETLUS

(1) 9. detsembril 2013 ja 10. aprillil 2014 sai komisjon Hispaania riigi kohta kaks anonüümset kaebust seoses väidetava õigusvastase ja siseturuga kokkusobimatu abi andmisega ettevõtjale Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. (edaspidi „Correos“). Mõlemas kaebuses juhiti seoses Correosega tähelepanu järgmistele küsimustele: i) väidetav ülemäärase hüvitise maksmine Correosele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest alates 1998. aastast, ii) väidetav siseturuga kokkusobimatute maksuvabastuste andmine Correosele ning iii) väidetav sotsiaalmaksete maksmata jätmine Correose teenistuses töötavate ametnike eest.

(2) 14. veebruaril 2014, 26. veebruaril 2014 ja 15. juulil 2014 edastas komisjon nende kahe kaebuse mittekonfidentsiaalsed versioonid Hispaania ametiasutustele.

(3) 11. aprillil 2014 ja 18. septembril 2014 vastasid Hispaania ametiasutused nendele kaebustele.

(4) 10. juulil 2014, 22. oktoobril 2014 ja 4. detsembril 2015 palus komisjon Hispaania ametiasutustelt lisateavet.

(5) Hispaania ametiasutused vastasid neile teabenõuetele 7. augustil 2014, 19. detsembril 2014, 19. jaanuaril 2015 ja 21. detsembril 2015.

(6) 11. veebruari 2016. aasta kirjaga teavitas komisjon Hispaaniat oma otsusest algatada mitme Correose kasuks võetud meetme suhtes aluslepingu artikli 108 lõikes 2 sätestatud menetlus. Komisjoni otsus menetluse algatamise kohta (edaspidi „2016. aasta algatamisotsus“) avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* ([2]).

(7) Komisjon sai Hispaania esimesed märkused algatamisotsuse kohta 21. aprilli 2016. aasta kirjaga.

(8) Komisjon sai Correose märkused algatamisotsuse kohta 11. mai 2016. aasta kirjaga.

(9) Komisjon sai kolmanda isiku märkused 12. mai 2016. aasta kirjaga.

([1]) ELT C 129, 12.4.2016, lk 10.
([2]) Vt joonealune märkus 1.

(10) Komisjon edastas saadud märkused Hispaaniale 8. juunil 2016.

(11) Hispaania esitas oma märkused kolmandate isikute märkuste kohta 6. juuli 2016. aasta kirjaga.

(12) Menetluse käigus sai komisjon Hispaanialt lisamärkused 24. oktoobril 2017 ja 23. mail 2018.

(13) Komisjon sai täiendavad tähelepanekud Correose endiselt konkurendilt Unipostilt 20. märtsi 2018. aasta kirjaga.

2. **ABI ÜKSIKASJALIK KIRJELDUS**

2.1. *HISPAANIA POSTITURG*

(14) Enne Hispaania liitumist Euroopa Majandusühendusega 1986. aastal osutas postiteenuseid Hispaanias keskvalitsus. 9. mai 1960. aasta dekreedis 1113/1960 (postikorra kohta), mida rakendati postiteenuste määrusega, mis võeti vastu 14. mai 1964. aasta dekreediga 1653/1964, määratleti postiteenused ja anti nende osutamise ülesanne peadirektoraadile Correos y Telégrafos. Postikorda käsitleva dekreedi ja selle rakendusmääruse vastuvõtmine märkis Hispaania postituru liberaliseerimise algust. Correos y Telégrafose monopol piirdus linnadevaheliste ja rahvusvaheliste kirjade ja postkaartidega ning linnasisesed kirja- ja pakiteenused liberaliseeriti täielikult. 1970. aastatel sisenesid Hispaania postiturule esimesed suured eraettevõtjad.

(15) Pärast Hispaania liitumist Euroopa Majandusühendusega liberaliseeriti postiteenused 1998.–2010. aastal järk-järgult vastavalt Euroopa Liidu postidirektiividele. Täpsemalt võeti 13. juuli 1998. aasta seadusega 24/1998 universaalse postiteenuse ja postiteenuste liberaliseerimise kohta (edaspidi „1998. aasta postiseadus“) 1998. aastal riigi õigusesse üle Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/67/EÜ, ([3]) andes nimetatud seadusega Correosele esimest kohta universaalteenuse osutamise kohustuse ([4]). Seaduses esitati piiratud loetelu universaalteenustest, ([5]) mis olid reserveeritud Correose kui universaalteenuse osutamise kohustuse täitja jaoks (edaspidi „reserveeritud valdkond“), ning kõik muud postiteenused liberaliseeriti („reserveerimata valdkond“).

(16) Hispaania postiteenuste liberaliseerimist jätkati Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/39/EÜ ([6]) ülevõtmisega Hispaania õigusesse 30. detsembri 2002. aasta seadusega 53/2002 (maksu-, haldus- ja sotsiaalmeetmete kohta), millega muudeti eelmainitud 1998. aasta postiseadust ja vähendati veel enam reserveeritud valdkonna ulatust.

(17) 2010. aastal liberaliseeriti postisektor täielikult 30. detsembri 2010. aasta seadusega 43/2010 universaalse postiteenuse, kasutajate õiguse ja postituru kohta (edaspidi „2010. aasta postiseadus“), millega võeti Hispaania õigusesse üle Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/6/EÜ ([7]). 2010. aasta postiseadusega muudeti universaalteenuse osutamise kohustuse ulatust (nt arvati rahakaarditeenus universaalteenuse osutamise kohustuse alt välja) ja kaotati reserveeritud valdkond.

2.2. *ABISAAJA*

2.2.1. CORREOS

(18) Correos on täielikult riigile kuuluv ettevõtja, mis on Grupo Correose emaettevõtja ning mille ainuaktsionär on Sociedad Estatal (edaspidi „SEPI“). SEPI on valdusettevõtja, kelle kaudu riigil on ettevõtjates osalused.

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (EÜT L 15, 21.1.1998, lk 14).

([4]) 1998. aasta postiseaduse lisasättes ja artikli 15 lõikes 2 on esitatud järgmised teenused, mis kuuluvad universaalsete postiteenuste alla: 1) rahakaarditeenused; 2) riigisiseste ja rahvusvaheliste postiteenuste korrapärane osutamine seoses postisaadetistega, mille peale või mille pakendile on saatja märkinud aadressi. Need võivad olla: a) kuni 2 kg kaaluvad kirjad ja postkaardid, mis sisaldavad kirjalikke sõnumeid; b) kuni 10 kg kaaluvad pakid, millel võib olla, aga ei pea olema majanduslik väärtus.

([5]) 1998. aasta postiseaduse artiklis 18 on reserveeritud valdkond määratletud järgmiselt: rahakaarditeenused; kuni 100 grammi kaaluvate (1. jaanuaril 2006 kehtestati kaalupiirang 50 grammi) linnadevaheliste tähitud ja tavaliste saadetiste ning kirjade ja postkaartide kogumine, sorteerimine, transportimine ja jaotamine; rahvusvahelised postiteenused (muudesse riikidesse või muudest riikidest saadetud saadetised), mis hõlmavad sissetulevaid ja väljaminevaid kirju ja postkaarte eespool nimetatud piirangute ulatuses hinna, kaalu ja kuupäevade seisukohast; selliste taotluste, kirjade ja sõnumite vastuvõtt, mille kodanikud on saatnud riigi haldusasutustele.

([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/39/EÜ, millega muudetakse direktiivi 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste konkurentsile avamise jätkamise kohta (EÜT L 176, 5.7.2002, lk 21).

([7]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. veebruari 2008. aasta direktiiv 2008/6/EÜ, millega muudetakse direktiivi 97/67/EÜ seoses ühenduse postiteenuste siseturu rajamise lõpuleviimisega (ELT L 52, 27.2.2008, lk 3).

(19) Correos osutab postiteenuseid, sealhulgas universaalteenuseid, kulleriteenuseid ja muid teenuseid (nt teenuseid, mis on seotud postiteenustega ja nendega seotud tegevusega, näiteks rahaülekannetega ja filateeliaga jne). 2016. aastal oli Correose käive umbes 1 761 miljonit eurot, Correos saatis 2 774 miljonit postisaadetist (sealhulgas pakid) ja tal oli 49 785 töötajat.

(20) Correos on Hispaania suurim postiteenuste osutaja, kellel oli 2016. aastal 8 787 postipunkti. Ta on Hispaania postisektoris turuliider, kellel on Hispaania postiteenuste turul suurim turuosa, välja arvatud pakiteenuste valdkonnas. 2017. aastani oli ettevõtja Unipost S.A. Hispaania postiturul Correose peamine konkurent, aga ettevõtja sattus rahalistesse raskustesse ja 19. veebruaril 2018 alustati selle likvideerimisega. Muudel Euroopa postiettevõtjatel (st Deutsche Post, TNT, La Poste, UPS, CTT Correios Portugal ja Royal Mail) on pakiteenuste valdkonnas märkimisväärsed turuosad.

2.2.2. CORREOSE SUHTES KOHALDATAV ÕIGUSRAAMISTIK

(21) Hispaanias on riik postiteenuseid otse hallanud alates 1716. aastast. Correos kuulus avaliku halduse süsteemi, olles osa eri ministeeriumidest, nagu siseministeerium ning hiljem transpordi ja kommunikatsiooniministeerium.

(22) Iseseisev asutus Correos y Telégrafos loodi 27. detsembri 1990. aasta seadusega 31/1990 üldise riigieelarve kohta. Iseseisev asutus Correos y Telégrafos, mis kuulus transpordi-, turismi- ja kommunikatsiooniministeeriumi haldusalasse, asutati 1992. aastal.

(23) 14. aprilli 1997. aasta seaduse 6/1997 (riigi keskvalitsuse korralduse ja toimimise kohta) kohaselt sai Correos y Telégrafosest avalik-õiguslik äriüksus, mis kuulub arenguministeeriumi haldusalasse.

(24) 29. detsembri 2000. aasta seadusega 14/2000 maksu-, haldus- ja sotsiaalmeetmete kohta võeti vastu 2001. aasta juunis asutatava ettevõtja Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. õigusraamistik. Alates 5. juunist 2012 kuuluvad kõik Correose kontserni ettevõtjad (st Correos ja selle tütarettevõtjad Correos Express, Nexea ja Correos Telecom) valdusettevõtja SEPI alla, kellest sai nende ainuaktsionär.

2.3. *CORREOSE KASUKS VÕETUD RIIKLIKE MEETMETE KIRJELDUS*

2.3.1. UNIVERSAALTEENUSE OSUTAMISE KOHUSTUSE TÄITMISE HÜVITAMINE CORREOSELE

(25) 1998. aastal anti Correosele 1998. aasta postiseadusega universaalteenuse osutamise kohustus. Universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest maksti Correosele 1998.–2010. aastal riiklikest vahenditest hüvitist. Hiljem anti Correosele 2010. aasta postiseadusega 15 aastaks universaalteenuse osutamise kohustus alates 1. jaanuarist 2011.

2.3.1.1. ***Universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise hüvitamine 1998. aasta postiseaduse kohaselt***

(26) 11. märtsil 2000 täiendati 1998. aasta postiseadust dokumendiga „Plan de Prestación“ (edaspidi „2000. aasta „Plan de Prestación“), milles on kehtestatud hüvitusmehhanism, et hinnata Correosele kui universaalteenuse osutajale tema kohustuse täitmisega kaasnenud netokulusid, ning universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise kvaliteedikriteeriumid.

(27) Aastatel 2000–2010 anti Correosele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest hüvitist Hispaania ametiasutuste väljatöötatud meetodi põhjal (edaspidi „Hispaania meetod“), mida on kirjeldatud 2000. aasta „Plan de Prestaciónis“. Samuti sätestati 2000. aasta „Plan de Prestaciónis“, et Correos peaks rakendama analüütilist raamatupidamist, eristades raamatupidamisarvestusi, nagu sätestatud 1998. aasta postiseaduse artiklis 29.

(28) Hispaania meetod universaalteenuse osutamise kohustusega kaasneva ebaõiglase koorma netokulude hindamiseks hõlmas järgmisi etappe:

a) 1. ETAPP: teha Correose kuluarvestusteabe põhjal kindlaks iga toote/teenuse ühikutulu ja -kulud ning kõik kulukeskused. Toote/teenuse puhul on kahjumlikud need kulukeskused, kus ühikukulud on suuremad kui ühikutulu. Muud kulukeskused, kus ühikutulu on suurem kui ühikukulud, on kasumlikud.

b) 2. ETAPP: hinnata iga reserveeritud teenuse puhul, millised kulukeskused on teenuse osutamisel kahjumlikud/kasumlikud, ning arvutada selle teenuse osutamise kogukahjum/-kasum (edaspidi „reserveeritud teenuse kahjum/kasum“). Reserveeritud teenuste netokulud arvutatakse reserveeritud teenuste kahjumi kogusumma ja reserveeritud teenuste kasumi kogusumma vahena.

c) 3. ETAPP: hinnata iga reserveerimata teenuse puhul, millised kulukeskused on selle teenuse osutamisel kahjumlikud, ning arvutada nende keskuste kogukahjum teenuse osutamisel (edaspidi „reserveerimata teenuse kahjum“). Reserveerimata teenuste netokulud arvutatakse reserveerimata teenuste kahjumi kogusummana.

d) 4. ETAPP: universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antava hüvitisega kaetakse reserveeritud ja reserveerimata teenuste netokulud, mis on arvutatud etappide 2 ja 3 kohaselt.

(29) Tabelis 1 on näidatud hüvitisi, mis anti Correosele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest ajavahemikus 2004–2010 ning mille arvutamiseks kasutati Hispaania meetodit:

Tabel 1

Correosele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitised

(miljonites eurodes)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Reserveeritud teenuste netokulud	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521
Reserveerimata teenuste netokulud	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812
Hüvitis universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest	91,030	87,729	94,757	120,264	142,646	222,478	196,333

2.3.1.2. ***Universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise hüvitamine 2010. aasta postiseaduse kohaselt***

(30) 1998. aasta postiseadus asendati 2010. aasta postiseadusega, mis jõustus 1. jaanuaril 2011. 2010. aasta postiseadusega anti Correosele alates seaduse jõustumisest 15 aastaks universaalteenuse osutamise kohustus (st kuni 1. jaanuarini 2026).

(31) 2010. aasta postiseaduse artiklites 27 ja 28 on sätestatud, et universaalteenuse osutajal on õigus saada hüvitist kuni kohustuste täitmisel tekkinud netokulude ulatuses. Netokulud tuleks arvutada kulude netokokkuhoiu meetodi abil, lahutades universaalteenuse osutamise kohustusega universaalteenuse osutaja netokuludest sama, kuid ilma nimetatud kohustuseta universaalteenuse osutaja netokulud. Direktiivi 2008/6/EÜ I lisa alusel arvestatakse sellisel arvutamisel kõiki muid asjakohaseid tegureid, sealhulgas mittemateriaalseid ja turueeliseid, mis on universaalteenuseid osutama määratud postiteenuse osutajal, õigust mõistlikule kasumile ja stiimuleid kulutõhususe suurendamiseks.

(32) Nagu sätestatud 2010. aasta postiseaduse artikli 22 lõikes 3 ja artikli 27 lõike 2 punktis b, tuleks põhjenduses 31 kirjeldatud kulude netokokkuhoiu meetod esitada uues „Plan de Prestaciónis“. Seni pole aga sellist uut „Plan de Prestacióni“ vastu võetud. Seetõttu pole alates 2011. aastast olnud kasutusel meetodit universaalteenuse osutamise kohustusega kaasnevate netokulude hindamiseks.

(33) Hispaania ametiasutuste sõnul pole Correos saanud alates 2011. aastast ametlikult hüvitist universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest, kuigi ta on aastatel 2011–2017 saanud ajutiselt ettemakseid. Nendel aastatel tegelikult kantud netokulud tuleb arvutada, kui vastu võetakse uus „Plan de Prestación“ ja määratakse kindlaks kulude netokokkuhoiu meetod. Komisjon hindab 2010. aasta postiseaduse kohaselt universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitisi eraldi otsuses.

2.3.2. CORREOSELE ANTUD MAKSUVABASTUSED

(34) 1998. aasta postiseaduse artikli 19 lõike 1 punkti b kohaselt vabastatakse universaalteenuse osutaja reserveeritud valdkonna teenuste puhul kõigi kehtivate maksude, välja arvatud äriühingu tulumaksu maksmisest. 2010. aasta postiseaduse artikli 22 lõikega 2 säilitati see maksuvabastus ja laiendati seda kõigile universaalteenuse osutamise kohustustele.

(35) Ainus maks, mis võib lisaks käibemaksule selle maksuvabastuse kohaldamisalasse kuuluda, on Hispaania ametiasutuste sõnul majandustegevuste maks (*Impuesto de Actividades Económicas*), sest see maks on kehtestatud majandustegevusega tegelemise suhtes ja see on seotud universaalteenuse osutamise kohustuse täitmisega. Muud maksud, nagu kinnisvara võõrandamise maks, ehitusmaks, linnamaade väärtuse kasvu maks ja mootorsõidukite maks, ei kuulu selle maksuvabastuse kohaldamisalasse, sest need pole seotud majandustegevusega, mida kujutab endast universaalteenuse osutamise kohustuse täitmine.

(36) Hispaania ametiasutused on selgitanud, et Correos on majandustegevuste maksust osaliselt vabastatud, sest ettevõtja maksab üksnes 50 % tavapärasest maksusummast.

(37) Seoses kinnisvaramaksuga (*Impuesto sobre Bienes Inmuebles)* selgitasid Hispaania ametiasutused, et seda maksu ei nõuta universaalteenuse osutamise kohustuse täitmiselt või muude postiteenuste osutamiselt, vaid kinnisvara väärtuselt. Seega ei kuulu see kahe postiseaduse kohaldamisalasse. Oma tõlgenduse põhjal 1998. aasta postiseaduse artikli 19 lõike 1 punktist b ja 2010. aasta postiseaduse artikli 22 lõikest 2 esitas Correos aga 2008. ja 2013. aasta vahel mitu nõuet, milles ta väitis, et mitu tema kontorit eri omavalitsusüksustes tuleks kinnisvaramaksust vabastada. Pärast Correose taotlust saada vabastus kinnisvaramaksust tegid mitu kohalikku haldusasutust ja kohut otsuse Correose kasuks, mõistes välja juba makstud maksude tagastamise.

2.3.2.1. ***Vabastus kinnisvaramaksust***

(38) Kinnisvaramaks on Hispaania maksusüsteemis kohalik maks, mida reguleeritakse 5. märtsi 2004. aasta kuningliku seadusandliku dekreediga 2/2004. Kuningliku seadusandliku dekreedi artikli 60 kohaselt on see maks „objektiivne otsene maks, mis on selles kuninglikus seadusandlikus dekreedis sätestatud tingimustel kehtestatud kinnisvara väärtuse suhtes“. Kinnisvaramaksu puhul on maksustamise aluseks kuningliku seadusandliku dekreedi 2/2004 artiklis 61 sätestatud õigused maal või linnas asuvale kinnisvarale või eriomadustega kinnisvarale. Kinnisvaramaksu ei kohaldata ühegi tegevuse suhtes, vaid kinnisvara väärtuse suhtes.

(39) Oma tõlgenduse põhjal 1998. aasta postiseaduse artikli 19 lõike 1 punktist b ja 2010. aasta postiseaduse artikli 22 lõikest 2 esitas Correos 2008. ja 2013. aasta vahel mitu nõuet, milles ta väitis, et postiseaduste kohaselt tuleks mitu tema kontorit eri omavalitsusüksustes kinnisvaramaksust vabastada. Pärast Correose taotlust saada vabastus kinnisvaramaksust tegid mitu haldusasutust ja kohalikku kohust otsused Correose kasuks. Hispaania ametiasutuste andmetel on Correose kasuks välja mõistetud maksutagastuste summa 752 840,50 eurot.

(40) Nende kohtute tõlgendused 1998. ja 2010. aasta postiseadustest, mille kohaselt võis universaalteenuse osutaja kinnisvaramaksust vabastada, lükkas Hispaania ülemkohus 2013. aastal tagasi pärast kassatsioonikaebuse saamist Huesca provintsi kohalikelt asutustelt. Ülemkohus leidis oma otsuses, et 2010. aasta postiseaduse artikli 22 lõiget 2 tuleks tõlgendada kitsalt. Ülemkohtu sõnul saab selles artiklis sätestatud maksuvabastusi kohaldada üksnes maksude suhtes, mida nõutakse universaalteenuse osutamise kohustuse täitmisega otseselt seotud tegevustelt, ning seega ei saaks neid kohaldada kinnisvaramaksu suhtes, mis on otsene maks kinnisvara väärtuselt.

(41) Correosele 2008 ja 2013. aasta vahel antud vabastusi kinnisvaramaksust ei nõutud tagasi. Hispaania õigussüsteemis on õigusküsimustega piirduval kassatsioonikaebusel (*recurso de casación en interés de ley*) erakorraline ja täiendav laad ning selle eesmärk on üksnes õigusdoktriini ühtlustamine, mistõttu ei saa sellel olla mõju kaebuses osutatud küsimusele (see tähendab, et käesoleval juhul pole sellega võimalik maksuvabastuste kohta tehtud otsuseid tühistada).

2.3.2.2. ***Vabastus majandustegevuste maksust***

(42) Majandustegevuste maks oli sätestatud 28. detsembri 1988. aasta seaduses 39/1988, mis asendati 5. märtsi 2004. aasta kuningliku seadusandliku dekreediga 2/2004. Kuningliku seadusandliku dekreedi artikli 78 kohaselt tuleks seda maksu kohaldada ettevõtjate suhtes, kes tegelevad majandus-, äri-, kutse- või kunstitegevusega.

(43) Kuningliku seadusandliku dekreedi 2/2004 artikli 78 kohaselt on majandustegevuste maks „objektiivne maks, mille puhul maksustatav sündmus on majandus-, äri-, kutse- või kunstitegevusega tegelemine riigi territooriumil, olenemata sellest, kas sellega tegeletakse konkreetses kohas või kas selle maksumäär on kindlaks määratud“.

(44) Majandustegevuste maksu tariifid kehtestati 28. septembri kuninglikus seadusandlikus dekreedis 1175/1990. Nende tariifide puhul liigitatakse postiteenused alates 1999. aastast rühma 847 „postiteenused ja telekommunikatsioon“. Sellesse rühma kuuluvad postiteenused, mille osutamine hõlmab kõigis vormides postisaadetiste kogumist, vastuvõtmist, liigitamist, käitlemist, transporti, levitamist ja kättetoimetamist. Märkuses 3 tariifirühma 847 kohta on aga märgitud, et avalik-õiguslikul äriüksusel Correosel on õigus maksta üksnes 50 % selle rühma suhtes kehtestatud maksusummast. Hispaania ametiasutuste andmetel tähendab see, et Correos on saanud alates 2004. aastast iga aasta kasu 8 113,66 euro suurusest maksuvabastusest. Hispaania ametiasutused on kinnitanud, et Correos saab jätkuvalt kasu osalisest maksuvabastusest, mis on kehtestatud märkuses 3 tariifirühma 847 kohta.

2.3.3. KOLM KAPITALI SUURENDAMIST AASTATEL 2004, 2005 JA 2006

(45) Analüüsitaval perioodil sai Correos kasu kolmest kapitali suurendamisest kogusummas 48 081 000 eurot:

a) kapitali suurendamine 16 027 000 euro võrra 13. detsembril 2004;

b) kapitali suurendamine 16 027 000 euro võrra 25. novembril 2005;

c) kapitali suurendamine 16 027 000 euro võrra 24. novembril 2006.

(46) Hispaania ametiasutuste sõnul olid need kapitali suurendamised osa Correose strateegilisest äriplaanist aastateks 2004–2006, et korvata langust postiturul. Selle äriplaani peamised strateegilised tegevussuunad olid järgmised:

a) tagada postiäri edasine jätkusuutlikkus, lähtudes tõhususest;

b) tugevdada keskpikas perspektiivis kasvupotentsiaaliga ärivaldkondi, edendades finants- ja pakiteenuseid, mis on Correose kasvueesmärkide saavutamises kesksel kohal;

c) suurendada tulevase kasvu võimalusi, parandades andmebaaside haldamist, posti käitlemist ja e-äri;

d) ajakohastada Correose suutlikust ja kohandada juhtimismudel praeguse turuolukorraga, edendades mitmekesisust.

2.3.4. CORREOSELE VALIMISMATERJALIDE LEVITAMISE EEST ANTUD HÜVITIS

(47) Valimismenetlust reguleeritakse Hispaanias 19. juuni 1985. aasta konstitutsioonilise seadusega 5/1985 üldise valimissüsteemi kohta („LOREG“) ja selle rakendusaktidega, milles tunnistatakse õigust hääletada isiklikult või posti teel.

(48) 1998. aasta postiseaduse artiklis 22 ja 2010. aasta postiseaduse artikli 22 lõikes 5 on sätestatud, et riik võib anda kindlaksmääratud universaalteenuse osutajale valimisprotsesside raamistikus teatavaid kohustusi. 2010. aasta postiseaduse artikli 22 lõikes 5 on ühtlasi sätestatud, et „täiendavate avaliku teenindamise kohustuste kehtestamine hüvitatakse“.

(49) 2010. aasta postiseaduse esimese lisasätte kohaselt on Correos kindlaksmääratud universaalteenuse osutaja ja talle on antud kohustus osutada Hispaania eri valimiste (st riiklikud, piirkondlikud, Euroopa ja kohalikud valimised) kontekstis mitmesuguseid teenuseid.

(50) Correose avaliku teenindamise kohustused seoses valimisprotsesside korraldamisega Hispaanias hõlmavad järgmist:

a) posti teel hääletamise korraldamine (sealhulgas hääletussedelite pakkumine, vastuvõtmine, saatmine ja kätetoimetamine tähitud ja kiirsaadetistena) seoses järgmisega:

1) posti teel hääletamine Hispaanias elavate valijate jaoks;

2) posti teel hääletamine Hispaanias elavate hääletajate jaoks, kellel pole võimalik valimisjaoskonda minna;

3) posti teel hääletamine ajutiselt välismaal viibivate hääletajate jaoks;

4) posti teel hääletamine pardapersonali jaoks;

5) hääletamine relvajõudude pardapersonali jaoks või erakorralistes riigikaitsega seotud olukordades; ning

6) posti teel hääletamine vanglate kinnipeetavate jaoks;

b) poliitiliste kandidaatide posti teel laialisaadetavate valimismaterjalide käitlemine: poliitiliste kandidaatide välja antud valimispropagandaga materjalide vastuvõtmine ja levitamine sümboolse hinna eest iga saadetava ühiku kohta (0,006 eurot);

c) muude postisaadetiste käitlemine, mille on saatnud valijate loendust korraldav amet (näiteks hääletajate registreerimiskaardid, valijate kontrollnimekirjad kohalikele omavalitsustele jne);

d) valimisdokumentide kokkukogumine valimiskomisjonidelt pärast häälte lugemist. See hõlmab iga komisjoni aruannet ja asjakohaseid dokumente sisaldava ümbriku vastuvõtmist, selle hoiustamist ja kättetoimetamist asjakohasele valimisnõukogule.

(51) Hispaania ametiasutused selgitasid, et arvestades valimisprotsessiga seotud ajapiiranguid, on Correos kohustatud põhjenduses 50 kirjeldatud toimingud võrreldes muude postitoimingutega prioriteediks seadma. Mõne päeva jooksul levitatavate saadetiste suur hulk ja nõue toimetada suurem osa dokumente kätte isiklikult (tähitud kirjade, näiteks valimissedelite korral) tähendab märkimisväärseid täiendavaid jõupingutusi. Seetõttu peab Correos ajutiselt suurendama oma töötajate arvu ja muid ressursse (nt transport, turvalisus jne).

(52) Correos on saanud alates 2004. aastast hüvitisi (vt tabel 2) oma erinevate kohustuste eest seoses valimiste korraldamisega.

Tabel 2

Correosele valimiste korraldamise eest antud hüvitised

(eurodes)

Aasta	Valimiste ulatus	Hüvitis valimismaterjalide levitamise eest
2004	Riiklik	27 182 926
2005	Piirkondlik	3 670 281
2006	Piirkondlik	4 528 376
2007	Riiklik/piirkondlik	19 536 604
2008	Riiklik/piirkondlik	19 609 632
2009	Riiklik/piirkondlik	14 603 021
2010	Piirkondlik	4 620 588
2011	Riiklik/piirkondlik	40 092 858
2012	Piirkondlik	14 268 978
	KOKKU	**148 113 264**

3. AMETLIKU UURIMISMENETLUSE ALGATAMISE PÕHJUSED

(53) Komisjon otsustas algatada ametliku uurimismenetluse tõsiste kahtluste tõttu seoses Correose suhtes alates 2004. aastast võetud mitme meetme kokkusobivusega:

a) 1998. aasta postiseaduse kohaselt Correosele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitised;

b) vabastus kinnisvaramaksust ja osaline vabastus majandustegevuste maksust;

c) kolm kapitali suurendamist aastatel 2004, 2005 ja 2006;

d) ning Correosele valimismaterjalide levitamise eest antud hüvitis.

(54) Eelkõige väljendas komisjon kahtlusi seoses järgmisega:

a) selle hüvitise suurus, mille Correos sai 2004. ja 2010. aasta vahel universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest ja mida komisjon peab esmapilgul riigiabiks, ning võimalus, et ettevõtjale maksti ülemäärast hüvitist;

b) kinnisvaramaksust vabastamise ja majandustegevuste maksust osalise vabastamise – mida mõlemat komisjon pidas esmapilgul riigiabiks – kokkusobivus siseturuga või nende käsitamine olemasoleva abina;

c) 2004., 2005. ja 2006. aasta kapitalisüstide kooskõla turumajanduse tingimustes tegutseva investori põhimõttega;

d) Correosele valimismaterjalide levitamise eest antud hüvitise – mida komisjon pidas esmapilgul riigiabiks – kokkusobivus siseturuga või selle käsitamine olemasoleva abina.

4. **HUVITATUD ISIKUTE MÄRKUSED**

(55) Komisjonile saatsid oma märkused kaks huvitatud isikut, nimelt väidetav abisaaja Correos ja kolmas isik (edaspidi „anonüümne kolmas isik"), kes palus hoida oma isiku konfidentsiaalsena.

4.1. *CORREOSE MÄRKUSED*

4.1.1. UNIVERSAALTEENUSE OSUTAMISE KOHUSTUSE TÄITMISE EEST ANTUD HÜVITIS POLE SISETURUGA KOKKUSOBIMATU RIIGIABI

(56) Correose sõnul pole ettevõtjale ajavahemikus 2004–2010 universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitis riigiabi. Correos leiab, et hüvitis ei kujuta endast eelist eelkõige seetõttu, et see vastab neljale kohtuasjas C-280/00 esitatud kriteeriumidele (edaspidi „Altmarki kriteeriumid") ([8]). Correos vaidlustab algatamisotsuses tehtud järelduse, et universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitis ei vasta kolmandale ja neljandale Altmarki kriteeriumile.

(57) Seoses kolmanda Altmarki kriteeriumiga väidab Correos, et selle kohaselt ei tohiks avaliku teenuse osutamise eest saadud hüvitis ületada netokulu, mis on kulude ja tulude vahe, millele on liidetud mõistlik kasum. Correos leiab, et kolmas Altmarki kriteerium on lahutamatult seotud üldist majandushuvi pakkuvate teenuste kokkusobivuse analüüsiga kooskõlas komisjoni teatisega (edaspidi „2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistik") ([9]). Eelkõige väidab Correos, et universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest saadud hüvitis on kooskõlas kulude netokokkuhoiu meetodiga, mis on esitatud 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku punktis 27, ning seega tuleks käsitada seda kolmandale Altmarki kriteeriumile vastavaks.

(58) Correos selgitab, et Hispaania meetod, mida kasutatakse Correosele antava hüvitise suuruse kindlaksmääramisel, põhineb aruandel, mille komisjon tellis konsultatsiooniettevõttelt National Economic Research Associates (edaspidi „NERA aruanne") ([10]). Correose sõnul on NERA aruandes esitatud hüvitise arvutamise meetodi puhul tegemist kulude netokokkuhoiu meetodi nõuetekohase rakendamisega.

(59) Peale selle leiab Correos, et kolmanda Altmarki kriteeriumi täitmise suhtes kehtib õiguspärase ootuse põhimõte. Correose sõnul tekitas komisjon õiguspärase ootuse, avaldades NERA aruande, milles peeti kulude netokokkuhoiu meetodit usaldusväärseks meetodiks universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antava hüvitise suuruse arvutamiseks.

(60) Correose sõnul pole kolmanda Altmarki kriteeriumi täitmise seisukohast oluline, et kulude netokokkuhoiu meetodit polnud enne 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku jõustumist kehtestatud.

(61) Samuti leiab Correos, et universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest Correosele antud hüvitised on kooskõlas neljanda Altmarki kriteeriumiga. Avaliku hankemenetluse puudumise korral peab saadava hüvitise tase olema asjakohane selliste kulude analüüsi alusel, mida sama sektori keskmise suurusega, hästi korraldatud juhtimisega ettevõtja kannaks, arvestades avaliku teenindamise kohustuse täitmisega seotud tulusid ja mõistlikku kasumit.

([8]) Kohtuasi C-280/00: Altmark Trans GmbH ja Regierungspräsidium Magdeburg *vs.* Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, EU:C:2003:415.

([9]) Komisjoni teatis „Euroopa Liidu raamistik riigiabi jaoks, mida antakse avalike teenuste eest makstava hüvitisena" (ELT C 8, 11.1.2012, lk 15).

([10]) Lõpparuanne universaalteenuse osutamise kohustuste kuluarvestuse ja rahastamise kohta Euroopa Liidu postisektoris, november 1998, National Economic Research Associates (NERA). http://ec.europa.eu/internal_market/post/doc/studies/1998-nera_en.pdf

(62) Correose väitel näitab Frontier Economicsi uuring, mille Hispaania esitas, et Correose kulud on väiksemad kui tüüpilise postisektori ettevõtja kulud. Correos vaidlustab komisjoni tõstatatud kahtlused seoses Frontier Economicsi aruandes esitatud järeldustega:

a) esiteks ei järeldanud komisjon oma riigiabi otsustes, et Kreeka ja Itaalia universaalteenuse osutamise kohustuse täitjad polnud kulude seisukohast ebatõhusad ning seega ei saa pidada probleemseks nende postiettevõtjate lisamist ettevõtjate valimisse, mis osutab Frontier Economicsi hinnangul Correose kulutõhususele;

b) teiseks asjaolu, et Frontier Economicsi uuring korraldati tagantjärele, poleks oluline, arvestades asjakohast kohtupraktikat ja komisjoni praktikat, mille kohaselt oldaks nõus arvesse võtma uuringuid, mis on koostatud pärast meetme vastuvõtmist;

c) kolmandaks komisjoni argument, et Hispaania kasutatud kulude arvutamise meetodi puhul ei võeta arvesse tõhusust, oleks vastuolus asjaoluga, et universaalteenuse osutamise kohustuse täitmisega kaasnevate netokulude arvutamise meetod põhineb komisjoni avaldatud NERA aruandel. Seda meetodit tuleks seega tingimata pidada liidu õigusega kooskõlas olevaks.

(63) Correos märgib ühtlasi, et kui komisjon peaks jõudma järeldusele, et meede kujutab endast riigiabi, tuleks seda pidada vastavalt aluslepingu artikli 106 lõikele 2 siseturuga kokkusobivaks.

(64) Correos rõhutab, et Hispaania ametiasutuste kasutatud ja NERA aruandes esitatud hüvitise arvutamise meetodi puhul on tegemist kulude netokokkuhoiu meetodi nõuetekohase rakendamisega ning et komisjon peaks selle heaks kiitma. Ühtlasi leiab Correos, et ta pole saanud universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest ajavahemikul 2004–2010 ülemäärast hüvitist, sest hüvitise arvutamisel järgiti kulude netokokkuhoiu meetodit, ilma et oleks arvestatud mõistlikku kasumit.

(65) Kui komisjon peaks järeldama, et meede võib sisaldada kokkusobimatut riigiabi, nõuab Correos, et komisjon võtaks arvesse ajavahemikul 2004–2010 riigile makstud dividende, käsitades neid Correosele antud hüvitise vähendamisena.

4.1.2. VABASTUSED KINNISVARAMAKSUST JA MAJANDUSTEGEVUSTE MAKSUST

(66) Seoses vabastusega kinnisvaramaksust selgitab Correos, et neid meetmeid ei tuleks hinnata 1998. ja 2010. aasta postiseaduste seisukohast, vaid tuginedes otse mõlemat maksu reguleerivatele õigusaktidele.

(67) Samuti leiab Correos, et meede pole riigiabi, sest see pole riigiga seostatav. Seda maksuvabastust pole sätestatud üheski õigusnormis. Mõni kohalik maksuhaldur ja mõni kohalik kohus kohaldas maksuvabastust Correose 94 kinnisvaraobjekti suhtes 13 000st. Hispaania ülemkohus järeldas oma 7. oktoobri 2013. aasta otsuses, et 2010. aasta postiseaduse artikli 22 lõige 2 ei hõlma vabastust kinnisvaramaksust.

(68) Samuti leiab Correos, et vabastust kinnisvaramaksust ei saa tagasi nõuda, sest see on *res judicata*. Kui riigiabi olemasolu on hinnatud lõpliku kohtuotsusega, tuleks liidu kohtute kohtupraktika kohaselt ([11]) kinni pidada *res judicata* põhimõttest. Correos leiab, et Hispaania ülemkohtu otsuse puhul kohaldatakse liidu õigust ja viidatakse riigiabi olemasolule. Seega tuleks kõnealuse juhtumi puhul pidada kinni *res judicata* põhimõttest ja tagasinõudmine ei tohiks olla võimalik.

(69) Samuti leiab Correos, et *res judicata* põhimõtet tuleks pidada liidu õiguse üldpõhimõtteks ja et sellest põhimõttest tuleks kinni pidada, kui tagasinõudmine pole võimalik lõpliku otsuse tõttu, millega on abi olemasolu juba kindlaks määratud.

([11]) Vt kohtuotsus, Euroopa Kohus, 16. märts 2006, Kapferer, C-234/04, ECLI:EU:C:2006:178, punktid 20 ja 21; kohtuotsus, Euroopa Kohus, 6. oktoober 2009, Asturcom Telecomunicaciones, C40/08, ECLI:EU:C: 2009:615; kohtuotsus, Euroopa Kohus, 11. november 2015, Klausner Holz Niedersachsen, C-505/14, ECLI:EU:C:2015:742, punktid 36 ja 45.

(70) Seoses vabastusega majandustegevuste maksust väidab Correos, et osaline vabastus majandustegevuste maksust pole riigiabi. Täpsemalt väidab Correos, et osaline maksuvabastus pole valikuline, sest see on õigustatud majandustegevuste maksu süsteemi loogikaga. Correose sõnul on majandustegevuste maksu olemus või sisemine loogika maksustada majandustegevusi, et sekkuda kaupade ja teenuste tootmisesse või turustamisse. Correos tegeleb majandustegevustega, mis hõlmavad toodete tootmist ja teenuste osutamist, aga samuti tegeleb ta avalike teenuste osutamisega, nagu universaalteenuse osutamise kohustuse täitmisega, millel pole majanduslikku eesmärki nagu eelnimetatud majandustegevustel. See õigustaks seega osalist vabastust majandustegevuste maksust.

(71) Peale selle leiab Correos, et osaline vabastus majandustegevuste maksust on olemasolev abi. Vabastust majandustegevuste maksust kohaldati juba enne Hispaania liitumist Euroopa Majandusühendusega 1986. aastal. 29. detsembri 1966. aasta dekreediga 3313/1966 võeti vastu nn litsentsimaks, mis oli kaubandus- ja tööstustegevuse ja -kasu maksu vorm. 28. detsembri 1988. aasta seadusega 39/1988 asendati litsentsimaks kui majandus-, kaubandus- ja tööstuskasu maksu vorm majandustegevuste maksuga. Correose sõnul pole maksustatavat sündmust alates 1966. aastast oluliselt muudetud.

4.1.3. 2004., 2005. JA 2006. AASTA KAPITALISÜSTID

(72) Correos väidab, et 2004., 2005. ja 2006. aasta kapitalisüstid on kooskõlas turumajanduse tingimustes tegutseva investori põhimõttega ja et nendega ei anta Correosele eelist.

(73) Correose sõnul näitab 2004.–2006. aastal tehtud kapitalisüstide tulemusel tehtud investeeringute analüüs, et Hispaania riik tegi kapitalisüstid aktsionärina ja et need investeeringud oleks võinud teha mistahes erainvestor.

(74) Correos väidab, et kapitalisüstidega reageeriti Correose vajadusele teha ettevõtte keskmist investeeringute taset ületavaid investeeringuid. Kapitalisüstide eesmärk on esitatud aruandes, millega Correose esines saadikute kongressi (el Congreso de los Diputados) ees 4. oktoobril 2005. Aruandes on kapitalisüste seostatud vajadusega teha ettevõttes uusi investeeringuid. Kapitalisüstide eesmärk oli viia Correoses ellu ajakohastamine, parandades sellega ettevõtja osutatavate teenuste tõhusust ja kvaliteeti.

(75) Correos väidab, et investeeringu kasumlikkus näitab, et mistahes erainvestor oleks sarnase investeeringu teinud, sest kapitalisüstide sisemine tulumäär ületas Correose kapitalikulu.

(76) Peale selle väidab Correos, et turumajanduse tingimustes tegutseva investori põhimõtte järgimine ei eelda tingimata eelnevalt tehtud täpset kasumlikkuse hinnangut, kui seda põhimõtete kohaldatakse üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutaja (nagu universaalteenuse osutamise kohustuse täitja) aktsionäri suhtes. Kaaludes, kas teha investeering või mitte, peaks selline aktsionär tingimata arvesse võtma ettevõtja kohustust osutada üldist majandushuvi pakkuvat teenust.

(77) Sellises olukorras piisaks objektiivsete ja kontrollitavate tõendite põhjal näitamisest, et erainvestor oleks samasuguse avaliku teenindamise kohustuse korral käitunud samamoodi.

(78) Correose sõnul on tegemist järeldusega, mille Euroopa Kohus tegi Chronopost I [12] ja Chronopost II kohtuasjades, [13] mille puhul leiti, et sisemise tulumäära tagantjärele arvutamine on sobiv viis kindlakstegemiseks, kas kapitalisüst oli kooskõlas turumajanduse tingimustes tegutseva investori põhimõttega.

4.1.4. VALIMISMATERJALIDE LEVITAMISE EEST ANTUD HÜVITIS

(79) Correos väidab, et poliitiliste kandidaatide valimismaterjalide levitamist valimiste korraldamise kontekstis tuleks käsitada osana liikmesriigi eelisõigustest.

---

[12] Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 3. juuli 2003, liidetud kohtuasjad C-83/01 P, C-93/01 P ja C-94/01 P, Chronopost *vs.* UFEX jt, ECLI:EU:C2003:388.

[13] Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 1. juuli 2008, liidetud kohtuasjad C-341–06 ja C-342/06P, Chronopost ja La Poste *vs.* UFEX jt, ECLI:EU:C2008:375

(80) Eelkõige väidab Correos, et valimismaterjalide levitamine on riigi oluline ülesanne, kuna see on osa üldisest valimissüsteemist ja see on seotud parteide põhiseadusliku rolliga ning kuna Correos täidab selle tegevuse elluviimisel avaliku teenistuja rolli.

(81) Correose sõnul on poliitiliste kandidaatide valimismaterjalide levitamine oma eesmärgi, olemuse ja korralduse tõttu lahutamatult seotud riigi avaliku võimu teostamisega. Seega pole tegemist majandustegevusega ja Correost ei tohiks pidada ettevõtjaks aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

(82) Isegi kui komisjon leiaks, et poliitiliste kandidaatide valimismaterjalide levitamine on majandustegevus, on Correos seisukohal, et see ei kujuta endast Correosele antud valikulist eelist. Riik on usaldanud selle tegevuse Correosele, sest Correos on ainus postiettevõtja, kes on võimeline osutama nõutavate omaduste ja kvaliteediga teenust. Poliitiliste kandidaatide valimismaterjalide levitamise puhul pole Correos seega võrreldavas õiguslikus ja faktilises olukorras ühegi teise postisektori ettevõtjaga.

(83) Correos väidab, et isegi kui komisjon järeldaks, et meede kujutab endast riigiabi, tuleks seda pidada olemasolevaks abiks. Vähendatud tasud on poliitilistele kandidaatidele valimismaterjalide saatmiseks kehtinud alates 1977. aastast, kui 15. juunil valimised toimusid. 15. juuni 1977. aasta valimised korraldati 18. märtsi 1977. aasta kuningliku dekreediga 20/1997, milles kehtestati esimest korda valimismaterjalide levitamise eritasu.

(84) Correos selgitab, et vähendatud tasu täpset summat (üks peseeta, mis on võrdväärne 0,006 euroga) reguleeriti täiendavalt 1977. aasta ministri määrusega. Correose sõnul on see vähendatud tasu alates sellest ajast kehtinud. Hispaania ülemkohus otsustas oma 2. oktoobri 2006. aasta otsusega, ([14]) et poliitiliste kandidaatidega seotud valimismaterjalide levitamise tasu, mis endiselt kehtis, oli üks peseeta (0,006 eurot).

(85) Kuninglik dekreet 20/1977 asendati hiljem 19. juuni 1985. aasta konstitutsioonilise seadusega 5/1985 üldise valimissüsteemi kohta („LOREG“), mis sisaldas sama sõnastust seoses poliitilisi kandidaate puudutavate valimismaterjalide levitamise suhtes kehtestatud vähendatud tasudega.

(86) Correos leiab, et kui komisjon järeldab, et meede on riigiabi, tuleks see tunnistada siseturuga kokkusobivaks.

(87) Vaatlusalune meede kujutab endast tõelist üldist majandushuvi pakkuvad teenust. Nii 1998. aasta postiseaduse artiklis kui ka 2010. aasta postiseaduse artikli 22 lõikes 5 tunnistatakse, et universaalteenuse osutamise kohustuse täitjale võib anda kohustusi seoses valimismaterjalide levitamisega, et tagada valimisprotsessi nõuetekohane edenemine. 2010. aasta postiseaduse artikli 22 lõikes 5 tunnistatakse, et sellise kohustuse andmise eest tuleks maksta hüvitist.

(88) Correos leiab, et üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid käsitleva 2012. aasta otsuse ([15]) kohaselt on meede kokkusobiv. Correos selgitab, et üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid käsitlev 2012. aasta otsus oleks kohaldatav, sest Correosele antud keskmine aastane hüvitis ei ületaks 15 miljonit eurot.

4.2. *ANONÜÜMSE KOLMANDA ISIKU MÄRKUSED*

(89) Anonüümne kolmas isik nõustub esialgsete järeldustega, mille komisjon tegi algatamisotsuses seoses järgmise meetmetega:

a) Correosele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitised;

b) vabastused kinnisvaramaksust ja majandustegevuste maksust;

([14]) Hispaania ülemkohtu 2. oktoobri 2006. aasta otsus 89/2004.

([15]) Komisjoni 20. detsembri 2011. aasta otsus 2012/21/EL Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 106 lõike 2 kohaldamise kohta üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid osutavatele ettevõtjatele avalike teenuste eest makstava hüvitisena antava riigiabi suhtes (ELT L 7, 11.1.2012, lk 3).

c) Correose kapitali suurendamine aastatel 2004, 2005 ja 2006;

d) Correosele valimismaterjalide levitamise eest antud hüvitis.

(90) Anonüümne kolmas isik nõustub ühtlasi sõnaselgelt, et käimasolevas uurimises tuleks keskenduda põhjenduses 89 esitatud meetmetele.

(91) Samas juhib ta aga komisjoni tähelepanu mitmele meetmele, mida komisjon 2016. aasta algatamisotsuses ei käsitlenud ja mida tuleks tema meelest samuti hinnata.

(92) Anonüümse kolmanda isiku väited on järgmised ([16]):

— Correos olevat saanud 1998. ja 2003. aasta vahel riigiabi vähemalt summas 794 miljonit eurot;

— Correos olevat universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise tõttu tasuta saanud postivõrgu, mis hõlmab 9 054 klienditeeninduspunkti ning millega Correos sai kuni 20 kg kaaluvate pakkide kättetoimetamisel konkurentsieelise ([17]);

— Correos olevat saanud mõned mittemateriaalsed või ainuõigused, nagu Correose ja riigi haldusasutuste vahel sõlmitud lepingud, õigus posti teel toimuvat teabevahetust autentida, õigus kasutada terminit „Hispaania“, riigi maa rentimine ja tollisoodustused;

— Correos olevat saanud kasu riigi antud hüvitistest tema reklaami- ja teavituskampaaniate rahastamiseks;

— Asjaolu, et Hispaania ametiasutused kuuluvad Correose juhtorganitesse, andvat Correosele teatavad eelised ja privileegid. Üks neist eelistest on see, et siiani pole Correos olnud seadusega kohustatud rakendama õiget hüvitise arvutamise meetodit. Kasutades hüvitise arvutamise meetodit, mille komisjon algatamisotsuses kahtluse alla seadis, olevat Correos saanud ajavahemikus 2011–2016 hüvitist ligikaudses summas 1,3 miljardit eurot ([18]);

— Correose polevat kohandanud käibemaksumäärasid teatavate postiteenuste suhtes, mille puhul on kokku lepitud individuaalne kord, mis hõlmavat kokkusobimatut riigiabi;

— Correos olevat kasutanud kapitali suurendamisi Correos Expressis, Correose kontserni tütarettevõttes, et katta kahjumit, mille summa oli umbes 233 miljonit eurot, ning see kujutaks endast riigiabi Correos Expressile;

— Correos kasutab ebaausat hinnapoliitikat, mis tuleneb tema saadud riigiabist.

5. **HISPAANIA MÄRKUSED**

5.1. *HISPAANIA MÄRKUSED 2016. AASTA ALGATAMISOTSUSE KOHTA*

5.1.1. 1998. AASTA POSTISEADUSE KOHASELT UNIVERSAALTEENUSE OSUTAMISE KOHUSTUSE TÄITMISE EEST ANTUD HÜVITIS

(93) Hispaania leiab, et meede pole vastavalt aluslepingu artikli 107 lõikele 1 riigiabi. Täpsemalt väidavad Hispaania ametiasutused, et meetmega ei anda Correosele majanduslikku eelist, sest universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitised vastavad Altmarki otsuses esitatud kriteeriumidele ([19]). Samuti selgitavad Hispaania ametiasutused, et kõnealusest meetmest ei teatatud, sest leiti, et see vastab Altmarki otsuses esitatud kriteeriumidele.

([16]) Komisjon märgib, et osa neist küsimustest ei tundu olevat riigiabiküsimused (nt väidetav ebaaus hinnapoliitika), osa ei paista olevat seotud otseselt Correosega (nt Correos Expressi väidetav ristsubsideerimine) ja et osaga seoses ei paista olevat esitatud fakte (nt väidetav hüvitis Correose reklaami- ja teavituskampaaniate rahastamiseks).

([17]) Anonüümne isik viitab ühtlasi sellele, et universaalteenuse osutamise kohustuse ulatuse laiendamine 2010. aasta postiseadusega kuni 20 kg kaaluvatele pakkidele näitab, et Correosel on huvi konkureerida muude pakiteenuseid osutavate ettevõtjatega Hispaania pakiteenuste turul, kasutades ära oma positsiooni universaalteenuse osutajana.

([18]) Komisjon hindab 2010. aasta postiseaduse kohaselt universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest Correosele antud hüvitisi eraldi otsuses (vt põhjendus 32).

([19]) Kohtuasi C-280/00: Altmark Trans GmbH ja Regierungspräsidium Magdeburg *vs.* Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, ECLI:EU:C:2003:415.

(94) Hispaania ametiasutused väidavad, et meede vastab kolmandale Altmarki kriteeriumile, mille kohaselt ei tohi universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitis ületada avaliku teenindamise kohustuse täitmisest tulenevaid netokulusid (st kulud miinus asjakohased tulud pluss mõistlik kasum). Hispaania väidab, et ta on rakendanud usaldusväärset hüvitise arvutamise meetodit, mis põhineb direktiiviga 2008/6/EÜ ette nähtud kulude netokokkuhoiu meetodil. Hispaania ametiasutused väidavad, et nende kasutatud meetod põhines NERA aruandel, mille komisjon tellis konsultatsioonieттevõttelt National Economic Research Associates. Hispaania sõnul on NERA aruandes esitatud hüvitise arvutamise meetodi puhul tegemist kulude netokokkuhoiu meetodi nõuetekohase rakendamisega. Komisjon eksib eeldades, et ülemäärase hüvitise arvutamiseks – ka Altmarki kontekstis – saab kasutada üksnes kuluarvestusmeetodit, jõudes järeldusele, et Correosele ajavahemikus 2004–2010 antud hüvitis ületas summat, mida võib pidada vajalikuks universaalteenuse osutamise kohustuse täitmisega kaasnevate kulude täielikuks või osaliseks katmiseks.

(95) Hispaania ametiasutused väidavad, et meede vastab neljandale Altmarki kriteeriumile. Neljandas Altmarki kriteeriumis on kehtestatud, et avaliku hankemenetluse puudumise korral peab saadava hüvitise tase olema asjakohane selliste kulude analüüsi alusel, mida sama sektori keskmise suurusega, hästi korraldatud juhtimise ja sobivate vahenditega varustatud ettevõtja kannaks, arvestades avaliku teenindamise kohustuse täitmisega seotud tulusid ja mõistlikku kasumit. Hispaania ametiasutuste sõnul saab võrdluses kasutada üksnes ettevõtjaid, kes tegutsevad samas sektoris, praegusel juhul postisektoris. Hispaania vaidlustab komisjoni tõstatatud kahtlused seoses Frontier Economicsi aruandes tehtud järeldustega, milles väideti, et meede vastab neljandale Altmarki kriteeriumile. Hispaania sõnul ei tõendanud komisjon ühestki oma otsuses, et Kreeka ja Itaalia postiettevõtjad olid ebatõhusad. Peale selle leiab Hispaania, et neljanda Altmarki kriteeriumi täitmise seisukohast pole oluline, et uuring tehti tagantjärele. Komisjon pole varasemates otsustes leidnud, et tagantjärele tehtud uuring takistaks neljanda Altmarki kriteeriumi täitmise kinnitamist. Eelkõige viitab Hispaania komisjoni 21. oktoobri 2008. aasta otsusele Poste Italiane kohta ([20]). Hispaania sõnul on väljakujunenud kohtupraktika kohaselt antud heakskiit tagantjärele tehtud aruannetele. Eelkõige viitab Hispaania Chronoposti ja La Poste kohtuasjale, ([21]) mille puhul Üldkohus kiitis heaks tagantjärele koostatud aruande.

(96) Hispaania ametiasutused leiavad, et kui meedet käsitatakse riigiabina, tuleks pidada seda vastavalt aluslepingu artikli 106 lõikele 2 siseturuga kokkusobivaks. Eelkõige leiab Hispaania, et meede on kooskõlas 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku kokkusobivuskriteeriumidega.

(97) Hispaania ametiasutused vaidlustavad komisjoni kahtlused seoses sellega, kui täielik on ülesande andmise akt, milles on täpsustatud avaliku teenindamise kohustused ja hüvitise arvutamise meetodid. Hispaania ametiasutuste sõnul võib ülesande andmise akt kujutada endast üht või mitut siduvat õigusakti. Liikmesriigil on õigus otsustada selle ülesande andmise akti konkreetse vormi üle. Ühtlasi peab see sisaldama konkreetset viidet terminile „ülesande andmise akt“. Eelkõige leiavad Hispaania ametiasutused, et meede on kooskõlas 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku punkti 16 alapunktis e esitatud nõudega, et ülesande andmise akt peaks sisaldama ülemääraste hüvitiste maksmise vältimise ja tagasinõudmise korda. Seda näitas asjaolu, et 2005. aastal antud ülemäärane hüvitis nõuti järgnevatel aastatel tagasi.

(98) Seoses võimalusega kasutada hüvitise suuruse arvutamiseks kulude netokokkuhoiu meetodit väidavad Hispaania ametiasutused, et 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku punktis 69 pole sätestatud kohustust rakendada kulude netokokkuhoiu meetodit; sellega pole liikmesriikidel keelatud seda meetodit kasutada. Ühtlasi on juhendi, milles käsitletakse Euroopa Liidu riigiabi, riigihanke ja siseturu eeskirjade kohaldamist üldist majandushuvi pakkuvate teenuste, eelkõige üldist huvi pakkuvate sotsiaalteenuste suhtes, ([22]) punktis 184 selgitatud, et 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku punktis 69 sätestatud kulude netokokkuhoiu meetodi kohaldamatuse eesmärk on mitte tekitada liikmesriigile lisakoormust seoses meetmetega, mis võeti enne kulude netokokkuhoiu meetodi kasutamise kohustuse kehtestamist. Seega leiavad Hispaania ametiasutused, et Hispaania rakendatud kulude netokokkuhoiu meetod on usaldusväärne meetod, mida saab õiguspäraselt kasutada enne 2012. aastat antud hüvitise suuruse arvutamiseks.

([20]) Vt komisjoni 21. oktoobri 2008. aasta otsus 2009/554/EÜ riigiabi C 49/06 (ex NN 65/06) kohta, mida Itaalia on andnud Poste Italiane'le hüvitise maksmiseks postipanga hoiusertifikaatide müügi eest (ELT L 189, 21.7.2009, lk 3).

([21]) Kohtuasi T-613/97: Ufex jt *vs.* komisjon, ECLI:EU:T:2006:150.

([22]) Komisjon avaldas selle 18. veebruaril 2013 (http://ec.europa.eu/competition/state_aid/overview/new_guide_eu_rules_procurement_et.pdf)

(99) Nagu selgitatud põhjenduses 94, leiavad Hispaania ametiasutused, et meetod, mida Hispaania kasutas universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antava hüvitise arvutamiseks ja mis põhines NERA aruandel, on samaväärne kulude netokokkuhoiu meetodiga. Hispaania ametiasutused leiavad, et sellega seoses pole oluline, et Hispaania meetod ei hõlma tõhususe suurendamise stiimuleid ega mittemateriaalseid eeliseid, sest need kaks kriteeriumi ei kehtinud ajal, mil Hispaania meetodit rakendas. Need kriteeriumid kehtestati hiljem direktiiviga 2008/6/EÜ ja 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistikuga.

(100) Hispaania ametiasutused vaidlustavad metoodika ja kriteeriumid, mida komisjon rakendab 2016. aasta algatamisotsuses seoses mõistliku kasumiga. Hispaania ametiasutused väidavad, et kõigi postiettevõtjate suhtes ei tohiks kohaldada üht mõistliku kasumi võrdlusmäära ja et seda tuleks hinnata igal üksikjuhul eraldi. Mõistliku kasumi võrdlusmäärast, mida komisjon kohaldas oma 25. jaanuari 2012. aasta otsuses bposti kohta, ([23]) ei tohiks lähtuda muude postiettevõtjate puhul. Esiteks erineb bposti juhtum oluliselt Correose olukorrast, sest bposti juhtum polnud seotud universaalteenuse osutamise kohustuse täitmisega, vaid muude üldist majandushuvi pakkuvate teenustega. Teiseks pole komisjon kohaldanud bposti otsuses kehtestatud mõistliku kasumi võrdlusmäära järjepidevalt, sest muudes komisjoni otsustes on lubatud olnud kõrgemad võrdlusmäärad ([24]).

5.1.2. VABASTUSED KINNISVARAMAKSUST JA MAJANDUSTEGEVUSTE MAKSUST

(101) Seoses vabastusega kinnisvaramaksust selgitavad Hispaania ametiasutused, et 1998. aasta postiseaduse ja 2010. aasta postiseaduse kohaselt polnud Correos kinnisvaramaksust vabastatud. Teatavad Hispaania kohtud leidsid aga 1998. aasta postiseaduse ja 2010. aasta postiseaduse sätteid tõlgendades, et vabastus kinnisvaramaksust oli Correose suhtes kohaldatav. Hispaania ametiasutused selgitavad, et maksuvabastust kohaldati väga piiratud juhtudel. Täpsemalt kohaldati seda tegelikult 94 puhul Correose 13 000st kinnisvaraobjektist.

(102) Hispaania ametiasutused leiavad, et need maksuvabastused ei saa olla riigiga seostatavad, sest nende üle otsustasid Hispaania kohtud, kes mõistsid välja varem makstud kinnisvaramaksu tagastamise Correosele.

(103) Seoses vabastusega majandustegevuste maksust leiavad Hispaania ametiasutused, et vabastust majandustegevuste maksust tuleks käsitada olemasoleva abina. Vabastust majandustegevuste maksust olevat kohaldatud juba enne Hispaania liitumist Euroopa Majandusühendusega 1986. aastal. Hispaania ametiasutuste sõnul kehtestati vabastus majandustegevuste maksust 1966. aastal, kui 29. detsembri 1966. aasta dekreediga 3313/1966 võeti vastu kaubandus- ja tööstustegevuse ja -kasu maks. 28. detsembri 1988. aasta seadusega 39/1988 asendati litsentsimaks kui majandus-, kaubandus- ja tööstuskasu maksu vorm majandustegevuste maksuga. Hispaania väitel pole seda maksu alates 1966. aastast oluliselt muudetud, hoolimata asjaolust, et kui Correos oli haldusasutus, oli ta oma olemuse tõttu sellest maksust täielikult vabastatud.

5.1.3. 2004., 2005. JA 2006. AASTA KAPITALISÜSTID

(104) Hispaania ametiasutused leiavad, et 2004., 2005. ja 2006. aasta kapitalisüstid ei hõlma riigiabi, sest need on kooskõlas turumajanduse tingimustes tegutseva investori põhimõttega.

(105) Nad rõhutavad, et kapitalisüstidele eelnesid majandushinnangud, mis on võrreldavad nende majandushinnangutega, mille mistahes erainvestor oleks ellu viinud. Kapitalisüstid olid ette nähtud mitmeaastaste tegevuskavadega, mille riik kui aktsionär oli heaks kiitnud ja lisanud riigi üldeelarvetesse, mis omakorda kajastasid ettevõtte strateegilisi kavasid, mis olid koostatud, et laiendada postituru tugeva languse kontekstis äritegevust paremate väljavaadetega valdkondades ning et parandada ettevõtte tõhusust.

([23]) Komisjoni 25. jaanuari 2012. aasta otsus 2012/321/EL, mis käsitleb meedet SA 14588 (C 20/09), mida Belgia on rakendanud äriühingu De Post – La Poste (praegu „bpost“) suhtes (ELT L 170, 29.6.2012, lk 1).

([24]) Vt nt komisjoni 28. märtsi 2012. aasta otsus juhtumis SA.33054 (2012/N), mis käsitleb majanduslikult ebatasuva võrgustiku säilitamisega kaasnevate netokulude hüvitamist ajavahemikul 2012–15 ja käibekapitalilaenu pikendamist, (ELT C 121, 26.4.2012, lk 1), ning komisjoni 25. jaanuari 2012. aasta otsus 2012/636/EL meetme C 36/07 (ex NN 25/07) kohta, mida Saksamaa on rakendanud äriühingu Deutsche Post AG kasuks (ELT L 289, 19.10.2012, lk 1).

(106) Konkreetselt kehtestati strateegiliste kavadega aastateks 2001.–2006 meetmed ettevõtte ajakohastamise lõpuleviimiseks, taotledes järgmisi eesmärke:

a) tagada postiäri edasine jätkusuutlikkus, parandades tõhusust ja edendades suurima lisaväärtusega ärivaldkondi;

b) tugevdada parimate keskpika perioodi kasvuväljavaadetega äritegevust;

c) edendada tehnoloogilist arengut andmebaaside haldamises, posti käitlemises jne;

d) ajakohastada Correose juhtimis- ja korralduslik mudel ning kohandada see turuolukorraga.

(107) Hispaania ametiasutuste sõnul oli ettevõttel nende eesmärkide saavutamiseks vaja täiendavaid vahendeid, et teha vajalikke investeeringuid. Pärast ettevõtte strateegia analüüsimist otsustas aktsionär suurendada aastatel 2004, 2005 ja 2006 kapitali 16,027 miljoni euro võrra, kokku 48,08 miljoni euro võrra. Kapitali suurendamist nähti olulise tegurina selliste kasumlikkuse määrade saavutamises, mida oli prognoositud ettevõtte tegevuskavades ja ainuaktsionäri korraldatud hindamistes. Kapitali suurendamised olid tingitud vajadusest teha investeeringuid, millega suurendatakse või täiendatakse investeeringuid, mida ettevõtja tavapäraselt teeb.

(108) Samuti väidavad Hispaania ametiasutused, et hindamise tulemusel koostati kapitali suurendamisega seotud äriväljavaadete ja -tulemuste raamistik viieks aastaks, mida peeti mõistlikuks perioodiks hindamaks, kas otsused äriinvesteeringute kohta on rahuldavad. Neid prognoose kajastati mitmeaastastes tegevuskavades, mida omakorda hõlmasid riigi üldeelarved. 2004. eelarveaastal heaks kiidetud mitmeaastane tegevuskava näitas aastakäibe 3,6 % kasvu ja puhaskasumi suurenemist, misjuures keskmine kasum oli 5 % aastas; seda kõike võrreldes staatilise stsenaariumiga, mille puhul kapitali ei suurendatud. Need tulemused saadi võrdsete kapitali suurendamiste põhjal 2004., 2005. ja 2006. aastal, võimaldades seega rakendada seoses investeeringutega meetmeid, mis olid ette nähtud strateegilistes kavades.

(109) Mitmeaastases tegevuskavas ja riigi üldeelarves esitatud prognoosid olevat täielikult võrreldavad nendega, mille oleks teinud turumajanduse tingimustes tegutsev erainvestor. Riik kui aktsionär tugines neile, kui ta otsustas suurendada ettevõtte aktsiakapitali kolm korda kogusummas 48 081 000 eurot.

(110) Need eelprognoosid on esitatud tabelis 3.

Tabel 3

2004. aasta mitmeaastane tegevuskava

	2005	2006	2007	2008
Netokäive (tuhandetes eurodes)	1 897 475	1 975 031	2 047 873	2 115 371
Käibe kasv	3,4 %	4 %	3,6 %	3,2 %
Aruandeaasta puhaskasum või – kahjum (tuhandetes eurodes)	78 092	97 214	106 038	113 403
Prognoositav puhaskasum	**4,1 %**	**4,9 %**	**5,1 %**	**5,3 %**

(111) Hispaania ametiasutused selgitavad, et mitmeaastased tegevuskavad hõlmavad majandus- ja finantsprognooside usaldusväärseid eelanalüüse. Neis sisalduvad prognoosid kajastavad tasuvusmäärasid, mida oleks nõudnud erainvestor, mis tähendab, et otsus suurendada aktsiakapitali, et ettevõtja saaks teha vajalikke investeeringuid prognoositud kasumi saavutamiseks, on täielikult põhjendatud. Nende tasuvusmarginaalide põhjal oleks mistahes erainvestor Hispaania ametiasutuste sõnul sarnase otsuse teinud.

(112) Hispaania märgib, et ta võttis vastu otsuse suurendada aktsiakapitali ja maksta välja 16,027 miljonit eurot 13. detsembril 2004, tuginedes 2004. eelarveaasta mitmeaastasele tegevuskavale, milles sisalduvad soodsad finantsprognoosid on esitatud tabelis 1. Otsused järgmiste kapitali suurendamiste kohta võttis aktsionär vastu 5. detsembril 2005 ja 29. detsembril 2006, samuti vastavate mitmeaastaste tegevuskavade põhjal. Samuti märgib Hispaania, et mitmeaastastes tegevuskavades kasutatud näitajad paranesid võrreldes finantsprognoosidega selgelt, nagu on näidatud tabelis 4.

Tabel 4

Tegelikud tulemused

	2005	2006	2007	2008
Netokäive (tuhandetes eurodes)	1 940 000	2 014 400	2 106 600	2 141 000
Aruandeaasta puhaskasum või -kahjum	9,1 %	7 %	4,9 %	3,6 %
Puhaskasum	**4,3 %**	**9,1 %**	**7 %**	**4,9 %**

(113) Et eeltoodut täiendada, esitasid Hispaania ametiasutused ühtlasi Ernst & Youngi tagantjärele korraldatud erainvestori testi tulemused, milles järeldatakse, et uuritavate kapitali suurendamiste sisemine tulumäär oli 9,29 % ja et selle investeeringu tegemise ajal oli investeeringukapitali turuhind 7,87 %.

(114) Sellega seoses leiavad Hispaania ametiasutused, et märkustes, mille komisjon tegi 2016. aasta algatamisotsuses kohtuasja komisjon *vs.* EDF ([25]) põhjal vajaduse kohta teha enne kõnealust investeeringut kasumlikkuse analüüs, ei võeta arvesse, et korraldati eelnev majandushinnang ja et aruandes sisalduv erainvestori test kujutas endast täiendavat tõendit, mis kinnitas turumajanduse tingimustes tegutseva investori põhimõtte järgimist.

(115) Hispaania ametiasutused vaidlustavad käesoleval juhul veel enam komisjon *vs.* EDF kohtuasjas tehtud otsuse asjakohasuse, sest EDF tegutses tavapärastes turutingimustes, aga Correosele oli antud universaalteenuse osutamise kohustus. Hispaania ametiasutused väidavad, et analüüsides meetmeid, mis on võetud seoses sektoris universaalteenuse osutamise kohustust täitva riigi osalusega äriühinguga, ei saa tagantjärele tehtud kasumlikkuse analüüsi kehtetuks tunnistada, sest üldist majandushuvi pakkuva teenuse puhul ei lähtuta üksnes äriloogikast ning arvesse tuleb võtta kõiki kättesaadavaid objektiivseid ja kontrollitavaid andmeid.

(116) Selle loogika põhjal leiavad Hispaania ametiasutused, et asjakohasemat kohtupraktikat kujutaksid endast Chronopost I ([26]) ja Chronopost II ([27]) kohtuasjad, mille puhul Euroopa Liidu Kohus nõustus komisjoni otsuse 98/365 peale esitatud apellatsioonikaebuste tagajärjel kahes kohtuotsuses analüüsiga, mille komisjon otsuses 98/365 esitas ([28]). Selles otsuses oli komisjon hinnanud, kas Prantsusmaa postiettevõtja (La Poste) käitumine SFMI-Chronoposti aktsionärina oli äriliselt õigustatud, lähtudes turumajanduse tingimustes tegutseva erainvestori kriteeriumist, ning tagantjärele võrrelnud riigi poolt La Poste kasuks tehtud kapitali suurendamiste sisemist tulumäära ja La Poste omakapitali hinda.

(117) Ühtlasi selgitavad Hispaania ametiasutused, et kui komisjon peaks keelduma nõustumast, et kapitalisüstidega järgiti turumajanduse tingimustes tegutseva investori põhimõtet, tuleks neid käsitleta aluslepingu artikli 106 lõikest 2 lähtudes, sest need kujutavad endast ressursse avaliku teenuse osutamiseks ja need polnud mitte mingil juhul tegevusabi ressursside eesmärgi ega nende olemuse seisukohast.

([25]) Kohtuasi C-124/10 P: komisjon *vs.* EDF, ECLI:EU:C:2012:318.
([26]) Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 3. juuli 2003, liidetud kohtuasjad C-83/01 P, C-93/01 P ja C-94/01 P, Chronopost *vs.* UFEX jt, ECLI:EU:C2003:388.
([27]) Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 1. juuli 2008, liidetud kohtuasjad C-341–06 ja C-342/06P, Chronopost ja La Poste *vs.* UFEX jt, ECLI:EU:C2008:375
([28]) Komisjoni 1. oktoobri 1997. aasta otsus 98/365/EÜ Prantsusmaa poolt SFMI-Chronopostile väidetavalt antud riigiabi kohta (ELT L 164, 9.6.1998, lk 37).

5.1.4. POLIITILISI KANDIDAATE KÄSITLEVATE VALIMISMATERJALIDE LEVITAMINE

(118) Hispaania ametiasutused on seisukohal, et valimismaterjalide levitamise puhul Correose poolt ei ole tegemist riigiabiga aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses. Tegevus, mida Correos valimiste korraldamise kontekstis ellu viis, eelkõige poliitiliste kandidaatidega seotud valimispropaganda levitamine, pole majandustegevus, sest tegemist on liikmesriigi eelisõigusega.

(119) Eelkõige seoses poliitiliste kandidaatidega seotud valimispropaganda levitamisega vaidlustavad Hispaania ametiasutused algatamisotsuses tehtud järeldused, et meede kujutab endast majandustegevust. Hispaania ametiasutused väidavad, et riik pole kehtestanud turuvahendeid tagamaks, et poliitiliste kandidaatide valimispropaganda jõuab kõigi hääletajateni. Valimismenetlus koosneb hulgast tegevustest, mis on kõik vajalikud ja omavahel seotud ning mille eesmärk on tagada põhiõigus hääletamisele. Seega tuleks seda tegevust käsitada liikmesriigi eelisõigusena.

(120) Hispaania ametiasutused leiavad, et kui meedet käsitatakse abina, peaks see olema olemasolev abi, sest meede eelneb Hispaania liitumisele Euroopa Majandusühendusega 1986. aastal. Valimiskandidaatidele valimismaterjalide eest antav hüvitis on kehtinud alates 1977. aastast ilma oluliste muutusteta. 18. märtsi 1977. aasta kuningliku dekreetseaduse 20/1977 (valimiskorra kohta) artikli 44 lõikes 3 sätestati, et ministri määrusega kehtestatakse poliitiliste kandidaatide saadetavate valimismaterjalide suhtes spetsiaalsed postitasud. 3. märtsi 1977. aasta ministri määrusega ja 4. mai 1977. aasta ministri määrusega kehtestati kuni 50 g kaaluvate kirjade suhtes kindel ühe peseeta suurune tasu, mis on alates sellest ajast samaks jäänud.

(121) 19. juuni 1985. aasta konstitutsioonilise seaduse 5/1985 artiklis 53 rõhutati kohustust kehtestada ministri määrusega eritasu, mida nõutakse poliitilistelt kandidaatidelt valimismaterjalide saatmise eest. 30. oktoobri 1985. aasta ministri määruse artiklis 1 kinnitati, et 3. mai 1977. aasta ministri määruses kehtestatud eritasud kehtivad endiselt. Hiljem sätestati 30. aprilli 1986. aasta ministri määruse artiklis 1, et 30. oktoobri 1985. aasta ministri määruse artiklis 1 – see tähendab 3. mai 1977. aasta ministri määruses – kehtestatud eritasud kehtivad endiselt. 6. aprilli 1999. aasta kuningliku dekreedi 605/1999 artikliga 12 ning 1998. ja 2010. aasta postiseadustega ei muudetud poliitiliste kandidaatide suhtes kohaldatavat eritasu mis on praegu kehtestatud 19. juuni 1985. aasta konstitutsioonilise seaduse 5/1985 (üldise valimissüsteemi kohta) artiklis 59, milles viidatakse 3. märtsi 1977. aasta ministri määruses kehtestatud eritasudele.

(122) Samuti väidavad Hispaania ametiasutused, et kui meedet käsitatakse riigiabina, tuleks pidada seda vastavalt aluslepingu artikli 106 lõikele 2 siseturuga kokkusobivaks.

(123) Seoses algatamisotsuses käsitletud 10-aastase aegumistähtajaga (14. veebruar 2004 – 14. veebruar 2014) väidavad Hispaania ametiasutused, et uuritav ajavahemik peaks olema 2004–2012, sest 2013. aastal valimisi ei toimunud.

(124) Üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamise ülesanne kehtestati ajavahemikuks 2004–2011 ministri määrustega, mis hõlmasid avaliku teenindamise kohustuse sisu, ulatust ja kestust. Aastatel 2011–2012 anti üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamise ülesanne iga valimise puhul Correosele ministrite nõukogu kokkuleppega. Neis kokkulepetes on märgitud üldist majandushuvi pakkuva teenuse olemus, sisu, ulatus ja kestus. Tabelis 5 on näidatud, et hüvitiste kogusumma, mille Correos sai valimismaterjalide levitamise eest 2004.–2012. aastal peetud valimiste käigus, ei ületanud tekkinud kulude summat.

Tabel 5

Correose alahüvitamine valimismaterjalide kohaletoimetamise eest

(eurodes)

Aasta	Valimiste ulatus	Kogukulud	Tulud 0,006 eurot ühiku kohta	Hüvitis valimismaterjalide levitamise eest	Tulud + hüvitis kogukulud
2004	Riiklik	[…] (*)	[…]	27 182 926	[…]
2005	Piirkondlik	[…]	[…]	3 670 281	[…]

(eurodes)

Aasta	Valimiste ulatus	Kogukulud	Tulud 0,006 eurot ühiku kohta	Hüvitis valimismaterjalide levitamise eest	Tulud + hüvitis kogukulud
2006	Piirkondlik	[…]	[…]	4 528 376	[…]
2007	Riiklik/Piirkondlik	[…]	[…]	19 536 604	[…]
2008	Riiklik/Piirkondlik	[…]	[…]	19 609 632	[…]
2009	Riiklik/Piirkondlik	[…]	[…]	14 603 021	[…]
2010	Piirkondlik	[…]	[…]	4 620 588	[…]
2011	Riiklik/Piirkondlik	[…]	[…]	40 092 858	[…]
2012	Piirkondlik	[…]	[…]	14 268 978	[…]
2013	Ei esitata	[…]	[…]		[…]
	KOKKU	**[…]**	**[…]**	**148 113 264**	**[…]**

(*) Konfidetsiaalne teave.

5.2. *HISPAANIA MÄRKUSED KOLMANDATE ISIKUTE MÄRKUSTE KOHTA*

(125) Kõigepealt juhivad Hispaania ametiasutused tähelepanu asjaolule, et kaebuse esitaja, kelle kirjal see menetlus põhineb, pole esitanud tähelepanekuid 2016. aasta algatamisotsuse kohta. Hispaania ametiasutused märgivad, et ainsad kolmandad isikud, kes tähelepanekuid esitasid, on Correos y Telégrafos, S.A. ja anonüümne isik, kes esindab pakiveosektorit, nagu võib esitatud märkuste sisust järeldada.

5.2.1. TÄHELEPANEKUD ANONÜÜMSE KOLMANDA ISIKU ESITATUD MÄRKUSTE KOHTA

(126) Hispaania ametiasutused viitavad oma märkustele, mille nad esitasid 2016. aasta algatamisotsuse kohta seoses mitme küsimusega, mille kohta anonüümne kolmas isik pole esitanud konkreetseid lisaväiteid.

(127) Peale selle esitavad Hispaania ametiasutused lisamärkusi allpool kirjeldatud küsimuste kohta.

5.2.1.1. ***Uurimise pikendamine***

(128) Hispaania ametiasutused leiavad, et taotlus laiendada uurimist aegumistähtajale on vastuvõetamatu ja ebajärjepidev, sest Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt kohaldab komisjon aluslepingu artikli 108 lõike 2 kohast ametlikku uurimismenetlust meetmete suhtes, mille kokkusobivus tõsiseid kahtlusi tekitab, üksnes eeldusel, et neid meetmeid võeti väljaspool kümneaastast aegumistähtaega. Hispaania ametiasutused märgivad ühtlasi, et anonüümne huvitatud isik on tunnistanud seda õiguslikku nüanssi oma märkustes, milles mainitakse, et „on selge, et nende summade suhtes ei saa uurimismenetlust algatada, sest läbivaatamise tähtaeg on möödunud“.

(129) Samuti leiavad Hispaania ametiasutused, et taotlus laiendada uurimist 2010. aasta järgsele ajavahemikule pole põhjendatud, sest Hispaania riik piirdus ettemaksete tegemisega riigi üldeelarvest, mida kohandatakse pärast netokulude kindlakstegemist, kui uus „Plan de Prestación“ on vastu võetud ja Euroopa Komisjon on selle kohta arvamuse esitanud.

(130) Hispaania ametiasutused leiavad, et kolmas isik tunnistab kaudselt, et netokulusid ei saa kindlaks teha enne, kui on vastu võetud uus „Plan de Prestación“, sest kolmas isik viitab oma märkustes Correose 2014. aasta raamatupidamise aastaaruande kommentaaridele, milles on märgitud: „Universaalse postiteenuse 2011., 2012. ja 2013. aasta netokulude arvutamist käsitlev CNMC otsus, ([29]) mis pole kooskõlas arvutusega riigi üldeelarves, võib mõjutada arvestusse kantud summasid. Seda lõplikku mõju pole võimalik arvutada enne uue „Plan de Prestacióni“ jõustumist, milles kehtestatakse netokulude arvutamise metoodika ja elemendid“.

5.2.1.2. ***Väidetavad käibemaksuvabastusega seotud eelised***

(131) Seoses käibemaksuvabastusega selgitavad Hispaania ametiasutused, et see on kehtestatud Hispaania õigusaktides täielikus kooskõlas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112 (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) sätetega, millega seda valdkonda reguleeritakse. Samuti selgitavad Hispaania ametiasutused, et riigiga seostatavuse tingimus pole täidetud, kui riikliku meetmega võetakse üle ühenduse õigusakt, mille puhul puudub kaalutlusõigus, nagu Euroopa Kohus otsustas 23. aprilli 2009. aasta kohtuasjas C-460/07 (Puffer) ([30]).

5.2.1.3. ***Väidetavad riigi antud hüvitised Correose reklaami- ja teavituskampaaniate rahastamiseks***

(132) Hispaania ametiasutused eitavad, et Correos võis saada kasu abist oma reklaami- ja teavituskampaaniate rahastamiseks.

(133) Eelkõige selgitavad Hispaania ametiasutused, et asjaomased institutsioonilised reklaami- ja teavituskavad, mida anonüümne kolmas isik mainib sellise toetuse tõenditena, hõlmavad statistika eesmärgil kõiki meetmeid, mida riigi keskvalitsuse organid ja avaliku sektori ettevõtjad on selles valdkonnas võtnud, aga et nendes kavades mainitud Correose reklaamikulud on alati olnud kaetud ettevõtte vahenditest.

(134) Hispaania ametiasutused selgitavad, et nagu märgitud kavades endas, lisab kollegiaalsest haldusorganist institutsiooniline reklaami- ja teabevahetuse komisjon kavadesse kõik institutsioonilised kampaaniad, mida riigi keskvalitsus ja sellega seotud organid korraldavad. Nagu kõik avaliku sektori ettevõtjad, koostab Correos y Telégrafos, S.A. ise oma reklaamikavad, mida rahastatakse oma vahenditest, ja lisab need eelmainitud kavadesse üksnes statistika eesmärgil.

5.2.2. TÄHELEPANEKUD CORREOSE ESITATUD MÄRKUSTE KOHTA

(135) Hispaania ametiasutused nõustuvad tähelepanekutega, mille on esitanud Correos y Telégrafos, S.A.

(136) Hispaania ametiasutused reageerivad Correose kirjalikes tähelepanekutes esitatud taotlusele vähendada makstud dividendide võrra ülemäärast hüvitist, millele on viidatud 2016. aasta algatamisotsuses, rõhutades, et seni pole esitatud ühtegi tõendit sellise ülemäärase hüvitise olemasolu kohta.

(137) Samas rõhutab Hispaania oma märkustes ka vajadust võtta arvesse makstud dividende, et vähendada võimalikku abi, mis võidakse ametliku uurimismenetluse lõpuks tuvastada. Neid erakorralisi ja ühekordseid dividende, mida Correos riigile maksis, tuleks Hispaania ametiasutuste sõnul Correosele kättesaadavaks tehtud riigi ressursside arvutamisel arvesse võtta kooskõlas komisjoni Statsbaneri otsusega ([31]).

([29]) Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia: CNMC võtab otsused vastu, kui universaalse postiteenuse netokulud ja ebaõiglane koorem on nende aastate kohtakindlaks tehtud.
([30]) C-460/07, Sandra Puffer *vs.* Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz, ECLI:EU:C:2009:254.
([31]) Komisjoni 24. veebruari 2010. aasta otsus 2011/3/EL Taani transpordiministeeriumi ja Danske Statsbaneri vahel veoteenuste osutamiseks sõlmitud avaliku teenindamise lepingute kohta (riigiabi C 41/08 (ex NN 35/08)) (ELT L 7, 11.1.2011, lk 1).

5.3. *HISPAANIA LISAMÄRKUSED*

5.3.1. ALTERNATIIVSED LÄHENEMISVIISID UNIVERSAALTEENUSE OSUTAMISE KOHUSTUSE TÄITMISE EEST AJAVAHEMIKUL 2004–2010 ANTUD ÜLEMÄÄRASE HÜVITISE ARVUTAMISEKS

(138) Kinnitades, et Correosele ajavahemikul 2004–2010 universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitised ei sisalda riigiabi ja et kui leitakse, et sisaldavad, tuleks seda abi käsitada kokkusobivana, leiavad Hispaania ametiasutused, et isegi kui nõustutaks komisjoni 2016. aasta algatamisotsuses esitatud lähenemisviisiga kasutada kulude jaotamise meetodit, ([32]) saaks võimaliku ülemäärase hüvitise suuruse arvutada üksnes allpool esitatud eeldustel.

(139) Reserveeritud valdkonda ja reserveerimata valdkonda tuleks käsitleda eraldi: reserveeritud valdkond hõlmab universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud monopoolselt osutatud postiteenuseid; reserveerimata valdkond hõlmas universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud postiteenuseid. Reserveeritud valdkonna hüvitiste puhul kasutati meetodit, mille tulemused vastasid täielikult kulude jaotamise meetodi omadele, aga reserveerimata valdkonna puhul rakendati kulude netokokkuhoiu meetodit, mistõttu hüvitis arvutati ja tehti kindlaks kummagi valdkonna puhul eraldi. Seega tuleks neid valdkondi käsitada kahe erineva üldist majandushuvi pakkuva teenusena, mille suhtes kohaldatakse eraldi hindamist ja erinevaid hüvitise arvutamise meetodeid. Hispaania meetodi kohaselt vastab reserveeritud valdkonnas antav hüvitis arvestuslikele netokuludele (kogukulud, millest on lahutatud tulud) ning reserveerimata valdkonnas arvutatakse hüvitis kulude netokokkuhoiu meetodi alusel, arvestades reserveerimata valdkonna kahjumlike segmentide kahjumit, eeldades, et iga eraettevõtja lõpetaks avaliku teenindamise kohustuste puudumise korral nende segmentide tegevuse.

(140) Correosele ajavahemikul 2004–2010 universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud 955,237 miljoni euro suurusest koguhüvitisest moodustab reserveeritud valdkonnas antud hüvitis selle põhjenduse kohaselt 637,850 miljonit eurot (reserveeritud valdkonna arvestuslik kahjum) ja reserveerimata valdkonnas antud hüvitis 317,387 miljonit eurot (ülejäänu) (vt tabel 6).

Tabel 6

Universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveeritud ja reserveerimata valdkonna hüvitised

(miljonites eurodes)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Kokku
Reserveeritud valdkond	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521	637,850
Reserveerimata valdkond	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Kokku	**91,030**	**87,729**	**94,757**	**120,264**	**142,646**	**222,478**	**196,333**	**955,237**

(141) Hispaania ametiasutused leiavad, et neid kaht hüvitist tuleks hinnata eraldi, mis annaks erineva tulemuse kui see, mille komisjon sai 2016. aasta algatamisotsuses.

5.3.1.1. ***Universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveeritud valdkonnas antud hüvitiste hindamine***

(142) Hispaania ametiasutused soovitavad hinnata universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveeritud valdkonna hüvitisi, kasutades kulude jaotamise meetodit ja tegevusmarginaali ([33]) võrdlusmäära 4,8 % (võrdlusmäär, mida kasutatakse bposti kohtuasjas väikese riskiga ülesannete puhul).

([32]) Kulude jaotamise meetod hõlmab avaliku teenindamise kohustuse (nt universaalteenuse osutamise kohustuse) netokulude arvutamist, lahutades avaliku teenindamise kohustuste täitmise käigus kantud kuludest saadud tulu. Et arvutada lubatud hüvitise maksimaalne summa, võib kulude jaotamise meetodi puhul lisada netokuludele mõistliku kasumi.

([33]) Tegevusmarginaal on kasumlikkuse näitaja, mida teatakse ka tegevuskasumi marginaalina. See arvutatakse tegevuse netokasumi (enne intresse ja makse) ja müügitulu suhtena. Täpsemalt on tegevuse netokasum tegevustasandi tulude ja kulude vahe.

(143) Selle lähenemisviisi tulemus on Correose selge alahüvitamine selle üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamise eest, sest universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveeritud valdkonnas antud abi summa vastab täpselt tema arvestuslikele kogukuludele, nagu näidatud tabelis 7, ning saamata jäänud hüvitise summa võrdub mõistliku kasumiga, mida arvesse ei võetud.

Tabel 7

Saamata jäänud hüvitis universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveeritud valdkonnas

(miljonites eurodes)

Universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveeritud valdkond	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Kokku
Tulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Kulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Netokulud = kulud – tulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Mõistlik kasum (4,8 % suuruse tegevusmarginaali põhjal)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Netokulud + mõistlik kasum	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Lubatud hüvitis Correosele	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Correosele antud hüvitis	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521	637,850
Saamata jäänud hüvitis = lubatud hüvitis – antud hüvitis	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**

(144) Hispaania ametiasutused selgitavad, et kuna Correos on universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveeritud valdkonna teenuste osutamisel alahüvitatud ja kuna täidetakse muid 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku tingimusi, tuleks universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveeritud valdkonnas antud hüvitist pidada kokkusobivaks.

5.3.1.2. ***Universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveerimata valdkonnas antud hüvitiste hindamine***

(145) Hispaania ametiasutused leiavad, et universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveerimata teenuste puhul võib kohaldada võrdlusmäära, mida kasutatakse bposti kohtuasjas suure riskiga ülesannete puhul.

(146) Hispaania ametiasutused tunnistavad aga, et sellisel eeldusel oleks netokulud universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveerimata valdkonnas iga aasta negatiivsed, mis tähendab, et tegemist tuleks netotuludega, mille põhjal poleks lubatud anda mingit hüvitist, nagu näidatud tabelis 8.

Tabel 8

Ülemäärane hüvitis universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveerimata valdkonnas

(miljonites eurodes)

Universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveerimata valdkond	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Kokku
Tulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Kulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

(miljonites eurodes)

Universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveerimata valdkond	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Kokku
Netokulud = kulud – tulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Mõistlik kasum (7,4 % suuruse tegevusmarginaali põhjal)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Netokulud + mõistlik kasum	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Lubatud hüvitis	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Antud hüvitis	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Ülemäärane hüvitis = antud hüvitis – lubatud hüvitis	**44,859**	**47,294**	**55,199**	**39,441**	**40,863**	**45,919**	**43,812**	**317,387**

(147) Selle lähenemisviisi kohaselt võiks universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveerimata valdkonnas antud hüvitisi käsitada kokkusobimatutena Correosele makstud ülemääraste hüvitiste ulatuses. Hispaania ametiasutused rõhutavad aga, et arvesse tuleks võtta seda, et dividendid vähendasid tegelikult Correosele antud hüvitise summat, nagu selgitatud põhjendustes 148–152.

5.3.2. DIVIDENDID

(148) Hispaania ametiasutused selgitavad, et Correos maksis 2004.–2010. aastal dividende (vt tabel 9).

Tabel 9

Correose makstud dividendid

(miljonites eurodes)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Kokku
Makstud dividendid	0,000	0,000	29,775	30,576	51,958	38,966	0,000	151,275

(149) Hispaania ametiasutused selgitavad, et neid dividende ei tohiks näha eelkõige aktsionärile makstava tasuna, sest need on toiminud pigem kaudse tagastamismehhanismina, mis võimaldab Hispaania ametiasutustel selle juhtumi konkreetsetel asjaoludel vähendada võimalikku ülerahastamist, nõudes vahendid ettevõtjalt tagasi. Eelarvepädeva institutsioonina tegutsev riik otsustas lisada need dividendid igasse riigi üldeelarvesse, mis võeti vastu ajavahemikul 2005–2008, et võtta eelneval aastal kindlaks tehtud võimaliku ülerahastamise suhtes meetmeid aastal, mil need eelarveotsused tehti. 2009. ja 2010. aastal sellist sätet vastu ei võetud, sest prognoosid osutasid neil aastatel ettevõtja kahjumile.

(150) Hispaania ametiasutused selgitavad, et otsus maksta dividende on seostatav Hispaania riigiga kui avaliku sektori asutusega, mitte Correose juhtkonnaga. Sellega seoses selgitavad Hispaania ametiasutused, et:

a) Correose makstavaid dividende käsitlevat sätet on riigi üldeelarves kajastatud ettevõtja omavahendeid ja riigi maksustamata tulu käsitlevates peatükkides. Riigi üldeelarve võetakse vastu seaduseelnõuga (Anteproyecto de Ley), mille kiidab heaks ministrite nõukogu ja mis esitatakse lõpliku otsuse tegemiseks parlamendile;

b) vajadus rahastamist dividendidega kohandada põhineb ettevõtte tulemustel sel aastal, mis eelneb aastale, mil dividende riigi üldeelarves kajastatakse, sest need on ainsad tulemused, mis on kättesaadavad, kui eelarveseaduse eelnõu iga aasta septembris vastu võetakse;

c) Correosel kui ettevõtjal polnud ilmselgelt mingit huvi maksta dividende riigile, kes oli igal juhul kohustatud maksma universaalteenuse osutamise kohustus täitmise eest hüvitist kuni 2010. aastani.

(151) Teiseks selgitavad Hispaania ametiasutused, et konkreetsete asjaolude tõttu olid dividendid järgmistel põhjustel ainus praktiline moodus võimaliku ülemäärase rahastamise kohandamiseks teatavatel aastatel:

a) 2000. aastal sõlmis Hispaania Correosega lepingu, mille kohaselt makstakse kuni 2010. aastani automaatselt teatav hüvitissumma, mis arvutatakse varem kindlaks määratud valemi põhjal;

b) kuigi Hispaania ei kontrollinud ametlikult ülemäärase hüvitise maksmist, olid Hispaania ametiasutused teadlikud, et ettevõtja eriti soodne finantsseisund teatavatel aastatel tõestas, et osa eraldatud rahalistest vahenditest ei pruukinud neil aastatel täiesti vajalikud olla;

c) sellises olukorras oli dividendide kogumine riigi ainus õiguspärane vahend Correosele antud võimalike ülemääraste rahaliste vahendite summa vähendamiseks, sest lepingus polnud alternatiivset vahendit ette nähtud. Dividendid toimisid sel juhul teatava tagastamismehhanismina;

d) Hispaania ametiasutused selgitavad ühtlasi, et ülemääraseid rahalisi vahendeid saades ja neid dividendidena tagasi makstes ei saanud Correos erilist majandusliku eelist. Correos oli neil aastatel väga kasumlik (ja ei vajanud tegutsemiseks lisavahendeid), ei võtnud pangalaene (ega saanud seega kasu paremast krediidivõimelisusest) ega viinud ellu olulisi omandamisi.

(152) Sellele loogikale tuginedes selgitavad Hispaania ametiasutused, et aastal N makstud dividendid määrati aastal N – 1 kindlaks aasta N – 2 kohta kättesaadavate raamatupidamisandmete põhjal. Seega oli dividendide eesmärk vähendada aastal N – 2 antud ülemääraseid hüvitisi, nagu näidatud kokkuvõtlikult tabelis 10.

Tabel 10

Dividendid ja ülemäärane hüvitis

(miljonites eurodes)

	Dividendide summa	Makseaasta	Ülemäärase hüvitise maksmise aasta	Ülemääraste hüvitiste summa asjaomasel aastal	Vähendatud ülemäärased hüvitised asjaomasel aastal
	29,775	2006	2004	44,859	15,084
	30,576	2007	2005	47,294	16,718
	51,958	2008	2006	55,199	3,241
	38,966	2009	2007	39,441	0,475
	0,000	2010	2008	40,863	40,863
	0,000	2011	2009	45,919	45,919
	0,000	2012	2010	43,812	43,812
Kokku	**151,275**			**317,387**	**166,112**

6. UNIPOSTI TÄIENDAVAD TÄHELEPANEKUD

(153) 20. märtsil 2018 teavitas Unipost komisjoni, et 19. veebruaril 2018 oli alustatud tema likvideerimisega ja et ta leiab, et Correosele antud kokkusobimatul riigiabil oli olnud tema pankrotistumises oluline osa.

(154) Uniposti sõnul võimaldas selline kokkusobimatu abi Correosel kohaldada reserveerimata turgudel madalamaid hindu, rakendades hinnapoliitikat, mis polnud seotud tema kuludega neil reserveerimata turgudel.

7. **MEETMETE HINDAMINE**

7.1. *UNIVERSAALTEENUSE OSUTAMISE KOHUSTUSE TÄITMISE HÜVITAMINE 1998. AASTA POSTISEADUSE KOHASELT*

7.1.1. RIIGIABI ALUSLEPINGU ARTIKLI 107 LÕIKE 1 TÄHENDUSES

(155) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 kohaselt „on igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatavaid ettevõtjaid või teatavate kaupade tootmist, siseturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust“.

(156) Sellest tulenevalt käsitatakse finantsmeedet riigiabina aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses, kui täidetud on järgmised kumulatiivsed tingimused: i) meede on seostatav riigiga ja antud riigi ressurssidest, ii) sellega antakse ettevõtjatele majanduslik eelis, iii) see eelis on valikuline ning iv) meede kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi ning võib mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust.

7.1.1.1. ***Riigiga seostatav ja riigi ressurssidest rahastatav meede***

(157) Et meede oleks riigiabi aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses, peab see olema antud riigi poolt või riigi ressurssidest. Riigi ressursid hõlmavad kõiki avaliku sektori ressursse, ([34]) sealhulgas riigisiseste üksuste (detsentraliseeritud, föderaalsete, piirkondlike või muude üksuste) ressursse ([35]).

(158) 1998. aasta postiseaduse kohaseid hüvitisi universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest makstakse otse riigi üldeelarvest ning seega on need selgelt riigiga seostatavad ja riigi ressurssidest rahastatud.

7.1.1.2. ***Valikuline majanduslik eelis ettevõtja kasuks***

A. **Valikulisus**

(159) Selleks et kuuluda aluslepingu artikli 107 lõike 1 kohaldamisalasse, peab riigi meede soodustama „teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist“. Seega laieneb abi mõiste vaid nendele meetmetele, millega soodustatakse ettevõtjaid valikuliselt.

(160) Universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitised on selgelt valikulised, sest neist saab kasu ainult üks ettevõtja: Correos.

B. **Ettevõtja mõiste**

(161) Avaliku sektori vahendite andmise saab liigitada riigiabiks ainult juhul, kui saaja on ettevõtja Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses. Euroopa Liidu Kohus (Euroopa Kohus) on järjekindlalt määratlenud ettevõtjat kui üksust, mis tegeleb majandustegevusega ([36]). Üksuse käsitamine ettevõtjana sõltub seega tema tegevuse laadist, olenemata tema õiguslikust seisundist ja rahastamisviisist ([37]). Üldjuhul tuleb tegevust

([34]) Kohtuasi T-358/94: Compagnie nationale Air France *vs.* Euroopa Ühenduste Komisjon, EU:T:1996:194, punkt 56.
([35]) Kohtuasi 248/84: Saksamaa Liitvabariik *vs.* Euroopa Ühenduste Komisjon, EU:C:1987:437, punkt 17; ning liidetud kohtuasjad T-92/00 ja T-103/00: Territorio Histórico de Álava - Diputación Foral de Álava (T-92/00), Ramondín, SA ja Ramondín Cápsulas, SA (T-103/00) *vs.* Euroopa Ühenduste Komisjon, EU:T:2002:61, punkt 57.
([36]) Liidetud kohtuasjad C-180/98 kuni C-184/98: Pavlov jt *vs.* Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten, EU:C:2000:428, punkt 74.
([37]) Kohtuasi C-41/90: Höfner ja Fritz Elser *vs.* Macrotron GmbH EU:C:1991:161, punkt 21; ning liidetud kohtuasjad C-180/98 kuni C-184/98: Pavlov jt *vs.* Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten, EU:C:2000:428, punkt 74.

käsitada majanduslikuna, kui see hõlmab kaupade ja teenuste pakkumist turul ([38]). Kui üksus tegeleb nii majandustegevuse kui ka mittemajandusliku tegevusega, tuleb teda lugeda ettevõtjaks ainult seoses esimesega ([39]). Ainuüksi asjaolu, et üksuse eesmärk pole tulu saamine, ei tähenda tingimata, et tema tegevus pole majanduslik ([40]).

(162) Käesoleval juhul pakub Correos Hispaania turul postiteenuseid tasu eest ja konkureerides teiste teenuseosutajatega. Postiteenuste pakkumine sellel turul on seega majandustegevus. Universaalteenuse osutamise kohustuse eest antavate hüvitistega hüvitatakse Correosele teatavate postiteenuste osutamine, hüvitades seega majandustegevuse. Seoses tegevusega, mida rahastatakse kõnealuste meetmetega, tuleb Correost seega käsitada ettevõtjana.

C. **Majanduslik eelis**

(163) ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses on eelis iga majanduslik kasu, mida ettevõtja ei oleks saanud tavalistes turutingimustes, st riigi sekkumiseta ([41]). Oluline on vaid meetme mõju ettevõtjale ning mitte riigi sekkumise põhjus ega eesmärk ([42]). Alati, kui ettevõtja finantsseisund riigi sekkumise tulemusel paraneb, on tegemist eelise andmisega.

(164) Universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antavate hüvitiste eesmärk on universaalteenuse osutamise kohustuse täitmisega kaasnevate netokulude täielik või osaline katmine. Riigi sekkumiseta peaks Correos need kulud ise katma. Hinnatav meede vabastab Correose osast tema majandustegevusega kaasnevatest kuludest ning parandab seega Correose finantsseisundit. Seetõttu ja ilma et see mõjutaks küsimust, kas meede vastab Altmarki kohtuotsuses kehtestatud tingimustele, antakse hinnatava meetmega Correosele esmapilgul eelis.

D. **Altmarki kriteeriumide täitmine**

(165) Ettevõtjale avaliku teenindamise kohustuse täitmise eest antud hüvitis, mis vastab neljale kriteeriumile, mille Euroopa Kohus on kehtestanud Altmarki otsuses, ei anna majanduslikku eelist ja ei kujuta seega endast riigiabi ([43]). Need neli kumulatiivset kriteeriumi on järgmised:

a) esiteks peab abi saav ettevõtja olema reaalselt vastutav avaliku teenindamise kohustuse täitmise eest ja see kohustus peab olema täpselt määratletud;

b) teiseks peavad parameetrid, mille alusel hüvitis arvutatakse, olema eelnevalt objektiivselt ja läbipaistvalt kindlaks määratud;

c) kolmandaks ei tohi hüvitis olla suurem, kui on vajalik avaliku teenindamise kohustuse täitmisest tulenevate kulude täielikuks või osaliseks katmiseks, arvestades selle kohustuse täitmisega seotud tulu ja mõistlikku kasumit;

d) neljandaks, kui avaliku teenindamise kohustust täitvat ettevõtjat ei valitud konkreetsel juhul avalikus hankemenetluses, mis võimaldab välja valida kandidaadi, kes suudab üldsusele asjassepuutuvaid teenuseid

([38]) Kohtuasi C-118/85: Euroopa Ühenduste Komisjon *vs.* Itaalia Vabariik, EU:C:1987:283, punkt 7.
([39]) Kohtuasi C-82/01 P: Aéroports de Paris *vs.* Euroopa Ühenduste Komisjon, EU:C:2002:617, punkt 74; ning kohtuasi C-49/07: Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE) *vs.* Elliniko Dimosio, EU:C:2008:376, punkt 25. Vt ka komisjoni teatis Euroopa riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamise eest makstava hüvitise suhtes (2012/C 8/02), punkt 9.
([40]) Kohtuasi C-49/07: Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE) *vs.* Elliniko Dimosio, EU:C:2008:376, punkt 27; ning kohtuasi C-244/94: Fédération Française des Sociétés d'Assurance, Société Paternelle-Vie, Union des Assurances de Paris-Vie ja Caisse d'Assurance et de Prévoyance Mutuelle des Agriculteurs v Ministère de l'Agriculture et de la Pêche, EU:C:1995:392, punkt 21.
([41]) Kohtuasi C-39/94: Syndicat français de l'Express international (SFEI) jt *vs.* La Poste ja teised, EU:C:1996:285, punk 60; ning kohtuasi C-342/96 Hispaania Kuningriik *vs.* Euroopa Ühenduste Komisjoni, EU:C:1999:210, punkt 41.
([42]) Kohtuasi C-173/73: Itaalia Vabariik *vs.* Euroopa Ühenduste Komisjon, EU:C:1974:71, punkt 13.
([43]) Kohtuasi C-280/00: Altmark Trans GmbH ja Regierungspräsidium Magdeburg *vs.* Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, EU:C:2003:415.

osutada kõige odavamalt, peab sobiva hüvitise tase olema kindlaks määratud selliste kulude analüüsi alusel, mida sama sektori keskmise suurusega, hästi korraldatud juhtimise ja vajalikke vahendeid omav ettevõtja kannaks, arvestades nende kohustuste täitmisega seotud tulusid ja mõistlikku kasumit.

(166) Seoses Correosele vaatlusalusel perioodil antud hüvitisega kinnitab komisjon 2016. aasta algatamisotsuses võetud seisukohti, ([44]) et kolmas ja neljas Altmarki kriteerium pole täidetud.

Kolmas Altmarki kriteerium

(167) Oma 25. jaanuari 2012. aasta otsuses bposti ([45]) kohta määras komisjon kindlaks mõistliku kasumi võrdlusvahemiku, mida kohaldatakse liidu kõigi postiettevõtjate suhtes. Komisjon määras selle kasumi võrdlusmäära kindlaks kolme eksperdiuuringu põhjal (mille tegid WIK Consult, Deloitte ja Charles River Associates). Kõigi ELi postiettevõtjate suhtes kohaldatav kasumi võrdlusmäär (mis on väljendatud tegevusmarginaalina) põhineb mitme riigi posti- ja pakiteenuste sektori võrreldavate ettevõtjate kogumite puhul täheldatud kasumlikkusel. Juhtudel, kui postiettevõtja suhtes avaldub märkimisväärne risk, kohaldatakse tegevusmarginaali võrdlusvahemikku [5,4–7,4 %], ja juhtudel, kui risk on väike, kasutatakse tegevusmarginaali võrdlusvahemikku [3,6–4,8 %] ([46]).

(168) Komisjon oli väljendanud 2016. aasta algatamisotsuses kahtlust, et Correosele võidi maksta ülemääraseid hüvitisi järgneva arvutuse põhjal (vt tabel 11), milles kasutati bposti kohtuasjas kindlaks määratud kõrgeimat tegevusmarginaali võrdlusmäära.

Tabel 11

Võimalik Correosele antud ülemäärane hüvitis

(miljonites eurodes)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Kokku
Universaalteenuse osutamise kohustuse täitmisest tulenevad tulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Universaalteenuse osutamise kohustuse täitmisest tulenevad kulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Netokulud = kulud – tulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Mõistlik kasum (7,4 % suuruse tegevusmarginaali põhjal)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Netokulud + mõistlik kasum	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Lubatud hüvitis Correosele	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Correosele antud hüvitis	91,030	87,729	94,757	120,264	142,646	222,478	196,333	955,237
Võimalik ülemäärane hüvitis = antud hüvitis – lubatud hüvitis	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**

([44]) Vt 2016. aasta algatamisotsuse punktid 71–82.
([45]) Vt komisjoni otsuse 2012/321/EL põhjendused 296–320.
([46]) Bposti puhul kohaldati 2004. ja 2005. aastal mõistliku kasumi määra, mis vastab 4,8 % suurusele tegevusmarginaalile ja 2006–2010. aastal määra, mis vastab 7,4 % suurusele tegevusmarginaalile. Nende mõistliku kasumi tasemete põhjal järeldas komisjon, et bpost oli saanud ülemääraseid hüvitisi, mistõttu nõuti tagasi 417 miljonit eurot (vt http://europa.eu/rapid/press-release_IP-12-45_en.htm).

(169) Hispaania ametiasutused ja/või Correos ([47]) on esitanud mõne märkuse komisjoni väljendatud kahtluste kohta (vt punktid 4.1.1 ja 5.1.1):

a) kolmanda Altmarki kriteeriumi täitmise kontrollimiseks võib kasutada kulude netokokkuhoiu meetodit;

b) Hispaania meetod kujutab endast kulude netokokkuhoiu meetodi nõuetekohast rakendamist;

c) Correosele antud hüvitised on kooskõlas universaalteenuse osutamise kohustuse puhul kohaldava kulude netokokkuhoiu meetodiga, mistõttu ei saa tegemist olla ülemäärase hüvitisega ja kolmas Altmarki kriteerium tuleks lugeda täidetuks;

d) kulude netokokkuhoiu meetodi ja seega Hispaania meetodi kasutamisega kaasneks õiguspärane ootus seoses kolmanda Altmarki kriteeriumi täitmisega;

e) samuti on Hispaania ametiasutused esitanud kulude jaotamise meetodi rakendamisele alternatiivi, millega saadakse komisjoni omast erinev tulemus.

(170) Neid eri väiteid arutatakse allpool.

— Kolmanda Altmarki kriteeriumi täitmise kontrollimiseks võib kasutada kulude netokokkuhoiu meetodit

(171) Hispaania ametiasutused ja/või Correos leiavad, et kolmanda Altmarki kriteeriumi täitmist saab kontrollida kulude netokokkuhoiu meetodiga (st kolmanda Altmarki kriteeriumi kohaselt nõutavat ülemäärase hüvitise puudumist saab kontrollida, võrreldes üldist majandushuvi pakkuva teenuse kulude netokokkuhoidu ja üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutajale antud hüvitist).

(172) Komisjon tuletab meelde, et Altmarki otsus võeti vastu 29. juulil 2003. Pole mingit kahtlust, et otsuse vastuvõtmise ajal oli ainus kohaldatav meetod üldist majandushuvi pakkuvate teenustega kaasnevate netokulude arvutamiseks kulude jaotamise meetod. Altmarki otsuses viidatakse kantud kuludele ja saadud tulule, mis iseloomustab kahtlemata kulude jaotamise meetodit, aga kulude netokokkuhoiu puhul tuginetakse kokkuhoitud kuludele (mis pole määratluse järgi kantud).

(173) Kulude jaotamise meetod oli esitatud 2005. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistikus, ([48]) mida kohaldati 29. novembrist 2005 kuni 31. jaanuarini 2012 ning mis oli sellel ajavahemikul aluseks mitmele komisjoni otsusele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise hüvitamise kohta ([49]). Samuti on see meetod, mida kasutatakse 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku kohaselt, kui kulude netokokkuhoiu meetodit pole võimalik rakendada ([50]). Komisjon kehtestas kulude netokokkuhoiu meetodi usaldusväärse viisina universaalteenuse osutamise kohustuse täitmisest tulenevate netokulude arvutamiseks ametlikult alles direktiiviga 2008/6/EÜ (mis jõustus 1. jaanuaril 2011) ja 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistikuga (mis jõustus 31. jaanuaril 2012).

(174) Euroopa Liidu Kohus on täpsustanud, et riigiabi mõiste on aluslepingus otseselt määratletud objektiivne õigusmõiste ([51]). Seega ei tunduks õige muuta aja jooksul metoodikat, mida kasutatakse Altmarki kohtuotsuse kohaselt abi olemasolu hindamiseks, kooskõlastades selle metoodika variantidega, mille komisjon valis 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistikus, milles on kirjeldatud tingimusi teatavate üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamise eest antavate hüvitiste kokkusobivuseks. Nagu selgitatud põhjenduses 172, on selline tõlgendus igal juhul vastuolus otsuse sõnastusega.

(175) Komisjon ei nõustu seega, et kulude netokokkuhoiu meetodit saab kasutada Altmarki otsuse kolmanda kriteeriumi täitmise kontrollimiseks.

— Hispaania meetod kujutab endast kulude netokokkuhoiu meetodi nõuetekohast rakendamist

(176) Hispaania ametiasutused ja/või Correos väidavad, et Hispaania meetod kujutab endast kulude netokokkuhoiu meetodi nõuetekohast rakendamist; viimast meetodit peetakse direktiivi 2008/6/EÜ ja 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku kohaselt sobivaks meetodiks universaalteenuse osutamise kohustuse täitmisest tulenevate netokulude arvutamiseks.

([47]) Arvestades, et Hispaania riigi ja Correose märkused on väga sarnased, viitab komisjon dokumendis edaspidi Hispaania ametiasutuste ja/või Correose esitatud märkustele. Enamikul juhtudel on mõlemad osalised esitanud sama märkuse. Mõnel juhul on märkuse esitanud vaid üks neist.

([48]) Komisjoni teatis „Euroopa Liidu raamistik riigiabi jaoks, mida antakse avalike teenuste eest makstava hüvitisena (2005)“ (ELT C 297, 29.11.2005, lk 4).

([49]) Vt eelkõige otsus 2012/321/EL ja otsus 2012/636/EL.

([50]) Vt 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku punkti 21 joonealune märkus 2. Kulude jaotamise meetodit on kirjeldatud 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku punktis 28 jj.

([51]) Vt kohtuotsus, Euroopa Kohus, 22. detsember 2008, British Aggregates *vs.* komisjon, C-487/06 P, ECLI:EU:C:2008:757, punkt 111.

(177) Komisjon leiab, et isegi kui kulude netokokkuhoiu meetodit saaks kasutada Altmarki otsuse kolmanda kriteeriumi täitmise kontrollimiseks (*quod non*), pole ilmselgelt võimalik käsitada Hispaania meetodit kulude netokokkuhoiu meetodi nõuetekohase rakendamisena.

(178) Esiteks, nagu märkisid ka Hispaania ametiasutused, võib täheldada, et Hispaania meetodi puhul kasutatakse universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveeritud valdkonnas kulude jaotamise meetodit (vt põhjendus 139). Hispaania ametiasutuste sõnul saaks üksnes universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveerimata valdkonnas rakendatud lähenemisviisi (mille puhul netokulud on võrdsed universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveerimata valdkonna kahjumlike segmentide kogukahjumiga) võrrelda kulude netokokkuhoiu meetodiga (vt põhjendus 139). Selline kahetine lähenemisviis tundub olevat vastuolus kulude netokokkuhoiu meetodiga, mida komisjon on kirjeldanud ([52]) ja rakendanud oma varasemates otsustes, ([53]) milles eeldatakse kogu ettevõtja olukorra võrdlemist avaliku teenindamise kohustuse (praegusel juhul universaalteenuse osutamise kohustuse) korral ja ilma selleta.

(179) Isegi kui võtta arvesse üksnes universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveerimata valdkonda, erineb Hispaania meetod mitmel viisil kulude netokokkuhoiu meetodist, mida komisjon on oma varasemates otsustes kirjeldanud ja rakendanud.

(180) Esiteks ei paista Hispaania meetod põhinevat realistlikul vastupidisel stsenaariumil, mis on kulude netokokkuhoiu meetodi oluline element. Selle puhul võetakse tagantjärele arvesse üksnes kahjumlike kulukeskuste kahjumit. Hispaania ametiasutused väidavad, et see põhineb kaudsel vastupidisel stsenaariumil: iga eraettevõtja lõpetaks avaliku teenindamise kohustuste puudumise korral nende kahjumlike keskuste tegevuse (vt põhjendus 139). Selline lähenemisviis ei paista aga kajastavat reaalset äristrateegiat, mille puhul tuleks eelnevalt kindlaks teha kulukeskused, mille tegevus lõpetatakse, sest ettevõtjal poleks võimalik täpselt ette teada, millised kukukeskused oleksid kahjumlikud. Peale selle tundub Hispaania meetod viitavat sellele, et kulukeskusi saab hindamisperioodi jooksul aastast aastasse vabalt kaotada ja uuesti luua, mis pole realistlik vastupidine stsenaarium.

(181) Ühtlasi ei tehta Hispaania meetodi puhul korrektsioone vastavalt mõjule, mis nende kahjumlike voogude kaotamisel on muude (universaalteenuse osutamise kohustusega seotud või mitte sellega seotud) toodete ja teenuste kasumlikkusele, nagu nõutakse kulude netokokkuhoiu meetodi puhul.

(182) Samuti ei võeta Hispaania meetodi puhul arvesse mittemateriaalseid ega turueeliseid ja see ei sisalda stiimuleid kulutõhususe suurendamiseks, nagu nõutakse kulude netokokkuhoiu meetodi puhul.

(183) Eeltoodut arvestades ei leia komisjon, et Hispaania meetod kujutab endast kulude netokokkuhoiu meetodi nõuetekohast rakendamist.

— Correosele antud hüvitised on kooskõlas universaalteenuse osutamise kohustuse puhul kohaldava kulude netokokkuhoiu meetodiga, mistõttu ei saa tegemist olla ülemäärase hüvitisega ja kolmas Altmarki kriteerium tuleks lugeda täidetuks

(184) Nagu selgitatud põhjendustes 172–175, ei leia komisjon, et kulude netokokkuhoiu meetod sobiks kolmanda Altmarki kriteeriumi täitmise kontrollimiseks, ning nagu selgitatud põhjendustes 176–183, ei leia komisjon, et Hispaania meetod kujutab endast kulude netokokkuhoiu meetodi nõuetekohast rakendamist.

(185) Seetõttu leiab komisjon, et Correosele Hispaania meetodi kohaselt antud hüvitised pole kooskõlas universaalteenuse osutamise kohustuse puhul kohaldatava kulude netokokkuhoiu meetodiga ja isegi kui nad oleksid, ei piisaks sellest kolmanda Altmarki kriteeriumi täitmise tagamiseks.

([52]) Nagu kirjeldatud näiteks komisjoni talituste töödokumendis, mis on lisatud aruandele, mille komisjon esitas Euroopa Parlamendile ja nõukogule postiteenuste direktiivi kohaldamise kohta ja eelkõige lisa kohta, milles käsitletakse universaalteenuse osutamise kohustuse alusel osutatava postiteenuse netokulude arvutamist. Lisasuuniseid leidub komisjoni varasemates riigiabi käsitlevates otsustes alates 2012. aastast.

([53]) Vt nt komisjoni 4. detsembri 2015. aasta otsus juhtumis SA.43243 (2015/N) – ettevõtjale Poste Italiane SpA ajavahemikel 2012–2015 ja 2016–2019 universaalse postiteenuse osutamise eest antud riigi hüvitiste kohta (ELT C 104, 18.3.2016, lk 1); komisjoni 1. augusti 2014. aasta otsus riigiabi SA.35608 (2014/C) kohta, mida Kreeka andis ettevõtjale Hellenic Post (ELTA) (ELT C 348, 3.10.2014, lk 48); komisjoni 5. augusti 2016. aasta otsus juhtumis SA.38869 (2014/N) – hüvitised, mida ettevõtjale Poczta Polska anti universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise netokulude eest 2013.–2015. aastal (ELT C 284, 5.8.2016, lk 1).

— Kulude netokokkuhoiu meetodi ja seega Hispaania meetodi kasutamisega kaasneks õiguspärane ootus seoses kolmanda Altmarki kriteeriumi täitmisega

(186) Hispaania ametiasutused ja/või Correos väidavad, et Hispaanial võis olla õiguspärane ootus seoses kolmanda Altmarki kriteeriumi täitmisega, kasutades kulude netokokkuhoiu meetodit ja Hispaania meetodit.

(187) Euroopa Kohus on seoses riigiabiga otsustanud, ([54]) et kui abist pole komisjonile teatatud ja tegemist on seega ebaseadusliku abiga, ei saa tugineda õiguspäraste ootuste kaitse põhimõttele. Samamoodi ei saa olla õiguspärast ootust, et antud abi on seaduslik, kui abist pole komisjonile teatatud, välja arvatud erandlikel asjaoludel.

(188) Hispaania pole komisjoni universaalteenuse osutamise kohustuse eest antavatest hüvitistest teavitanud, vaatamata sellele, et komisjon on tutvustanud oma varasemaid otsuseid postisektoris antud riigiabi kohta ([55]). Täpsemalt hinnatakse mitmes avalikult kättesaadavas komisjoni otsuses riigiabi kohta postisektoris Altmarki kriteeriumide täitmist ja üheski neist pole kiidetud kulude netokokkuhoiu meetodit heaks sobiva vahendina, et kontrollida kolmanda Altmarki kriteeriumi täitmist. Samuti antakse mitmes otsuses suuniseid komisjoni lähenemisviisi kohta seoses kulude netokokkuhoiu meetodiga ([56]) ning selle põhjal on selge, et Hispaania meetod pole kooskõlas komisjoni rakendatava kulude netokokkuhoiu meetodiga (nagu selgitatud põhjendustes 177–183).

(189) Komisjon leiab, et 1998. aastal avaldatud NERA aruanne (mis polnud siduv) ei saa luua õiguspäraseid ootusi seoses riigiabi olemasolu hindamisega avalike teenuste osutamise eest antavate hüvitiste puhul; riigiabi olemasolu neil juhtudel on selgelt määratletud 2003. aasta Altmarki otsuses ja sellele otsusele järgnevates komisjoni otsustes.

— Samuti on Hispaania ametiasutused esitanud kulude jaotamise meetodi rakendamisele alternatiivi, millega saadakse komisjoni omast erinev tulemus

(190) Hispaania ametiasutused on soovitanud erinevaid lähenemisviise universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud ülemäärase hüvitise arvutamiseks (vt punkt 5.3.1).

(191) Võtmata nende alternatiivsete lähenemisviiside suhtes praeguses etapis seisukohta, märgib komisjon, et need võimaldavad järeldada, et Correos on saanud ülemääraseid hüvitisi universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveerimata teenuste osutamise eest. Seda arvesse võttes poleks kolmas Altmarki kriteerium täidetud.

Neljas Altmarki kriteerium

(192) Seoses neljanda Altmarki kriteeriumiga on selge, et universaalteenuse osutamise kohustust ei antud avaliku hankemenetluse tulemusel, vaid Hispaania ametiasutused andsid selle otse Correosele.

(193) Hispaania ametiasutused väitsid aga, et Correosele antakse hüvitist vastavalt keskmise suurusega, hästi korraldatud juhtimisega ettevõtja kuludele. Selle väite toetamiseks on Hispaania ametiasutused esitanud komisjonile Frontier Economicsi uuringu.

(194) Uuringu eesmärk on esitada võrdlev analüüs Correose kulude ja muude universaalteenuse osutamise kohustust täitvate Euroopa postiettevõtjate kulude kohta, tõendamaks, et Correosele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitised vastavad neljandale Altmarki kriteeriumile. Uuringus kasutatakse ökonomeetrilist mudelit, et hinnata hüpoteetilise, keskmise suurusega, hästi korraldatud juhtimisega ettevõtja kulusid, tuginedes teabele, mis saadi mitmelt Euroopa postiettevõtjalt, kes täidavad universaalteenuse osutamise kohustust. Correose tegelikke kulusid võrreldakse kuludega, mida keskmise suurusega, hästi korraldatud juhtimisega ettevõtja oleks kandnud, olles Correosega sarnases olukorras (nt võrgu tiheduse seisukohast). Uuringu tulemused viitavad sellele, et ökonomeetrilise mudeli põhjal olid Correose kulud ajavahemikus 2005–2010 väiksemad kui hüpoteetilise, keskmise suurusega, hästi korraldatud juhtimisega ettevõtja omad.

([54]) Kohtuasi C-471/09 P: Diputación Foral de Vizcaya jt *vs.* komisjon, ECLI:EU:C:2011:521, punkt 65.
([55]) Pressiteated, komisjoni veebisaidil avaldatud otsused.
([56]) Vt joonealune märkus 53.

(195) Komisjon väljendas 2016. aasta algatamisotsuses kahtlust, kas uuringus määratletud hüpoteetiline, keskmise suurusega, hästi korraldatud juhtimisega ettevõtja oleks tegelikult tõhus postiettevõtja. Seda pole tegelikult tõendatud, et selle võrdlusaluse loomiseks kasutatud universaalteenuse osutamise kohustuse täitjad on ise tõhusad ettevõtjad. Selle asemel mainitakse uuringus lihtsalt, et neid postiettevõtjaid peetakse „hästi korraldatud juhtimisega ja sobivate vahenditega varustatud ettevõtjateks, sest pole mingeid tõendeid, mille põhjal nad oleksid ebatõhusad või mis viitaksid sellele, et neil on stiimuleid ebatõhusaks tegutsemiseks". Selle väitega on aga raske nõustuda, sest valimisse kuuluvad universaalteenuse osutamise kohustuse täitjad, ([57]) kes on saanud universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest hüvitist ja kelle puhul komisjon on juba vastu võtnud otsused, milles järeldatakse, et nende kulusid ei saaks pidada tõhusateks kuludeks ([58]).

(196) Hispaania ametiasutused ja/või Correos väidavad, et komisjon pole Hellenic Postile ja Poste Italianele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitisi käsitlevates otsustes ametlikult väitnud, et need ettevõtjad pole tõhusad (vt põhjendused 62 ja 95). Võib märkida, et komisjon lükkas sarnase lähenemisviisi tagasi 2012. aasta Poste Italiane otsuse ([59]) puhul, mis põhines võrdlusel postiettevõtjate kogumiga, põhjendades tagasilükkamist sellega, et kättesaadava teabe põhjal polnud võimalik järeldada, et need ettevõtjad on tõhusad. Komisjon jääb kindlaks oma seisukohale, et pole võimalik lihtsalt eeldada, et keskmised postiettevõtjad on kulutõhusad, eriti arvestades pidevat restruktureerimist selles sektoris.

(197) Correosele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitised on kindlaks määratud Hispaania meetodi põhjal, mis kujutab endast Hispaania ametiasutuste sõnul kulude netokokkuhoiu meetodi rakendamist. See paistab olevat vastuolus neljanda Altmarki kriteeriumiga, milles viidatakse hästi korraldatud juhtimisega ettevõtja kantud kuludele.

(198) Nagu selgitatud põhjendustes 167–168, leiab komisjon, et kolmas Altmarki kriteerium pole täidetud, sest Hispaania ametiasutuste kasutatud meetodiga paistavad olevat kaasnenud hüvitissummad, mis ületavad netokulusid (sealhulgas mõistlik kasum), mis Correosele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmisest tulenesid. See tähendab, et isegi kui nõustutaks, et Correose kulud on hästi korraldatud ettevõtja kulud, ei saaks siiski järeldada, et Correosele antud hüvitis oli kehtestatud nende kulude põhjal.

(199) Seega ei saa järeldada, et Correosele antud hüvitise suurus määrati kindlaks selliste kulude analüüsi alusel, mida sama sektori keskmise suurusega, hästi korraldatud juhtimise ja sobivate vahenditega varustatud ettevõtja kannaks, arvestades kohustuste täitmisega seotud tulusid ja mõistlikku kasumit.

Järeldus

(200) Komisjon järeldab, et käesoleval juhul pole täidetud kaht neljast kumulatiivsest Altmarki kriteeriumist ning seega tuleb järeldada, et Correos sai hüvitistega eelise.

7.1.1.3. ***Konkurentsi kahjustamine ja mõju kaubandusele***

(201) Avaliku sektori toetus ettevõtjatele on aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabi üksnes siis, kui see „kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi" ja ainult niivõrd, kuivõrd see „kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust".

(202) Seoses konkurentsi kahjustamise põhimõttega käsitatakse riigi võetud meedet meetmena, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, kui see võib parandada abisaaja konkurentsiolukorda võrreldes konkureerivate ettevõtjatega ([60]). Praktilistel eesmärkidel eeldatakse seetõttu kohe, kui riik annab ettevõtjale rahalise eelise liberaliseeritud sektoris, kus on või võib olla konkurents, et tegemist on konkurentsi kahjustamisega.

([57]) Nt Hellenic Post, Poste Italiane.
([58]) Vt komisjoni 20. novembri 2012. aasta otsus meetme SA.33989 (2012/NN) kohta, mida Itaalia rakendas Poste Italiane kasuks (ELT C 77, 15.3.2013, lk 12); ning komisjoni otsus riigiabi SA.35608 (2014/C) kohta, mida Kreeka andis ettevõtjale Hellenic Post (ELTA).
([59]) Vt otsus meetme SA.33989 (2012/NN) kohta, mida Itaalia rakendas Poste Italiane kasuks, punkt 50.
([60]) Kohtuasi 730/79: Philip Morris Holland BV *vs.* Euroopa Ühenduste Komisjon, EU:C:1980:209, punkt 11; ning liidetud kohtuasjad T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 kuni 607/97, T-1/98, T-3/98 kuni T-6/98 ja T-23/98: Alzetta Mauro jt *vs.* Euroopa Ühenduste Komisjon, EU:T:2000:151, punkt 80.

(203) Seoses kaubanduse kahjustamise põhimõttega võib Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt siseturul tegutsevatele ettevõtjatele antud abi kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust ([61]). Riigiabi eeskirjade valdkonnas pole mõju kaubandusele *a priori* välistatud osutatava teenuse kohaliku või piirkondliku laadi tõttu. Kuigi pole kehtestatud ranget künnist või protsenti, millest allpool võib järeldada, et liikmesriikidevahelist kaubandust ei mõjutata, muudab majandustegevuse piiratud ulatus (mida võib näidata väga väike käive) kaubanduse mõjutamise vähem tõenäoliseks.

(204) Käesolevas asjas märgib komisjon, et Correos on tegutsenud postisaadetiste ja -pakkide turgudel, mida iseloomustab tihe konkurents muude liikmesriikide ettevõtjatega (st Deutsche Post, TNT, La Poste, UPS, CTT Correios Portugal ja Royal Mail). Seega pole kahtlust, et mistahes meede, millest Correos kasu saab, võib kahjustada liikmesriikidevahelist konkurentsi ja kaubandust.

7.1.1.4. ***Järeldus***

(205) Eeltoodud kaalutluste põhjal järeldab komisjon, 1998. aasta postiseaduse kohaselt Correosele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitised vastavad aluslepingu artikli 107 lõikes 1 esitatud kumulatiivsetele kriteeriumidele ning seega on meede nimetatud sätte tähenduses riigiabi.

7.1.2. OLEMASOLEV VÕI UUS ABI

(206) Nõukogu määruse (EL) 2015/1589 ([62]) artikli 1 punktis b on sätestatud, et olemasolev abi on „igasugune abi, mis oli olemas enne ELi toimimise lepingu jõustumist vastavates liikmesriikides“. See tähendab, et mistahes abikava, mis kehtis Hispaanias enne riigi liitumist liiduga 1. jaanuaril 1986, tuleks käsitada olemasoleva abina.

(207) Sama määruse artikli 1 punktis c on sätestatud: „„uus abi“ – kogu abi, see tähendab abikavad ja individuaalne abi, mis ei ole olemasolev abi, sealhulgas olemasoleva abi muudatused“. Euroopa Kohtu sõnul tuleb abi muutmise kindlakstegemiseks kontrollida seda, kas muudetud on sätteid, millega abi ette nähti ([63]). Hilisemates kohtuotsustes on Euroopa Kohus ja Üldkohus põhjalikumalt käsitlenud seda, millised muudatused sätetes, millega abi ette nähti, muudavad olemasoleva abi uueks abiks. Üldkohus on märkinud, et „[k]ui muudatus puudutab esialgse abikava sisulist poolt, muutub see kava uueks abikavaks. Siiski ei ole niisuguse sisulise muudatusega tegemist juhul, kui uus element on esialgsest kavast selgelt eristatav“ ([64]).

(208) Sellega seoses tasub märkida, et enne 1998. aasta postiseaduse jõustumist hüvitati Correose kogu netokahjum (olenemata sellest, kas kahjum tulenes universaalteenuse osutamise kohustusega seotud või muust tegevusest) otse Hispaania riigieelarvest. Pärast 1998. aasta postiseaduse vastuvõtmist piiras riik Correose riiklikku rahastamist nii, et hüvitati üksnes äsja määratletud ja piiritletud universaalteenuse osutamise kohustusega seotud tegevus ja mitte enam ettevõtja kogu netokahjum.

(209) Seetõttu leiab komisjon, et universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antava hüvitise olemus muutus põhjalikult kahel viisil. Esiteks vähendati 1998. postiseadusega hüvitise ulatust, piirates selle universaalteenuse osutamise kohustuse täitmisega seotud tegevustega, kui varem olid kõik Correose tegevused (ka need, mis pole seotud universaalteenuse osutamise kohustusega) hüvituskõlblikud. Tasub märkida, et sellist ulatuse vähendamist

([61]) Kohtuasi 730/79: Philip Morris Holland BV *vs.* Euroopa Ühenduste Komisjon, EU:C:1980:209, punktid 11 ja 12; ning kohtuasi T-214/95: Het Vlaamse Gewest *vs.* Euroopa Ühenduste Komisjon, EU:T:1998:77, punktid 48–50.

([62]) Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT L 248, 24.9.2015, lk 9).

([63]) Kohtuasi C-44/93: Namur-Les Assurances, EU:C:1994:311, punktid 28 ja 35.

([64]) Vt liidetud kohtuasjad T-195/01 ja T-207/01: Government of Gibraltar *vs.* komisjon, EU:T:2002:111, punkt 111.

käsitatakse põhjaliku muudatusena, mitte ainuüksi hüvitise vähendamisena ([65]). Olenevalt universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud teenuste ja muude teenustega seotud finantsseisundist võib see muudatus kaasa tuua hüvitise suurenemise või vähenemise ([66]). Teiseks muudeti 2000. aasta „Plan de Prestacióniga" ka hüvitise summa kindlaksmääramise meetodit (vt põhjendus 26). Kui alguses põhinesid universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitised Correose kantud netokahjumil, siis „Plan de Prestacióniga" nõuti hüvitise summa arvutamiseks konkreetse meetodi kasutamist (vt põhjendused 27–28).

(210) Seetõttu leiab komisjon, et pärast Hispaania liitumist Euroopa Liiduga 1986. aastal on kava märkimisväärselt muudetud. Seega järeldab komisjon, et 1998. aasta postiseaduse kohaselt universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest Correosele antud hüvitisi ei saa riigiabi seisukohast käsitada olemasoleva abina ning seetõttu tuleb neid käsitada uue abina, vähemalt alates 1998. aasta postiseaduse jõustumisest 1998. aastal.

7.1.3. ABIMEETME ÕIGUSPÄRASUS

(211) Komisjon märgib, et otsusega hõlmatud universaalteenuse osutamise kohustus täitmise eest antavatest hüvitistest, niivõrd kui need kujutavad endast riigiabi ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses, ei ole ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 3 alusel teatatud. Seega kujutavad universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitised endast ebaseaduslikku abi määruse (EL) 2015/1589 artikli 1 punkti f tähenduses.

7.1.4. KOKKUSOBIVUS SISETURUGA

7.1.4.1. ***Õiguslik alus***

A. **Kokkusobivus ELi toimimise lepingu artikli 106 lõike 2 alusel**

(212) Niivõrd kui universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest Correosele antud hüvitised kujutavad endast riigiabi aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses, tuleb hinnata nende kokkusobivust siseturuga. Põhjused, mille alusel riigiabimeetme võib või peab tunnistama siseturuga kokkusobivaks, on esitatud aluslepingu artikli 106 lõikes 2, artikli 107 lõikes 2 ja artikli 107 lõikes 3.

(213) Võttes arvesse, et Hispaania ametiasutused on järjekindlalt kinnitanud, et 1998. aasta postiseaduse kohaselt Correosele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitised kujutavad endast hüvitisi, mis on antud üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamise eest, tuleb nende hüvitiste kokkusobivust siseturuga hinnata aluslepingu artikli 106 lõike 2 alusel. Selles artiklis on sätestatud, et

> „[e]ttevõtjad, kellele on antud üldist majandushuvi esindavate teenuste osutamine või kes on fiskaalmonopolid, alluvad aluslepingute eeskirjadele, eriti konkurentsieeskirjadele niivõrd, kuivõrd nimetatud eeskirjade kohaldamine juriidiliselt ega faktiliselt ei takista nendele määratud eriülesannete täitmist. Kaubanduse arengut ei tohi mõjutada määral, mis oleks vastuolus liidu huvidega."

B. **2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste paketi ajaline kohaldamine**

(214) Komisjon on kehtestanud mitmes õigusaktis aluslepingu artikli 106 lõike 2 kohaldamise tingimused, hiljuti muu hulgas 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistikus ja üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid käsitlevas 2012. aasta otsuses ([67]) (edaspidi ühiselt „2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste pakett"). Kokkusobivuse hindamiseks aluslepingu artikli 106 lõike 2 kohaselt oli komisjon varem kohaldanud 2005. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistikus ([68]) ja üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid käsitlevas 2005. aasta otsuses ([69]) kehtestatud tingimusi.

([65]) Vastavalt komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 794/2004 (millega rakendatakse nõukogu määrust (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks) (ELT L 140, 30.4.2004, lk 1) artiklile 4 ei peeta siiski olemasoleva toetuse muudatuseks puhtalt formaalseid või halduslikke muudatusi, mis ei mõjuta toetusmeetme ühisturule vastavuse hindamist; samuti ei peeta selleks olemasoleva toetusprogrammi algse eelarve kuni 20 % suurenemist.

([66]) Näiteks kui universaalteenused olid kahjumlikud, aga üldiselt oli ettevõte kasumlik, ei antud üldse hüvitist, aga pärast muudatust võidi teataval määral hüvitist anda. Kui aga ettevõte oli üldiselt kahjumlik, aga universaalteenused väga kasumlikud, võis ettevõte hüvitist saada.

([67]) Otsus 2012/21/EL.

([68]) Ühenduse raamistik riigiabi jaoks, mida antakse avalike teenuste eest makstava hüvitisena (ELT C 297, 29.11.2005, lk 4).

([69]) Komisjoni 28. novembri 2005. aasta otsus 2005/842/EÜ EÜ asutamislepingu artikli 86 lõike 2 kohaldamise kohta üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid osutavatele ettevõtjatele avalike teenuste eest makstava hüvitisena antava riigiabi suhtes (ELT L 312, 29.11.2005, lk 67).

(215) Kuna ajavahemikul 2004–2010 universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest Correosele antud hüvitiste summa ületab 15 miljonit eurot aastas, ei kuulu need hüvitised üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid käsitleva 2012. aasta otsuse kohaldamisalasse, nagu sätestatud selle otsuse artiklis 2. Samuti ei kuulu need üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid käsitleva 2005. aasta otsuse kohaldamisalasse, nagu sätestatud selle otsuse artiklis 2.

(216) Siseturu praegusel arenguetapil võib kuulutada üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid käsitleva 2012. aasta otsuse kohaldamisalast väljajääva abi aluslepingu artikli 106 lõikega 2 kokkusobivaks, kui see on vajalik asjaomase üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamiseks ja see ei mõjuta kaubanduse arengut liidu huvide vastasel määral ([70]).

(217) 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistikus on kirjeldatud tingimusi, mille korral selline tasakaal saavutatakse. Kuna ajavahemikul 2004–2010 universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitised kujutavad endast ebaseaduslikku riigiabi, ei saa vastavalt 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku artiklile 69 järgmistes raamistiku punktides sätestatud tingimusi komisjoni aluslepingu artikli 106 lõike 2 kohases kokkusobivuse hindamises kohaldada:

— punkt 14: nõuetekohase tähelepanu pööramine vajadusele avalike teenuste järele, andes teenuseosutajale ülesandeks konkreetse üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamise;

— punkt 19: ELi riigihangete eeskirjade täitmine, andes ülesandeks üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamise;

— punkt 20: diskrimineerimisest hoidumine;

— punkt 24 (ja järgmised): kulude netokokkuhoiu meetodi kasutamine netokulude arvutamiseks;

— punkt 39 (ja järgmised): tõhususe suurendamise stiimulid;

— punkt 60: läbipaistvus.

(218) Järgmises punktis hindab komisjon seega universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antavaid hüvitisi 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku kohaselt, välistades eelnimetatud punktid ja tehes kindlaks, kas need hüvitised vastavad ülejäänud tingimustele, mis on raamistikus kehtestatud.

7.1.4.2. ***Kokkusobivus 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku alusel***

A. **Üldist majandushuvi pakkuvad teenused aluslepingu artikli 106 tähenduses**

(219) Teenus, mille osutamise Hispaania riik Correosele ülesandeks tegi, on universaalne postiteenus, nagu nõutud direktiivi 2008/6/EÜ artikli 3 lõikes 1, milles on sätestatud: „Liikmesriigid tagavad, et kasutajatel on õigus universaalteenusele, mis hõlmab kindlaksmääratud kvaliteediga postiteenuse pidevat osutamist nende territooriumi igas punktis kõikidele kasutajatele sobiva hinnaga.“ Nagu märgitud direktiivi 2008/6/EÜ, millega muudetakse direktiivi 97/67/EÜ, põhjendustes 4 ja 8, käsitab liit universaalse postiteenuse osutamise kohustusi, nagu määratletud postiteenuste direktiivis, üldist majandushuvi pakkuvate teenustena aluslepingu artikli 106 lõike 2 tähenduses.

B. **Vajadus ülesande andmise akti järele, mis täpsustaks avalike teenuste osutamise kohustusi ja hüvitiste väljaarvutamise meetodeid**

(220) Nagu märgitud 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku punktis 2.3, tähendab üldist majandushuvi pakkuva teenuse mõiste aluslepingu artikli 106 tähenduses, et majandushuvi pakkuva teenuse osutamine on antud asjaomasele ettevõtjale ülesandeks ühe või mitme ametliku aktiga.

(221) Neis aktides tuleb täpsustada eelkõige:

1) avalike teenuste osutamise kohustuse täpne laad ja kestus;

2) asjaomane ettevõtja ja territoorium;

([70]) Vt 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku punkt 11.

3) ettevõtjale antud ainuõiguste laad;

4) hüvitusmehhanismi kirjeldus ja hüvitise arvutamise, järelevalve ja läbivaatamise parameetrid;

5) ülemääraste hüvitiste maksmise vältimise ja tagasinõudmise kord.

(222) 1998. aasta postiseaduses ja 2000. aasta Plan de Prestaciónis, mis olid ajavahemikul 2004–2010 asjaomased ülesande andmise aktid, on selgelt määratletud universaalteenuse osutamise kohustus ja antud see Correosele. Asjaomane territoorium on kogu Hispaania riigi territoorium.

(223) Hispaania 1998. aasta postiseaduse artiklis 19 on viidatud Correosele antud ainuõigustele. Need õigused hõlmavad näiteks kaubamärgi „España“, sõna „Correos“ ja asjaomaste sümbolite kasutamist.

(224) 2000. aasta Plan de Prestaciónis on esitatud universaalteenuse osutamise kohustuse netokulude arvutamiseks mehhanism (Hispaania meetod), mida kasutatakse hüvitise summa arvutamise alusena ([71]). Seega võib hüvitusmehhanismi ja hüvitise arvutamise parameetreid määratletuks pidada.

(225) Arvestades seda, et Hispaania meetodi kohaselt pidi universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitiste summa vastama tagantjärele arvutatud netokulude summale, võib nõustuda, et selle süsteemi eesmärk oli ülemäärase hüvitamise vältimine, kuna seda arvutusmeetodit peeti usaldusväärseks. Kuigi komisjon vaidlustab Hispaania meetodi kohaldatavuse, ei leita, et see mõjutaks selle tingimuse täitmist, mille kohaselt tuleb kehtestada ülemäärase hüvitamise vältimise mehhanismid.

(226) Seega leiab komisjon, et Correosele ülesande andmist võib käsitada 2012. üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistikuga kooskõlas olevaks.

C. **Antava ülesande kestus**

(227) Nagu märgitud 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku punktis 2.4, „[ü]lesande kestust tuleks põhjendada viitega objektiivsetele kriteeriumidele nagu mitteüleantava põhivara amortiseerimisvajadusele. Põhimõtteliselt ei tohiks ülesande andmise akti kehtivusaeg ületada ajavahemikku, mis on vajalik kõige olulisemate üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamiseks vajalike varade amortiseerimiseks.“

(228) 1998. aasta postiseaduses ei täpsustatud Correosele antud universaalteenuse osutamise kohustuse kestust. Ülesande täitmise kohustus lõppes aga 2011. aastal, kui jõustus Hispaania uus 2010. aasta postiseadus, ning seega oli ülesande tegelik kestus 12 aastat.

(229) Esiteks ei leia komisjon, et see 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku tingimus võib kaasa tuua enne raamistiku jõustumist antud abi kokkusobimatuse. 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistikus sisalduva piiratud kestuse sätte eesmärgid on tagada, et riik vaatab turuolukorra korrapäraselt üle, kontrollimaks, et avaliku teenuse säilitamine on endiselt õigustatud, ja võimaldada riigihanke-eeskirjade kohaldamisega konkurents selle avaliku teenuse osutamiseks. Neid eesmärke ei ole võimalik saavutada meetme puhul, mille võtmine on lõpetatud, ning seega ei saa universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest kuni 2010. aastani antud hüvitised olla kokkusobimatud ([72]).

(230) Peale selle märgib komisjon, et ülesande 12-aastane kestus ei tundu ülemäärane ja on sarnane ELi muude universaalteenuse osutajate suhtes kohaldatavate ülesande täitmise perioodidega ([73]).

(231) Seega võib nõustuda, et 12-aastane kestus ei ületaks universaalteenuse osutamise kohustuse täitmiseks vajalike kõige olulisemate varade amortisatsiooniperioodi, nagu nõutud 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistikus.

([71]) Vt põhjendus 28.
([72]) Seda sätet võidakse kohaldada minevikus alanud ja endiselt kestva meetme suhtes. Sellistel juhtudel võidakse nõuda ülesande muutmist või isegi lõpetamist.
([73]) Vt nt La Poste (Prantsusmaa), Poste Italiane (Itaalia) ja ELTA (Kreeka): kõik 15 aastat.

D. **Vastavus komisjoni direktiivile 2006/111/EÜ** ([74])

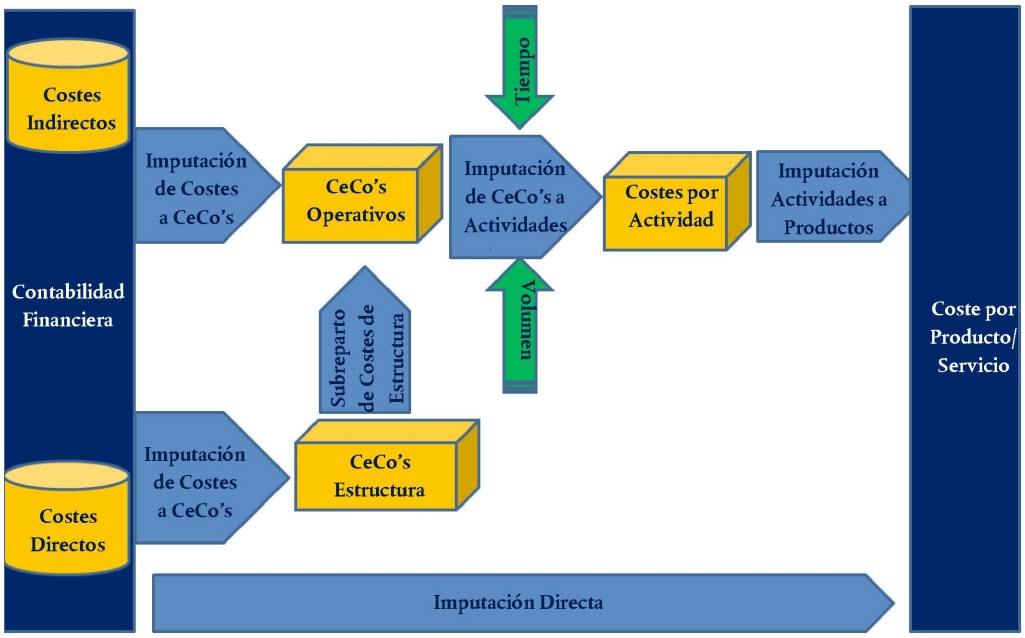
(232) 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku punktis 18 on sätestatud: „Abi loetakse siseturuga kokkusobivaks aluslepingu artikli 106 lõike 2 alusel üksnes juhul, kui ettevõtja järgib direktiivi 2006/111/EÜ [(liikmesriikide ja riigi osalusega äriühingute vaheliste finantssuhete läbipaistvuse ning teatavate ettevõtjate finantsläbipaistvuse kohta)] nõudeid, kui see on asjakohane.“

(233) Hispaania 1998. aasta postiseaduse artiklis 29 on kehtestatud kohustus pidada universaalteenuse osutaja sisemises raamatupidamissüsteemis eraldi arvestust.

(234) Seda kohustust rakendatakse eelkõige 12. juuli määruse FOM/2447/2004 kaudu, milles käsitletakse analüütilist raamatupidamist ja raamatupidamisarvestuste eristamist. Komisjon on kinnitanud, et selles määruses kehtestatud põhimõtted on otseste ja ebaõigete kulude jaotamise seisukohast kooskõlas 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistikus kehtestatud põhimõtetega ([75]).

(235) Pärast komisjoni taotlust 2016. aasta algatamisotsuses on Hispaania ametiasutused esitanud komisjonile Correose analüütilise raamatupidamissüsteemi üksikasjaliku kirjelduse, mis on kokkuvõtlikult esitatud joonisel.

Correose kulujaotussüsteem

(236) Nagu näidatud põhjenduses 235, põhineb Correose kulujaotussüsteem kulude jaotamise meetodil, mida kutsutakse tegevuspõhiseks kuluarvestuseks. Tegevuspõhise kuluarvestuse süsteem on kulude täieliku jaotamise meetodi konkreetne variant, mis on kooskõlas 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku kohaldatavate sätetega ([76]) ja ka postiteenuste direktiivi artiklis 14 sätestatud sektoripõhiste nõuetega eraldi raamatupidamisarvestuse kohta.

(237) Correose analüütiline mudel hõlmab peamiselt allpool esitatud etappe.

1) Seostavate kulude kindlakstegemine kasumiaruandes: 2005. aastal oli seostavate kulude summa umbes […] miljardit eurot.

([74]) Komisjoni 16. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/111/EÜ liikmesriikide ja riigi osalusega äriühingute vaheliste finantssuhete läbipaistvuse ning teatavate ettevõtjate finantsläbipaistvuse kohta (ELT L 318, 17.11.2006, lk 17).
([75]) Vt 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku punkt 31.
([76]) Vt 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku punkt 44.

2) Kulude seostamine kulukeskustega:

a) väikest osa kuludest seostatakse otse lõpptoodetega ([…] % – 2005. aastal umbes […] miljonit eurot);

b) põhiosa seostavatest kuludest seostatakse kulukeskustega ([…] % – […] miljardit eurot).

Kulukeskused (2005. aastal oli neid […]) on analüütilise raamatupidamissüsteemi põhiüksused. Neid määratletakse kuluarvestuse seisukohast asjakohaste ressursside tarbimise üksustena.

Correose analüütilises raamatupidamissüsteemis eristatakse järgmist:

— talitluslikud kulukeskused: tarbivad ressursse, mis on otseselt seotud lõpptoodete ja -teenustega (nt postkontor). 2005. aastal oli Correose analüütilises raamatupidamissüsteemis 3 010 talitluslikku kulukeskust. 2005. aastal seostati talitluslike kulukeskustega 1,484 miljardit eurot;

— struktuurilised kulukeskused: hõlmavad struktuurilisi kulusid, mis pole otseselt seotud lõpptoodete ja -teenustega. Eelkõige on need seotud tugi-, haldus-, personalijuhtimis- ja IT-funktsioonidega. 2005. aastal oli Correose analüütilises raamatupidamissüsteemis 180 struktuurilist kulukeskust. 2005. aastal seostati struktuuriliste kulukeskustega 280 miljonit eurot.

c) Struktuuriliste kulukeskuste kulud jaotatakse talitluslike kulukeskuste vahel, tuginedes põhjuslikule seosele talitluslike ja struktuuriliste kulukeskuste vahel.

3) Kulukeskustega seotud kulude seostamine tegevustega.

Tegevused on ühetaoliste ülesannete rühmad, mille eesmärk on lõppteenuste osutamine või nende osutamise toetamine (nt käsitsi sorteerimine, automaatne sorteerimine, transport jne). 2005. aastal eristati Correose analüütilises raamatupidamissüsteemis 16 tegevust.

Talitluslike kulukeskustega seotud kulud jaotatakse tegevuste vahel, tuginedes sellele, kui palju neile tegevustele kulukeskuste ressursse kulub.

4) Tegevustega kaasnenud kulude seostamine lõpptoodete ja -teenustega.

Kulud seostatakse lõpptoodete ja -teenustega, tuginedes nende põhjuslikule seosele tegevustega.

5) Iga lõpptootelt ja -teenuselt saadava tulu kindlakstegemine.

Tulu kindlakstegemise etapid on järgmised:

a) Esiteks tehakse kasumiaruandes kindlaks jaotatava tulu summa. 2005. aastal oli seostatava tulu summa umbes 1,94 miljardit eurot.

b) Osa sellest tulust (52,62 % – 2005. aastal 1,02 miljardit eurot) vastab Correose arveldussüsteemis registreeritud otsemüügile ning seda saab otseselt seostada lõpptoodete ja -teenustega.

c) Ülejäänud tulu (47,38 % – 2005. aastal 919 miljonit eurot), mis pole arveldussüsteemis registreeritud, aga mille päritolu on erinev, jaotatakse lõpptoodete ja -teenuste vahel, tuginedes protsenditabelile, mis põhineb Correose uuringutel põhjusliku seose kohta registreeritud tulu ning toodete ja teenuste vahel, millega see tulu on kaasnenud.

6) Seega saab arvutada marginaalid lõpptoodete ja -teenuste kaupa.

(238) Komisjon järeldab, et Correose kehtestatud analüütiline raamatupidamissüsteem sobib universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud tegevuste ja muude tegevuste eristamiseks ning ka universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveeritud ja reserveerimata tegevuste eristamiseks.

(239) Komisjon järeldab, et Correos on järginud direktiivi 2006/111/EÜ nõudeid.

A. **Hüvitiste suurus**

Asjakohane arvutusmeetod

(240) 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku punktis 21 on märgitud, et „[h]üvitise suurus ei tohi ületada üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamise kohustuse täitmiseks vajalikke netokulusid koos mõistliku kasumiga“. Samuti on raamistikus märgitud, et „[j]uhul kui ettevõtja tegevus ei piirdu üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamisega, võivad arvesse võetavad kulud hõlmata kõiki avaliku teenuse pakkumise kohustuse täitmiseks vajalikke otseseid kulusid ja asjakohast osa kaudsetest kuludest, mis on ühised nii üldist majandushuvi pakkuvate teenuste pakkumise kui ka muu tegevuse puhul. Kulud, mis on seotud muu tegevusega, peavad hõlmama kõiki otseseid kulusid ja asjakohase osa ühistest kuludest“.

(241) 2012. üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku punktis 24 on märgitud, et „[n]etokulud, mis on vajalikud või eeldatavasti vajalikud avaliku teenuse pakkumise kohustuse täitmiseks, tuleks arvutada võimaluse korral kulude netokokkuhoiu meetodit kasutades, kui seda nõuab liidu või liikmesriigi õigus, ja võimaluse korral ka muudel juhtudel“.

(242) Komisjon on esitanud 2016. aasta algatamisotsuses hinnangu, et kuna 1998. aasta postiseaduse kohaseid hüvitisi universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest anti ebaseadusliku abina enne 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku jõustumist 31. jaanuaril 2012, välistas raamistiku punkt 69 konkreetselt raamistiku punkti 24 kohaldamise ning seega kulude netokokkuhoiu meetodi kohaldamise ebaseadusliku abi suhtes.

(243) 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku põhjenduse 21 joonealuses märkuses 2 on selgitatud, et kui kulude netokokkuhoiu meetodit ei saa kohaldada (või kui see pole kohaldatav, nagu käesoleval juhul), tuleb netokulud arvutada avaliku teenindamise kohustuse täitmise kulude ja tulude vahena. Seda „kulude jaotamise meetodit“ on kirjeldatud 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku punktis 28 jj. Seda peeti asjakohaseks meetodiks üldist majandushuvi pakkuvate teenuse eest makstava hüvitise arvutamiseks 2005. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistikus, mida kohaldati 29. novembrist 2005 kuni 31. jaanuarini 2012 ning mis oli sellel ajavahemikul aluseks mitmele komisjoni otsusele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise hüvitamise kohta ([77]).

(244) Hispaania ametiasutused ja/või Correos vaidlesid sellele väitele oma märkustes konkreetselt vastu, väites, et 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistikuga ei välistatud kulude netokokkuhoiu meetodi kasutamist, vaid lihtsalt keelati seda kasutada enne raamistiku jõustumist (vt eelkõige põhjendus 98).

(245) Komisjon leiab, et kulude netokokkuhoiu meetodi kasutamisega nõustumine ebaseadusliku abi puhul, mis on antud enne 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku jõustumist, võimaldaks liikmesriikidel saada sellisest ebaseaduslikust abimeetmest teatamata jätmisest eelise, sest nad saaksid valida kulude jaotamise ja kulude netokokkuhoiu meetodi vahel, samal ajal kui liikmesriigid, kes on üldist majandushuvi pakkuvate teenuste hüvitamisest teatanud, nagu riigiabi eeskirjades ette nähtud, on kohustatud kasutama üksnes üht meetodit, st kulude jaotamise meetodit. Selline lähenemisviis võimaldaks Hispaanial seega saada eelise teatamiskohustuse rikkumisest ning hõlmaks võimalikku võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist. Komisjon on seetõttu seisukohal, et käesoleval juhul võib kasutada üksnes kulude jaotamise meetodit.

(246) Isegi kui nõustutaks, et käesoleval juhul võiks kasutada kulude netokokkuhoiu meetodit, nagu ette nähtud 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistikus ning direktiivis 2008/6/EÜ, leiab komisjon, et vaatamata sellele, mida väidavad Hispaania ametiasutused ja/või Correos, ei saa Hispaania meetodi kasutamist pidada kulude netokokkuhoiu meetodi usaldusväärseks rakendamiseks, nagu selgitatud põhjendustes 176–183.

(247) Vaatamata selle võimalikele eelistele pole komisjon seega kunagi Hispaania meetodit heaks kiitnud, ei enne 2012. aasta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku jõustumist ega ka pärast seda.

(248) Sellistel asjaoludel leiab komisjon, et ainus meetod, mida kasutada võib, on kulude jaotamise meetod, mis oli ainus standardmeetod ajal, mil universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest hüvitised anti ning millel põhinesid sel ajal mitu komisjoni otsust universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise hüvitamise kohta.

([77]) Vt eelkõige otsus 2012/321/EL ning otsus 2012/636/EL.

Sobivad mõistliku kasumi võrdlusmäärad

(249) Nagu selgitatud põhjenduses 167, määras komisjon oma 25. jaanuari 2012. aasta otsuses bposti kohta kindlaks mõistliku kasumi võrdlusvahemiku, mida kohaldatakse kõigi liidu postiettevõtjate suhtes.

(250) Hispaania ametiasutused on vaidlustanud nende võrdlusmäärade kohaldatavuse Correose suhtes, väites, et iga üksikjuhtu tuleks hinnata eraldi. Komisjon on kutsunud Hispaania ametiasutusi üles esitama Hispaania postituru kohta üksikasjalikku teavet, mis võimaldaks hinnata võimalust kasutada Correose puhul teistsuguseid võrdlusmäärasid. Seda teavet pole aga esitatud. Seetõttu kohaldab komisjon käesoleval juhul mõistliku kasumi võrdlusvahemikku, mis on kehtestatud bposti kohtuasjas.

Hispaania ametiasutuste pakutud alternatiivse lähenemisviisi hindamine

(251) Hispaania ametiasutused on väitnud, et kui komisjon kohaldab 1998. aasta postiseaduse kohaselt Correosele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitiste suhtes kulude jaotamise meetodit, tuleks arvesse võtta järgmisi aspekte (vt punkt 5.3.1):

— universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveeritud valdkonnas ja reserveerimata valdkonnas antud hüvitiste eraldi hindamine;

— ülemäärase hüvitise vähendamine Correose makstud dividendide võrra.

(252) Neid soovitusi on analüüsitud põhjendustes 253–263.

— Universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveeritud valdkonnas ja reserveerimata valdkonnas antud hüvitiste eraldi hindamine

(253) Hispaania ametiasutused on väitnud, et hüvitisi universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest, mida Correos on saanud reserveeritud ja reserveerimata teenuste osutamise eest, tuleks hinnata eraldi.

(254) Pärast Hispaania ametiasutuste esitatud väidete analüüsimist ametliku uurimismenetluse käigus leiab komisjon, et võib järgmistel põhjustel nõustuda reserveeritud/reserveerimata valdkonna eristamisega:

— argumendid, millega toetatakse kahe erineva üldist majandushuvi pakkuva teenuse eristamist tunduvad mõistlikud (eelkõige on kohustuste täitmise kontekst universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveeritud valdkonnas ja sellega hõlmatud reserveerimata valdkonnas erinev);

— eristamine on täielikus kooskõlas sellega, kuidas universaalteenuse osutamise kohustuse eest antav hüvitis arvutati, sest selgelt eristati reserveeritud ja reserveerimata teenuseid ning arvutusmeetod erines nende kahe valdkonna puhul oluliselt. Nagu Hispaania ametiasutused selgitasid, kohaldati universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveeritud teenuste puhul kulude jaotamise meetodit ja universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveerimata teenuste puhul teistsugust lähenemisviisi, mida Hispaania ametiasutused määratlevad kulude netokokkuhoiu meetodina. Kuigi komisjon pole sellise määratlusega nõus, nõustub ta, et arvutusmeetod on universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveeritud valdkonnas ja sellega hõlmatud reserveerimata valdkonnas täiesti erinev.

(255) Komisjon soovib rõhutada, et selle eristamisega nõustumine eeldab seda, et reserveeritud ja reserveerimata valdkonnas universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitisi hinnatakse eraldi, ilma kahe hinnangu edasise ühitamiseta.

Seoses eristamisega kinnitab komisjon, et punktis 5.3.1 esitatud tulemused on õiged:

— Correos ei saanud universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveeritud teenuste osutamise eest ülemääraseid hüvitisi, sest universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveeritud teenuste osutamise eest antud hüvitised võrduvad täpselt Correose arvestuslike kogukuludega;

— Correos sai universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveerimata teenuste osutamise eest ülemääraseid hüvitisi, mille summa võrdub universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveerimata valdkonnas universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitiste summaga, sest universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveerimata teenuste kasumimäär ületas alati bposti kohtuasjas käsitletud maksimaalset kasumi võrdlusmäära.

(256) Correosele reserveerimata teenuste osutamise eest antud ülemääraste hüvitiste summa on seega 317,387 miljonit eurot (nominaalväärtusena).

— Ülemäärase hüvitise vähendamine Correose makstud dividendide võrra.

(257) Hispaania ametiasutused on väitnud, et Correosele antud ülemäärast hüvitist tuleks vähendada dividendide võrra, mida Correos maksis ajavahemikul 2004–2010 (umbes 151 miljonit eurot).

(258) Komisjon ei leia põhimõtteliselt, et dividendid on asjakohane vahend ülemäärase hüvitise vähendamiseks, nagu mainitud Danske Statsbaneri kohtuasjas ([78]). Käesoleval juhul mõistab komisjon aga, et juhtumi konkreetsete asjaolude tõttu oli dividendide maksmine tõenäoliselt ainus praktiline viis, kuidas piirata nende Correosele antud ülemääraste hüvitiste mõju, mis tulenesid Correose suurest kasumist reserveeritud valdkonnas.

(259) Komisjon nõustub, et Hispaania piisavalt tõendanud, et otsuse maksta dividende tegi Hispaania riik (kasutades oma positsiooni Correose ainuaktsionärina), mitte Correose juhtkond.

(260) Peale selle, et riik lisas need dividendid oma eelarvesse aegsasti enne nende tegelikku maksmist, mis tundub näitavat, et riik kontrollis selle otsuse tegemist, on ühtlasi keeruline kindlaks teha, mis võiks olla Correose kui ettevõtja majanduslik huvi maksta riigile sellel ajavahemikul dividende. Ettevõtte tavapärased stiimulid oma aktsionäri tasustamiseks (investorite ligimeelitamine, tulevase rahastamise tagamine, ettevõtte hea finantsseisundi näitamine) ei paista asjakohased kõnealuses olukorras, kus riik on ainuaktsionär ja ettevõttele oli tagatud kuni 2010. aastani pideva rahalise toetuse saamine riigilt. Arvestades konkreetset kehtivat õigusraamistikku, võib eeltoodud põhjustel tunnistada, et otsuse maksta dividende tegi sisuliselt riik, kes kasutas seda vahendina rahaliste vahendite saamiseks ettevõtjalt.

(261) Hispaania riiki silmas pidades võib märkimisväärsete hüvitiste maksmine universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest ja samal ajal dividendide kogumine tunduda vastuoluline, aga seda on võimalik mõista, arvestades konteksti, et dividendid olid moodus võimaliku ülerahastamise vähendamiseks, sest Correost tuli 2000. aasta „Plan de Prestacióni“ kohaselt niikuinii rahastada. Kuna Hispaania oli allkirjastanud teenuste hankelepingu, milles oli automaatselt kindlaks määratud Correosele makstava hüvitise summa, mis ei sõltunud ettevõtja tegelikust kasumitasemest, võib mõista, et dividendidel võib sellistes olukordades faktiliselt tagastamismehhanismi roll olla.

(262) Samuti võtab komisjon arvesse, et need dividendid maksti sisuliselt universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveerimata teenuste osutamise eest saadud ülemääraste hüvitiste arvelt, mis olid Correose tuluallikaks. Correos, kes oli asjaomastel aastatel väga kasumlik, ei tundu olevat saanud ajutiselt tema valduses olnud rahalistest vahenditest märkimisväärset kasu: eelkõige ei võtnud ettevõtja pangalaenu, mis oleks võinud kaasa tuua parema krediidivõimelisuse, ega viinud ellu olulisi omandamisi.

(263) Sellistel asjaoludel on komisjon nõus vähendama Correosele makstud ülemäärast hüvitist dividendide võrra, mida Correos maksis ajavahemikul 2004–2010.

(264) Tabelis 12 on kokkuvõtvalt esitatud tagasinõutava nominaalsumma arvutuskäik.

Tabel 12

Ülemäärase hüvitise arvutamine

(miljonites eurodes)

Universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveerimata valdkond	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Kokku
Tulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Kulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

([78]) Vt joonealune märkus 31. Isegi kui praegusel juhul võetaks arvesse, märkis komisjon otsuse punktis 345 ühtlasi, et *„dividendipoliitikat ei saa samastada tagastamisklausliga, mis võimaldaks avaliku teenindamise kohustuse täitmise eest makstavaid hüvitisi korrigeerida ja liigse hüvitise maksmist vältida“*.

(miljonites eurodes)

Universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud reserveerimata valdkond	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Kokku
Netokulud = kulud – tulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Mõistlik kasum (7,4 % suuruse tegevusmarginaali põhjal)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Netokulud + mõistlik kasum	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Lubatud hüvitis Correosele	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Correosele antud hüvitis	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Ülemäärane hüvitis = antud hüvitis – lubatud hüvitis	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Mahaarvatud dividendid	29,775	30,576	51,958	38,966	0,000	0,000	0,000	151,275
Kohandatud ülemäärane hüvitis = ülemäärane hüvitis – dividendid	**15,084**	**16,718**	**3,241**	**0,475**	**40,863**	**45,919**	**43,812**	**166,112**

7.1.5. JÄRELDUS

(265) Komisjon järeldab, et 1998. aasta postiseaduse kohaselt Correosele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitised kujutavad endast ebaseaduslikku riigiabi.

(266) Need universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitised kujutavad endast ühtlasi aluslepingu artikli 106 lõike 2 tähenduses kokkusobimatut abi ulatuses, milles Correos sai ülemäärase hüvitise.

(267) Pärast dividendide mahaarvamist on ülemäärase hüvitise summa 166,112 miljonit eurot.

(268) Tegeliku tagasinõutava summa puhul võidakse arvesse võtta maksualast korrigeerimist, ([79]) nagu sätestatud tagasinõudmist käsitleva teatise ([80]) punktis 50: „Riiklikel ametiasutustel on lubatud tagasimakstava abisumma kindlaksmääramisel võtta arvesse maksusüsteemi mõju. Kui ebaseadusliku ja ühisturuga kokkusobimatu abi saaja on maksnud saadud abilt makse, võivad riiklikud ametiasutused vastavalt oma riiklikele maksueeskirjadele võtta arvesse varem makstud maksusumma, tagastades ainult abisaaja saadud netosumma. Komisjon leiab, et sellistel juhtudel peavad riiklikud ametiasutused tagama, et abisaaja ei saaks täiendavat maksuvähendust, väites, et tagasimakse on vähendanud tema maksustatavat tulu, kuna see tähendaks, et tagasinõude netosumma oli väiksem kui algselt saadud netosumma.“

(269) Tegelikult tagasinõutava summa puhul võidakse seega arvesse võtta maksualast korrigeerimist eeldusel, et Hispaania täidab tagasinõudmist käsitleva teatise punktis 50 sätestatud tingimusi. Samuti hõlmab summa intresse alates kuupäevadest, mil iga universaalteenuse osutamise kohustuse eest antav hüvitis Correosele maksti, kuni nende tagasimaksmiseni.

([79]) Hispaania ametiasutused on väljendanud oma kavatsust taotleda tagasinõutava summa arvutamisel maksualast korrigeerimist.
([80]) Komisjoni teatis „Ebaseaduslik ja ühisturuga kokkusobimatu riigiabi: abi tagasinõudmist käsitlevate komisjoni otsuste tõhus rakendamine liikmesriikides“ (ELT C 272, 15.11.2007, lk 4).

7.2. *CORREOSE SAADUD MAKSUVABASTUSED: KINNISVARAMAKS JA MAJANDUSTEGEVUSTE MAKS*

7.2.1. RIIGIABI ALUSLEPINGU ARTIKLI 107 LÕIKE 1 TÄHENDUSES

7.2.1.1. ***Riigiga seostatav ja riigi ressurssidest rahastatav meede***

(270) Aluslepingu artikli 107 lõike 1 kohaselt peab abi olema antud liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul. Saamata jäänud maksutulu on samaväärne riigivahenditest tehtud maksukulutusega.

(271) Nagu Euroopa Kohus kinnitas Banco Exterior de España kohtuasjas, meede, millega avaliku sektori asutused annavad teatavatele ettevõtjatele maksuvabastuse, mis ei too küll kaasa riigi ressursside ülekandmist, ent asetab maksuvabastuse saajad soodsamasse rahalisse olukorda kui teised maksukohustuslased, kujutab endast riigi ressursse aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses ([81]).

(272) Vabastades Correose kinnisvaramaksust ja majandustegevuste maksust, loobuvad Hispaania ametiasutused tulust, mis kujutab endast riigi ressursse.

(273) Seetõttu on komisjon seisukohal, et nende maksuvabastustega kaasneb riigi ressursside kaotamine ning seega on maksuvabastused antud riigi poolt riigi ressurssidest.

(274) Hispaania ametiasutused ja/või Correos on oma märkustes väitnud, et vabastus kinnisvaramaksust pole riigiga seostatav, sest see tuleneb riigisisese kohtu, mitte riigi enda otsustest (vt põhjendused 67 ja 102).

(275) Komisjon ei nõustu selle väitega, sest juhtudel, kus avaliku sektori asutus annab abisaajale eelise, on meede olemuslikult riigiga seostatav isegi siis, kui kõnealune asutus on muudest riigiasutustest õiguslikult sõltumatu ([82]). Seega on riigisiseste kohtute otsuste põhjal antud abi riigiga seostatav ja seda saab käsitada riigiabina.

7.2.1.2. ***Valikuline majanduslik eelis ettevõtja kasuks***

A. **Ettevõtja mõiste**

(276) Nagu märgitud põhjenduses 162, tuleb Correost käsitada ettevõtjana seoses nende universaalteenuse osutamise kohustuste täitmisega, mille suhtes kohaldatakse maksuvabastust.

B. **Majanduslik eelis**

(277) Meetme täpne vorm ei oma tähtsust selle kindlakstegemisel, kas meetmega antakse ettevõtjale majanduslik eelis ([83]). Eelise mõiste ei hõlma üksnes positiivset kasu, vaid ka sekkumisi, mis erinevates vormides leevendavad tavapäraselt ettevõtja eelarvest kantud kulusid ([84]). Seega võib eelis olla ka vabastamine majanduslikust koormast (näiteks maksukohustustest).

(278) Correos on teatavatest maksudest, nagu kinnisvaramaks ja majandustegevuste maks, täielikult või osaliselt vabastatud, kuid muud ettevõtjad, kes samuti tegelevad postiteenuste osutamist hõlmava majandustegevusega, peavad neid makse täies ulatuses maksma. Seega saab Correos kasu majanduslikust eelisest aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

(279) Correosele antud maksuvabastustega vähendatakse kulutusi, mida tegevuskulud tavapäraselt hõlmavad. Seega saab Correos neist kasu võrreldes muude ettevõtjatega, kelle suhtes kohaldatakse kinnisvaramaksu või majandustegevuste maksu ning kes neist maksuvabastustest kasu ei saa.

([81]) Kohtuasi C-387/92: Banco Exterior de España, EU:C:1994:100, punkt 14.
([82]) Kohtuotsus, Üldkohus, 12. detsember 1996, Air France *vs.* komisjon, T-358/94, ECLI:EU:T:1996:194, punkt 62.
([83]) Kohtuasi C-280/00: Altmark Trans, EU:C:2003:415, punkt 84.
([84]) Kohtuasi 30/59: De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg *vs.* Euroopa Söe- ja Teraseühenduse Ülemamet, EU:C:1961:2, lk 19; ning kohtuasi C-143/99: Adria-Wien Pipeline, EU:C:2001:598, punkt 38.

C. **Valikulisus**

(280) Aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses on meede valikuline, kui see soodustab teatavaid ettevõtjaid või teatavate kaupade tootmist.

(281) Erinevat maksustamist tuleb uurida, võttes arvesse valikulisuse mõistet puudutavat kohtupraktikat ([85]). Meedet käsitatakse esmapilgul valikulisena, kui see kujutab endast kõrvalekaldumist üldisest (või võrdluseks olevast) maksuraamistikust. Sellega seoses tuleb hinnata, kas võrreldуna teiste ettevõtjatega, mis on võrdluseks oleva maksukorra eesmärki silmas pidades võrreldavas õiguslikus ja faktilises olukorras, antakse meetmega teatavatele ettevõtjatele eelis. Euroopa Kohtu praktika kohaselt saab esmapilgul valikulist meedet põhjendada maksusüsteemi loogikaga. Sellega seoses võib arvesse võtta aga üksnes maksusüsteemi olemusest tulenevaid põhjuseid, mitte väliseid poliitilisi põhjusi. Kui esmapilgul valikulist meedet pole võimalik põhjendada maksusüsteemi loogikaga, kujutab see endast valikulist eelist ning kui kõik muud aluslepingu artikli 107 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud, kujutab see meede endast selle sätte tähenduses riigiabi ([86]).

Kinnisvaramaks

Võrdlusbaas

(282) Võrdluseks oleva maksusüsteemi (või võrdlusbaasi) kindlaks määramine on maksumeetmete korral erilise tähtsusega, sest eelise olemasolu saab tuvastada üksnes võrdluses „tavapärase maksusüsteemiga“ ([87]).

(283) Käesoleval juhul tuleks võrdlusbaas määratleda kinnisvaramaksuna, nagu sätestatud 5. märtsi 2004. aasta kuninglikus seadusandlikus dekreedis 2/2004. Selles õigusaktis on sätestatud, et tavapäraste eeskirjade kohaselt kohaldatakse ettevõtjate – ning muude juriidiliste ja füüsiliste isikute – suhtes kinnisvaramaksu, mille puhul on maksustamise aluseks kuningliku seadusandliku dekreedi 2/2004 artiklis 61 sätestatud õigused maal või linnas asuvale kinnisvarale või eriomadustega kinnisvarale.

Erand võrdlusbaasist

(284) Kuningliku seadusandliku dekreedi artikli 60 kohaselt on kinnisvaramaks „objektiivne otsene maks, mis on selles kuninglikus seadusandlikus dekreedis sätestatud tingimustel kehtestatud kinnisvara väärtuse suhtes“. Kinnisvaramaksu puhul on maksustamise aluseks kuningliku seadusandliku dekreedi 2/2004 artiklis 61 sätestatud õigused ([88]) maal või linnas asuvale kinnisvarale või eriomadustega kinnisvarale. Kinnisvaramaksu ei kohaldata ühegi tegevuse suhtes, vaid kinnisvara väärtuse suhtes.

(285) 1998. aasta postiseaduse artikli 19 lõike 1 punkti b ja 2010. aasta postiseaduse artikli 22 lõike 2 kohaselt on Correosel põhimõtteliselt õigus saada maksuvabastus majandustegevuste puhul, mis on seotud tema teenustega reserveeritud valdkonnas (1998. aasta postiseaduse kohaselt) või universaalteenuse osutamise kohustusega (2010. aasta postiseadusega kohaselt). Kuigi Hispaania ametiasutused väidavad, et kinnisvaramaks pole otseselt seotud konkreetse majandustegevusega ning seega ei tohiks Correos vabastusest kasu saada, esitas Correos tegelikult kohalikele kohtutele kaebused, sest ta uskus, et tal on õigus saada teatavate omavalitsusüksuste postkontorite puhul vabastus kinnisvaramaksust.

(286) Correosele antud vabastus kinnisvaramaksust kujutab endast erandit üldisest kinnisvaramaksu süsteemist, mida Hispaanias kohaldatakse, ning sellega antakse Correosele valikuline eelis. Correos, kes osaleb kinnisvaratehingutes nagu muud ettevõtjad, saab maksuvabastuse tõttu maksusoodustuse, mida muudel ettevõtjatel pole õigus saada. Seega tehakse meetmega erand üldkohaldatavast kinnisvaramaksu süsteemist, sest sellega eristatakse ettevõtjaid, kes on kinnisvaramaksu süsteemi eesmärki (maksustada kuningliku seadusandliku dekreedi 2/2004 artiklis 61 sätestatud õigusi maal või linnas asuvale kinnisvarale) arvestades võrreldavas faktilises ja õiguslikus olukorras ([89]).

([85]) Liidetud kohtuasjad C-78/08 – C-80/08: Paint Graphos jt, EU:C:2011:550, punkt 49 jj.
([86]) Vt kohtuasi C-143/99: Adria-Wien Pipeline, EU:C:2001:598.
([87]) Kohtuasjad T-211/04 ja T-215/04: komisjon ja Hispaania *vs.* Government of Gibraltar ja Ühendkuningriik, EU:T:2008:595, punkt 80.
([88]) Haldusluba kinnisasja kasutamiseks või nende avalike teenuste osutamiseks, mille jaoks kinnisvara kasutatakse; rendiõigus; kasutusvaldus ja omandiõigus.
([89]) Vt muu hulgas kohtuasi C-88/03: Portugal *vs.* komisjon, EU:C:2006:511, punkt 56; liidetud kohtuasjad C-78/08 – C-80/08: Paint Graphos, EU:C:2011:550, punkt 49.

Maksusüsteemi sisemine loogika

(287) Esialgu järeldab komisjon, et Correosele antud vabastus kinnisvaramaksust on esmapilgul valikuline. Sellele vaatamata on siiski vaja kindlaks teha (nagu mainitud põhjenduses 281), kas vabastust kinnisvaramaksust on võimalik põhjendada kinnisvaramaksu süsteemi olemuse või üldise ülesehitusega, tõendades, et meede tuleneb otseselt selle maksusüsteemi alus- või juhtpõhimõtetest.

(288) Hispaania ametiasutused ja/või Correos pole enne 2016. aasta algatamisotsuse vastuvõtmist ega ametliku uurimismenetluse käigus esitanud ühtegi väidet, mis tõendaks, et vabastus kinnisvaramaksust tuleneb kinnisvaramaksu süsteemi mõne juhtpõhimõtte kohaldamisest. Ka komisjon pole suutnud sellist põhjendust tuvastada. Kinnisvaramaksu süsteemi sisemine loogika on maksustada kuningliku seadusandliku dekreedi 2/2004 artiklis 61 sätestatud õigusi maal või linnas asuvale kinnisvarale või eriomadustega kinnisvarale. Üksnes Correose täielik vabastamine kinnisvaramaksust pole kooskõlas kinnisvaramaksu süsteemi loogikaga.

Järeldus

(289) Kuna Hispaania ametiasutused pole esitanud ametliku uurimismenetluse käigus ühtegi väidet, mis on vastuolus komisjoni hinnanguga, kinnitab komisjon 2016. aasta algatamisotsuses tehtud esialgset järeldust, et Correosele antud vabastus kinnisvaramaksust kujutab endast valikulist eelist, mida pole võimalik põhjendada kinnisvaramaksu süsteemi olemuse ega loogikaga.

Majandustegevuste maks

Võrdlusbaas

(290) Kuningliku seadusandliku dekreedi 2/2004 artikli 78 kohaselt kohaldatakse majandustegevuste maksu ettevõtjate suhtes, kes tegelevad majandus-, äri-, kutse- või kunstitegevusega. Postiteenuste ja telekommunikatsiooni suhtes kohaldatav majandustegevuste maks on sätestatud 28. septembri kuningliku seadusandliku dekreedi 1175/1990 tariifirühmas 847 „Postiteenused ja telekommunikatsioon“. Võrdlusbaas on majandustegevuste maks, nagu sätestatud 5. märtsi 2004. aasta kuninglikus seadusandlikus dekreedis 2/2004.

Erand võrdlusbaasist

(291) Märkuses 3 kuningliku seadusandliku dekreedi 1175/1990 tariifirühma 847 kohta on sätestatud, et avalik-õiguslikul äriüksusel Correosel on õigus maksta üksnes 50 % maksusummast, mis on kehtestatud tariifirühma 847 „Postiteenused ja telekommunikatsioon“ ettevõtjate suhtes.

(292) Osaline vabastus majandustegevuste maksust, mida Correose suhtes kohaldatakse, on erand majandustegevuste maksu süsteemist, mida kohaldatakse üldiselt majandus-, äri-, kutse- ja kunstitegevuse suhtes ning täpsemalt postiteenuste ja telekommunikatsiooni suhtes. Seega võib järeldada, et vabastusega antakse Correosele valikuline eelis. Correos, kes osaleb üldiselt majandustegevuses ja eelkõige postiteenuste osutamises, saab 50 % maksuvabastuse kohaldamise tõttu maksusoodustuse, mida pole õigus saada üldiselt muudel ettevõtjatel ega täpsemalt postiettevõtjatel. Seega tehakse meetmega erand üldkohaldatavast majandustegevuste maksu süsteemist, mida kohaldatakse üldiselt kõigi ettevõtjate suhtes ning täpsemalt posti- ja telekommunikatsiooniettevõtjate suhtes, sest sellega eristatakse ettevõtjaid, kes on majandustegevuste maksu eesmärki (maksustada majandustegevuse elluviimist) arvestades võrreldavas faktilises ja õiguslikus olukorras ([90]). Seega järeldab komisjon, et Correosele antud osaline vabastus majandustegevuste maksust on esmapilgul valikuline.

Maksusüsteemi sisemine loogika

(293) Seega on vaja kooskõlas Euroopa Kohtu praktikaga kindlaks teha, kas Correosele antud vabastust majandustegevuste maksust on võimalik põhjendada majandustegevuste maksu süsteemi olemuse või üldise ülesehitusega, tõendades, et meede tuleneb otseselt selle maksusüsteemi alus- või juhtpõhimõtetest.

([90]) Vt muu hulgas kohtuasi C-88/03: Portugal *vs.* komisjon, EU:C:2006:511, punkt 56; liidetud kohtuasjad C-78/08 – C-80/08: Paint Graphos, EU:C:2011:550, punkt 49.

(294) Correos väidab, et vabastust majandustegevuste maksust saab põhjendada majandustegevuste maksu süsteemi loogikaga, sest majandustegevuste maksu sisemine loogika on maksustada majandustegevusi, et sekkuda kaupade või teenuste tootmisesse või turustamisse, ning Correos ei osale üksnes kaupade tootmist ja teenuste osutamist hõlmavates majandustegevustes, vaid ka avalike teenuste osutamises, nagu universaalteenuse osutamise kohustuse täitmises, millel pole majanduslikku eesmärki (vt põhjendus 70).

(295) Komisjon ei saa selle väitega nõustuda. Universaalteenuse osutamise kohustuse täitmine on majandustegevus ja selle vabastamist maksust tuleks käsitada riigiabina, mis võib olla kokkusobiv, kui see vastab üldist majandushuvi pakkuvate teenuste eeskirjadele kokkusobivuse kohta. See väide tundub olevat vastuolus Correose taotlusega hinnata vabastusi majandustegevuste maksust ja kinnisvaramaksust, tuginedes otse kumbagi maksu reguleerivatele õigusaktidele, mitte 1998. või 2010. aasta postiseaduse seisukohast, millega Correosele universaalteenuse osutamise kohustus antakse (vt põhjendus 66). Komisjon märgib sellega seoses, et Correos pole väitnud, et vabastust majandustegevuste maksust võiks käsitada universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antava hüvitisena.

(296) Seetõttu leiab komisjon, et pole tõendatud, et vabastust majandustegevuste maksust saaks põhjendada majandustegevuste maksu süsteemi loogikaga.

Järeldus

(297) Komisjon kinnitab 2016. aasta algatamisotsuses tehtud esialgset järeldust, et Correosele antud osaline vabastus majandustegevuste maksust kujutab endast valikulist eelist, mida pole võimalik põhjendada majandustegevuste maksu süsteemi olemuse ega loogikaga.

7.2.1.3. ***Konkurentsi kahjustamine ja mõju kaubandusele***

(298) Nagu selgitatud põhjenduses 204, võib mistahes meede, millest Correos kasu saab, kahjustada liikmesriikidevahelist konkurentsi ja kaubandust.

7.2.1.4. ***Järeldus***

(299) Eeltoodud kaalutluste põhjal kinnitab komisjon oma esialgset hinnangut, et Correosele antud vabastused kinnisvaramaksust ja majandustegevuste maksust vastavad kumulatiivsetele riigiabi kriteeriumidele ning kujutavad endast seega riigiabi aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

7.2.2. OLEMASOLEV VÕI UUS ABI

(300) Correose suhtes kohaldati vabastust kinnisvaramaksust 2008.–2013. aastal, seega pärast Hispaania liitumist liiduga 1986. aastal. Seetõttu ei saa vabastust kinnisvaramaksust käsitada olemasoleva abina.

(301) Mis puudutab vabastust majandustegevuste maksust, siis see maks kehtestati 28. detsembri 1988. aasta seaduse 39/1988 (kohalike maksude seadus) artiklitega 79–92. Seega kehtestati maks pärast Hispaania liitumist liiduga. Seetõttu ei saa vabastust majandustegevuste maksust üldjuhul käsitada olemasoleva abina.

(302) Võib märkida, et Hispaania ametiasutused ja/või Correos väidavad, et vabastus majandustegevuste maksust on olemasolev abi, sest see vabastus on seotud nn litsentsimaksuga, mis oli kaubandus- ja tööstustegevuse ja -kasu maksu vorm, mis võeti vastu 29. detsembri 1966. aasta dekreediga 3313/1966 (vt põhjendused 71 ja 103).

(303) Hispaania ametiasutused pole esitanud komisjonile teavet, mis tõendaks järjepidevust 1966. aasta kaubandus- ja tööstustegevuse ja -kasu maksu ning 1988. aasta majandustegevuste maksu vahel, millega kaasnes väga spetsiifiline süsteem (vt põhjendused 42–44). Komisjon märgib, et isegi kui eeldada, et 1988. aastal kehtestatud majandustegevuste maks põhines 1966. aasta kaubandus- ja tööstustegevuse ja -kasu maksul, tunnistavad

Hispaania ametiasutused ühtlasi, et kui Correos oli haldusasutus, anti talle tema olemuse tõttu täielik vabastus 1966. aasta tegevuse, kaubandus- ja tööstuskasu maksust (vt põhjendus 103). Correos oli haldusasutus 1990. aastani (vt põhjendus 22), seega pole tema suhtes *a priori* kunagi kohaldatud 1966. aasta kaubandus- ja tööstustegevuse ja -kasu maksu, samas kui majandustegevuste maksu süsteemis on Correos selgelt liigitatud konkreetsesse maksustatavasse kategooriasse ja Correos on selles kategoorias saanud kasu makstava summa suhtes kohaldatavast 50 % vähendusest.

(304) Seetõttu jääb komisjon seisukohale, et vabastus majandustegevuste maksust ei kujuta endast olemasolevat abi.

7.2.3. ABIMEETME ÕIGUSPÄRASUS

(305) Komisjon märgib, et kinnisvaramaksust ja majandustegevuste maksust vabastamisest pole aluslepingu artikli 108 lõike 3 kohaselt teatatud.

(306) Seega kujutavad Correosele antud maksuvabastused endast ebaseaduslikku abi määruse (EL) 2015/1589 artikli 1 punkti f tähenduses.

7.2.4. KOKKUSOBIVUS SISETURUGA

(307) Riigiabi peetakse siseturuga kokkusobivaks, kui see kuulub ükskõik millisesse aluslepingu artikli 107 lõikes 2 nimetatud kategooriasse, ([91]) ja seda võib pidada siseturuga kokkusobivaks, kui komisjon leiab, et see kuulub ükskõik millisesse aluslepingu artikli 107 lõikes 3 nimetatud kategooriasse ([92]). Samas on abi andva liikmesriigi kohustus tõendada, et antav riigiabi on siseturuga kokkusobiv aluslepingu artikli 107 lõike 2 või 3 alusel.

(308) Komisjon märgib, et vabastustega kinnisvaramaksust ja majandustegevuste maksust vabastatakse Correos kuludest, mida ta oleks üldjuhul oma igapäevases juhtimises või tavapärases tegevuses kandma pidanud. Teisisõnu kujutavad need vabastused endast ajaliselt piiramata tegevusabi. Aluslepingu artikli 107 lõigete 2 või 3 kohaselt ei saa tegevusabi üldjuhul pidada siseturuga kokkusobivaks.

(309) Ühtlasi pole Hispaania ametiasutused esitanud enne 2016. algatamisotsuse vastuvõtmist ega ametliku uurimismenetluse käigus ühtegi argumenti, mis tõendaks, et Correosele antud vabastused kinnisvaramaksust ja majandustegevuste maksust võiksid kuuluda aluslepingu artikli 107 lõigetes 2 või 3 loetletud erandite hulka.

(310) Samuti pole Hispaania ametiasutused esitanud enne 2016. algatamisotsuse vastuvõtmist ega ametliku uurimismenetluse käigus ühtegi põhjendust, mille kohaselt vabastused kinnisvaramaksust ja majandustegevuste maksust (mida ei kohaldata üksnes üldist majandushuvi pakkuvate teenuste, vaid ka puhtalt äritegevuse suhtes) võiksid olla artikli 106 lõike 2 kohaselt kokkusobivad.

7.2.5. JÄRELDUS

(311) Eeltoodut silmas pidades leiab komisjon, et vabastused kinnisvaramaksust ja majandustegevuste maksust kujutavad endast kokkusobimatut riigiabi ja et vastavad summad tuleks tagasi nõuda.

(312) Correos väidab sellega seoses, et isegi kui komisjon leiaks, et vabastused kinnisvaramaksust on kokkusobimatud, ei saaks neid tagasi nõuda *res judicata* põhimõtte tõttu, mis tähendaks Correose sõnul, et Hispaania ülemkohtu otsust ei saa enam kahtluse alla seada (vt põhjendus 69).

(313) Komisjon ei jaga selles asjas Correose seisukohta.

([91]) Aluslepingu artikli 107 lõikes 2 sätestatud erandid puudutavad järgmist abi: a) üksiktarbijatele antav sotsiaalabi; b) loodusõnnetuste ja erakorraliste sündmuste tekitatud kahju korvamiseks antav abi; ja c) Saksamaa Liitvabariigi teatud piirkondadele antav abi.

([92]) Aluslepingu artikli 107 lõikes 3 sätestatud erandid puudutavad järgmist abi: a) abi arengu edendamiseks teatavates piirkondades; b) abi üleeuroopalist huvi pakkuva tähtsa projekti elluviimiseks või mõne liikmesriigi majanduses tõsise häire kõrvaldamiseks; c) abi teatud majandustegevuse või teatud majanduspiirkondade arengu soodustamiseks; d) abi kultuuri edendamiseks ja kultuuripärandi säilitamiseks ja e) nõukogu otsusega määratud abi.

(314) Esiteks pole Hispaania ülemkohus teinud otsust selle kohta, kas kohalike kohtute antud vabastused kinnisvaramaksust kujutavad endast abi või mitte (vt põhjendused 40 ja 41). Ülemkohtu ainus järeldus oli, et vabastused kinnisvaramaksust polnud põhjendatud. Nagu Hispaania ametiasutused selgitasid, polnud kohtul ühtlasi volitusi summasid tagasi nõuda. Seega ei saa selles kontekstis *res judicata* põhimõttele tugineda, sest tegelikult pole üheski otsuses jõutud järeldusele, et Correos ei peaks asjaomaseid summasid tagasi maksma.

(315) Teiseks kuulub abi kokkusobivuse hindamine komisjoni ainupädevusse ning kui tegemist on riigiabiga, ei saaks liikmesriigi kohtud ise kokkusobivuse ja tagasinõudmise kohta otsuseid teha.

(316) Seoses kinnisvaramaksust vabastamisega tagasinõutav nominaalsumma vastab nende maksuvabastuste summale, mille kohalikud kohtud Correosele 2008. ja 2013. aasta vahel andsid, ning võrdub 752 840,50 euroga. Tegelikult tagasimakstav summa sisaldab intresse alates kuupäevadest, mil iga maksutagastus Correosele tehti, kuni nende tegeliku tagasimaksmiseni.

(317) Seoses osalise majandustegevuste maksust vabastamisega tagasinõutav nominaalsumma vastab Correose 2004.–2017. aasta majandustegevuste maksu vähenduste kogusummale 113 591,24 eurot. Tegelikult tagasimakstav summa sisaldab intresse alates kuupäevadest, mil Correos maksis majandustegevuste maksu vähendatud summasid, kuni nende tegeliku tagasimaksmiseni.

7.3. *KOLM KAPITALI SUURENDAMIST AASTATEL 2004, 2005 JA 2006*

7.3.1. RIIGIABI ALUSLEPINGU ARTIKLI 107 LÕIKE 1 TÄHENDUSES

(318) Hispaania ametiasutused on väitnud, et Correose kapitali suurendamine 2004. aastal (16 miljonit eurot), 2005. aastal (16 miljonit eurot) ja 2006. aastal (16 miljonit eurot) oli kooskõlas turumajanduse tingimustes tegutseva investori põhimõttega ning ei kujutanud endast seega riigiabi.

(319) Hispaania ametiasutuste sõnul olid need kapitali suurendamised osa Correose strateegilisest äriplaanist aastateks 2001–2006, et korvata langust postiturul. See hõlmas investeeringuid Correose taristusse, organisatsiooni ülesehitusse ja automatiseerimisprotsessi.

(320) Pärast seda, kui komisjon väljendas 2016. aasta algatamisotsuses kahtlusi, on Hispaania ametiasutused esitanud komisjonile lisaargumente turumajanduse tingimustes tegutseva investori põhimõtte järgimise kohta (vt punkt 4.1.3), täpsemalt:

— eelnevate mitmeaastaste kavade põhjal olid Correose väljavaated investeerimise ajal head. Täpsemalt oli 2004.–2006. aasta mitmeaastastes kavades ette nähtud Correose kasumlikkuse paranemine võrreldes kasumi stabiilsusega investeerimistegevuse puudumise korral. Selles mõttes olid kapitali suurendamised keskse tähtsusega ettevõtja eelnevalt prognoositud kasumlikkuse saavutamisel;

— ettevõtte ajakohastamine oli järjepidev äriotsus, mida iga aktsionär oleks toetanud, täpsemalt oli investeeringute tase 2004.–2006. aastal kõrgem kui 1994.–2004. aasta keskmine, mistõttu kapitali suurendamised olid osa reaktsioonist vajadusele lisarahastamise järele;

— ettevõtja teenis pärast investeeringute tegemist kasumit (isegi kui mitte arvestada hüvitist, mida Correos sai universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest);

— tagantjärele tehtud sõltumatus (Ernst & Youngi) uuringus, mis põhines varasematel andmetel, järeldati, et Hispaania riigi poolt Correosesse tehtud investeeringute oodatav tasuvus oli investeerimise ajal suurem kui kapitalikulu.

(321) Komisjon on nõus, et Correosesse tehtud investeeringud, mida Hispaania riik osaliselt rahastas, on iseloomulikud ajakohastamismeetmetele, mida postisektoris kirjaturu languse korral võetakse. Riigi otsused põhinesid mitmeaastastel kavadel, milles oli selgelt ette nähtud Correose kasumlikkuse paranemine, mida kinnitasid hiljem faktid. Ühtlasi kinnitab Ernst & Youngi uuring, et investeerimine oli tol ajal ratsionaalne majanduslik otsus.

7.3.2. JÄRELDUS

(322) Komisjon on seisukohal, et 2004.–2006. aastal tehtud kapitalisüste võib pidada turumajanduse tingimustes tegutseva investori põhimõttega kooskõlas olevaks ning seega ei kujuta need endast riigiabi aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

7.4. *CORREOSELE VALIMISTE KORRALDAMISE EEST ANTUD HÜVITISED*

7.4.1. RIIGIABI ALUSLEPINGU ARTIKLI 107 LÕIKE 1 TÄHENDUSES

7.4.1.1. ***Riigiga seostatav ja riigi ressurssidest rahastatav meede***

(323) Hüvitist makstakse otse riigi üldeelarvest ning see on riigiga seostatav ja riigi ressurssidest rahastatud.

7.4.1.2. ***Valikuline majanduslik eelis ettevõtja kasuks***

A. **Ettevõtja mõiste**

(324) Kohtupraktika kohaselt ei kohaldata aluslepingu artiklit 107, kui riik „teostab avalikku võimu“ ([93]) või kui avaliku sektori asutused „toimivad riiklike ametiasutustena“ ([94]). Üksust võib lugeda avalikku võimu teostavaks juhul, kui asjaomane tegevusala on osa riigi olulistest funktsioonidest või nende funktsioonidega seotud oma olemuse, eesmärgi ja seda reguleerivate eeskirjade poolest ([95]). Üldjuhul ei loeta majandustegevuseks tegevusalasid, mis on olemuslikult riikliku ametiasutuse eelisõiguste osa ja milles osaleb riik. Erandiks on juhud, kus asjaomane liikmesriik on otsustanud kehtestada turumehhanismid.

(325) Käesoleval juhul on Correose osutatud teenused osa riigi kohustusest reguleerida ja korraldada valimisi, mille puhul tunnistatakse õigust hääletada isiklikult või posti teel. Hispaania ametiasutused ja/või Correos väidavad, et kõiki tegevusi, mida Correos valimiste korraldamise kontekstis ellu viib, tuleks käsitada osana riigi eelisõigustest ning et seega ei tohiks Correost käsitada nende tegevuste elluviimisel ettevõtjana [vt põhjendused 79–81, 118 ja 119].

(326) Komisjon leiab, et otseselt hääletusmenetlusega seotud tegevused nagu posti teel hääletamise korraldamine, valijate loendust korraldava ameti materjalide (nt hääletajate registreerimiskaardid) laialisaatmine ning valimisdokumentide kokkukogumine pärast häälte lugemist on osa riigi olulistest ülesannetest. Seetõttu nõustub komisjon Hispaania ametiasutustega, et neid tegevusi ei saa käsitada majandustegevusena ja et nende rahastamine ei kujuta endast riigiabi, sest nende tegevuste puhul ei saa Correost pidada ettevõtjaks.

(327) Olukord on aga teistsugune poliitiliste kandidaatide väljasaadetavate valimismaterjalide postikäitlemise puhul. Oma otsuses Poste Italiane kohta ([96]) leidis komisjon, et subsideeritud soodustariifi alusel valimismaterjalide levitamine Poste Italiane poolt kujutas endast majandustegevust ning seega oli selle teenuse hüvitamise puhul tegemist riigiabiga. Kõnealune meede on väga sarnane Itaalia süsteemiga (st valimiskandidaadid saavad teatavatel tingimustel saata hääletajatele trükiseid soodustariifide alusel ning riik hüvitab postiettevõtjale ülejäänud kulud) ning see on selgelt eristatav Correose mittemajanduslikust tegevusest, mis on hääletusmenetlusega otseselt seotud. Seetõttu tuleks Correost pidada poliitiliste kandidaatide väljasaadetavate valimismaterjalide postikäitlemise puhul ettevõtjaks aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

([93]) Kohtuasi 118/85: komisjon *vs.* Itaalia, EU:C:1987:283, punktid 7 ja 8.
([94]) Kohtuasi C-30/87: Bodson, EU:C:1988:225, punkt 18.
([95]) Vt eelkõige kohtuasi C-364/92: SAT, EU:C:1994:7, punkti 30, ja kohtuasi C-343/95: Cali & Figli, EU:C:1997:160, punktid 22–23.
([96]) Vt komisjoni otsus meetme SA.33989 (2012/NN) kohta, mida Itaalia rakendas Poste Italiane kasuks .

(328) Arvestades teenuse sisu, võivad ka teised postiettevõtjad olla võimelised seda teenust avalik sektori hüvitise eest osutama ([97]). Seda tõendab asjaolu, et valimiskandidaadid kasutavad praegu oma trükiste saatmiseks riigi kehtestatud süsteemi (ja valivad seega Correose), sest nad peavad maksma ühiku eest väga väikest hinda. Kui nad soovivad aga saata rohkem kui ühe ühiku kodaniku kohta, peavad nad maksma täishinda ning saavad vabalt otsustada kasutada selleks Correose või muude postiettevõtjate teenuseid (eriti linnapiirkondades).

B. **Majanduslik eelis**

(329) Correosele poliitiliste kandidaatide väljasaadetavate valimismaterjalide postikäitlemise eest antava hüvitise eesmärk on katta täielikult või osalised netokulud, mis kaasnevad Correosele asjaomase teenuse osutamisega. Ilma selle hüvitiseta peaks Correos need kulud ise katma. See hüvitis kujutab endast seega Correosele antud eelist, sest sellega vabastatakse ettevõtja koormusest, mida ta peaks ilma hüvitiseta kandma.

C. **Valikulisus**

(330) Meede on selgelt valikuline, sest sellest saab kasu vaid üks ettevõtja: Correos.

7.4.1.3. ***Konkurentsi kahjustamine ja mõju kaubandusele***

(331) Nagu selgitatud põhjenduses 204, võib mistahes meede, millest Correos kasu saab, kahjustada liikmesriikidevahelist konkurentsi ja kaubandust.

7.4.1.4. ***Järeldus***

(332) Komisjon leiab, et valimiskandidaatide valimismaterjalide levitamise rahastamine kujutab endast riigiabi aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

7.4.2. OLEMASOLEV VÕI UUS ABI

(333) Hispaania ametiasutused ja Correos leiavad [vt põhjendused 83–85 ja 121], et kui valimiskandidaatide valimismaterjalide levitamise rahastamist käsitatakse abina, peaks see olema olemasolev abi, sest see eelnes Hispaania liitumisele Euroopa Majandusühendusega 1986. aastal.

(334) Hispaania ametiasutused selgitavad eelkõige, et valimiskandidaatidele valimismaterjalide levitamise korral antav hüvitis on kehtinud alates 1977. aastast ilma oluliste muutusteta.

(335) Hispaania ametiasutuste esitatud teabe põhjal märgib komisjon, et süsteemiga, mis loodi 1977. aastal, tagati fikseeritud madalad tasud, mida kohaldati kõigi valimiste puhul (kohalikud, piirkondlikud, riiklikud ja liidu valimised). Samuti kaeti iga valimise puhul osaliselt kõik saatekulud, mida Correos kogu ajavahemikul kandis.

(336) Komisjon järeldab, et valimiskandidaatide valimismaterjalide levitamise rahastamine kujutab endast olemasolevat abi määruse (EL) 2015/1589 artikli 1 punkti b tähenduses.

7.4.3. JÄRELDUS

(337) Hüvitis, mida on Correosele antud poliitiliste kandidaatide väljasaadetavate valimismaterjalide levitamise eest, kujutab endast olemasolevat abi ning seda käsitletakse eraldi kooskõlas nõukogu määruse (EÜ) nr 659/1999 artiklitega 17, 18 ja 19 ([98]).

([97]) Komisjoni üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid käsitleva teatise punktis 13 on sätestatud: „*Ametiasutuse otsus mitte lubada kolmandatel isikutel teatavat teenust pakkuda (näiteks seepärast, et ta soovib pakkuda teenust ametiasutusesiseselt), ei välista majandustegevuse olemasolu.*“

([98]) Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1).

8. **KOKKUVÕTVAD JÄRELDUSED**

(338) 1998. aasta postiseaduse kohaselt Correosele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitised, vabastused kinnisvaramaksust ja majandustegevuste maksust ning Correosele valimismaterjalide levitamise eest antud hüvitis kujutavad endast abimeetmeid aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses, sest nendega vabastati Correos kuludest, mida eraettevõtjad tavaliselt kannavad.

(339) Kolm kapitali suurendamist aastatel 2004, 2005 ja 2006 ei kujuta endast riigiabi aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses, sest riik tegutses kooskõlas turumajanduse tingimustes tegutseva investori põhimõttega.

(340) Komisjon leiab, et Hispaania rakendas õigusvastaselt põhjenduses 338 osutatud abimeetmeid, rikkudes aluslepingu artikli 108 lõiget 3, välja arvatud hüvitise puhul, mis anti Correosele poliitiliste kandidaatide saadetud valimismaterjalide levitamise eest ning mis kujutab endast olemasolevat abi.

(341) 1998. aasta postiseaduse kohaselt Correosele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitised kujutavad endast aluslepingu artikli 106 lõike 2 tähenduses kokkusobimatut abi ulatuses, milles Correos sai ülemäärase hüvitise.

(342) Vabastused kinnisvaramaksust ja majandustegevuste maksust kujutavad endast kokkusobimatut abi.

(343) Correosele poliitiliste kandidaatide väljasaadetavate valimismaterjalide levitamise eest antud hüvitis kujutab endast olemasolevat abi ning seda käsitletakse eraldi kooskõlas määruse (EÜ) nr 659/1999 artiklitega 17, 18 ja 19.

9. **TAGASINÕUDMINE**

(344) Vastavalt aluslepingule ja Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikale on komisjon pädev otsustama, et asjaomane liikmesriik peab abi andmise lõpetama või seda muutma, kui on leitud, et abi on siseturuga kokkusobimatu ([99]). Samuti on Euroopa Kohus korduvalt sedastanud, et liikmesriigi kohustus lõpetada sellise abi andmine, mida komisjon peab siseturuga kokkusobimatuks, on kehtestatud selleks, et taastada varasem olukord ([100]).

(345) Sellega seoses on Euroopa Kohus leidnud, et kõnealune eesmärk on saavutatud, kui abisaaja on ebaseadusliku abina saadud summad tagasi maksnud ja seega loobunud eelisest, mis tal turul konkurentide ees oli, ja kui on taastatud abi väljamaksmisele eelnenud olukord ([101]).

(346) Kooskõlas kohtupraktikaga on määruse (EL) 2015/1589 artikli 16 lõikes 1 sätestatud, et „[k]ui ebaseadusliku abi korral tehakse negatiivne otsus, nõuab komisjon, et kõnealune liikmesriik peab võtma kõik vajalikud meetmed, et abisaajalt abi tagasi saada […]“.

(347) Seega, võttes arvesse, et 1998. aasta postiseaduse kohaselt Correosele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitiste ning kinnisvaramaksust ja majandustegevuste maksust antud vabastuste rakendamisel rikuti Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 108 ning need kujutavad endast ebaseaduslikku ja siseturuga kokkusobimatut abi, tuleb see abi tagasi nõuda, et taastada enne abi väljamaksmist turul valitsenud olukord.

(348) Kokkusobimatutele abimeetmetele vastavad tagasinõutavad nominaalsummad on 166,112 miljonit eurot 1998. aasta postiseaduse kohaselt Correosele universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antud hüvitiste eest (vt põhjendus 267), 752 840,50 eurot kinnisvaramaksust vabastamise eest (vt põhjendus 316) ja 113 591,24 eurot osalise majandustegevuste maksust vabastamise eest (vt põhjendus 317).

([99]) Vt kohtuasi C-70/72: komisjon *vs.* Saksamaa, EKL 1973, lk 813, punkt 13.
([100]) Vt liidetud kohtuasjad C-278/92, C-279/92 ja C-280/92: Hispaania *vs.* komisjon, EKL 1994, lk I-4103, punkt 75.
([101]) Vt kohtuasi C-75/97: Belgia *vs.* komisjon, EKL 1999, lk I-030671, punktid 64 ja 65.

(349) Abi tuleks tagasi nõuda alates kuupäevast, mil abisaaja sai eelise, st alates ajast, mil abi anti abisaaja käsutusse, kuni tegeliku tagasimaksmiseni, ning abisaajal tuleb tasuda abisumma pealt intressi kuni abi tegeliku tagasimaksmiseni. Samuti võidakse arvesse võtta maksualast korrigeerimist, nagu mainitud põhjendustes 268–269.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

317,387 miljonit eurot, mille Correos sai 1998. aasta postiseaduse kohaselt universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest antava hüvitiste vormis ja millega Hispaania rikkus aluslepingu artikli 108 lõiget 3, on riigiabi aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

166,112 miljonit eurot eelnevas lõigus osutatud summast on siseturuga kokkusobimatu, sest see kujutab endast Correosele antud ülemäärast hüvitist.

Artikkel 2

Riigiabi summas 752 840,50 eurot, mis anti Correosele kinnisvaramaksust (*Impuesto sobre Bienes Inmuebles*) vabastamise vormis ning mida Hispaania rakendas õigusvastaselt, rikkudes aluslepingu artikli 108 lõiget 3, on siseturuga kokkusobimatu.

Artikkel 3

Riigiabi summas 113 591,24 eurot, mis anti Correosele osalise majandustegevuste maksust (*Impuesto de Actividades Económicas*) vabastamise vormis ning mida Hispaania rakendas õigusvastaselt, rikkudes aluslepingu artikli 108 lõiget 3, on siseturuga kokkusobimatu.

Artikkel 4

Kapitalisüstid, mille Hispaania 2004., 2005. ja 2006. aastal Correosesse tegi, ei ole abi ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

Artikkel 5

Riigiabi, mida Correos sai valimismaterjalide levitamise eest antava hüvitise vormis, on olemasolev abi määruse (EL) 2015/1589 artikli 1 punkti b tähenduses.

Artikkel 6

1. Hispaania nõuab artiklites 1, 2 ja 3 osutatud meetmetega antud kokkusobimatu abi abisaajatelt tagasi.

2. Riigiabi summat, millele on viidatud artikli 1 teises lõigus, võidakse vähendada, lahutades sellest saadud abilt makstud maksud, eeldusel, et abisaaja ei saa täiendavat maksuvähendust, nagu osutatud tagasinõudmist käsitleva teatise punktis 50.

3. Tagasinõutavatelt summadelt arvestatakse intressi alates kuupäevast, mil need anti abisaaja käsutusse, kuni nende tegeliku tagasimaksmiseni.

4. Intress arvutatakse liitintressina kooskõlas määruse (EÜ) nr 794/2004 V peatükiga.

5. Hispaania tühistab kõik artiklites 1, 2 ja 3 osutatud abi väljamaksmata maksed alates käesoleva otsuse vastuvõtmise kuupäevast.

Artikkel 7

1. Artiklites 1, 2 ja 3 osutatud abi nõutakse tagasi viivitamata ja tõhusalt.

2. Hispaania tagab käesoleva otsuse täitmise nelja kuu jooksul alates otsuse teatavakstegemisest.

Artikkel 8

1. Hispaania esitab komisjonile kahe kuu jooksul alates käesoleva otsuse teatavakstegemisest järgmise teabe:

a) abisaajalt tagasinõutava abi kogusumma (põhisumma ja intressid);

b) käesoleva otsuse täitmiseks juba võetud ja kavandatavate meetmete üksikasjalik kirjeldus;

c) dokumendid, mis tõendavad, et abisaajale on antud korraldus abi tagasi maksta.

2. Hispaania teavitab komisjoni selle otsuse täitmiseks võetud riiklike meetmete edenemisest seni, kuni artiklites 1, 2 ja 3 osutatud abi on täielikult tagasi makstud. Ta esitab komisjoni taotlusel viivitamata teabe käesoleva otsuse täitmiseks juba võetud ja kavandatavate meetmete kohta. Ta esitab ka üksikasjalikud andmed abisaajalt juba tagasi saadud abisummade ja intresside kohta.

Artikkel 9

Käesolev otsus on adresseeritud Hispaania Kuningriigile.

Brüssel, 10. juuli 2018

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Margrethe VESTAGER